

அஷ்டாங்கஹ்ருதயம்
பதிப்பு 1898

LB
~~1198~~
114382

சுவமயம்.

அஷ்டாங்கஹ்ருதயம்

சாரீரஸ்தானம்.

இஃது

ஆபுர்வேத பண்டிதர்

பாண்டேச்சரம் வேங்கடஸாமி தேவரவர்கள்

குமார்

பா. கங்காதரதேவரால்

வசனரூபமாகத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பெற்று

சென்னை:

அட்டிஸன் அண்டு கம்பெனியாரது அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1898.

[All Rights Reserved]

விலை ரூபா 1.]

[தபாற்செலவு அனா 2.]

விஷயொபொஜா_வதஃ.

[illegible]

ஸாநாநிஸ-ஞ்ஞ, ஸாநீரம் நிஜாநம்வலிகிதகழ் |
கல ஜெயோதாந்வெகி தெஷஷாநம்ஸீநிதழ் || (௩)

வாணெழுராஹவொரொம ஹாரஹகுஹிஷஜாவாரஃ ।
தஸுராதுஜொஹிஷகெஷொ மமாபரஸதோஹயஃ ॥ (சு)

விடி-ஷாங்குரணாவாதொகாநாமிதகாடியா ।
சுவாமிபுடிபுவகெடு ஸாராஜிவமாஷயா ॥ (௫)

ஸ்ரீமதிக்குக் குஷாவ், சாவி னொதும் தலாஹிதம் :
மாதென, சாஸகுரெஸ் ஸஹாபெநவஸாபிதம் || (கா)

தஷு-அதிபயஸாரீரம் ஸாமடுகஜாஹுத்ய ।
 ராஜிகவதஷு ம் பூஹிஸெவ-கிமீஷினி ॥ (௭)

இதி ஸ-ஸு-ஹணஸ்ராவிணா விருவிதா சொகாஃ.

13

1913
615. [1]

சிறப்புப்பாயிரம்.

• நேரிசை ஆசிரியப்பா. •

உலகெலா மாகி பலவுமா யுடனுமாம்
பாடுவப் பொருளில் விளிய முக்குணச்
சிற்சத்தி தன்னைப் பெற்றதுட் டானமா
முத்தொழில் புரியும் வித்தகர் மூவருள்
நான்முகத் தொருவன் வான்முத லாகிய
பூதமோ ரைந்தான் மேதகு முலகினை
விறித்தவஞ் ஞான்று மதிக்கு மநாதியாம்
வேதோ ப்வேத மாதிரா நூல்களைத்
தானுணர்ந் தவற்றை வானுறு தேவரும்
அருந்தவ முனிவருந் தெரிந்திட வுரைத்தபின்
அறம் ~~தெரிந்த~~ திறம்பெறு சாதனை
மெனும்வழி நாளை மனுவர்பெற் றய்வான்
உபவேத னான்களுள் சுபநனி யுதவத்
தாயக மாபுய ஆயுர்வே தத்தைத்
தக்கன் றகிஞ்சுச் சிக்கற வுணக்க
அன்னவ னதனை மன்னு மருதுவர்க்
கிசைக்க வன்னவர் மிசைத்தலப் புங்கவர்
கோமா னிதயத் தாமா னுரைத்தனர்
நுந்திர னந்தத் தந்திரந் தன்னை
ஆந்திரே யாதி மாத்தபோ தனரும்
புகழினிவே னாதி பொக்கின் முனிவரும்
இவ்வி னுணர்தாக் கனிவி னுரைக்கத்
தத்தவ முணர்ந்தவர் தத்தம் பெயரால்
வெவ்வே றியம்பநா லவ்வந் நூல்கள்
விரிவொடு சுருக்கமாத் தெரிவிரி தாக
நிற்றலாற் பல்பிணிச் சிற்றறி வினராம்
பின்னவ ரவற்றை முன்னுத லரிதென
நோக்கி யுயிரிய வாக்கடா சாரியர்
எத்திறத் தவருங் கைத்தலக் கனிமியன
நூற்பொரு ளனைத்தையும் பாற்படச் சுருக்கி
மகிழ்ச்சிசேர் காய சிகிழ்ச்சையே முதலாம்

மென்வகையுடைய வண்ணிய வாயுர்
 வேதத் துறப்பென்போதாச் சூத்திர
 ஸ்தானஞ் சார ஸ்தான நிதான
 ஸ்தானஞ் சிகிஷா ஸ்தானங் கல்ப
 ஸ்தான முத்தர ஸ்தானமு விரண்டும்
 தோற்று மீத்தியாய நூற்றிரு பஃதும்
 மருவும் அட்டாங்க விருதய மெனும்பெயர்
 வந்திடப் பீனந்தனும் அந்தண ரதற்குத்
 தந்தசர் வாங்க சந்தரி யாதிராம்
 வ்யாக்ஷிய னங்கனும் வ்யாக்ஷிய மாகிய
 தேவ பாடையின் டேவிய துணர்ந்தே
 வண்டமிழ் நாடு கண்டறி சயித்த
 அருடரு வேங்கட் கிருஷ்ணாஸ் திரியும்
 கோகர் னேஸ்வர மாதன ராஸ்திரியும்
 ஆன்ற விருவர்தஞ் சான்றபே ருதவியால்
 அழிந்திடாத் தமிழின் மொழிந்தனன் வசனமாத்
 தருமட்டாங்க விருதயந் தன்னில்
 சாரீர ஸ்தானமா மோரிரன் டாம்பிரி
 வெழுதா வெழுத்தின் வியபற்றினன்
 பாண்டவர் முக்கண் ணுண்டவற் பழச்சி
 வரமுறு பாண்டேச் சாரக ராளன்
 நாரணியுமையருள் பாரஜ குலத்தினன்
 அரும்பினிக் குடாங்களை பெரும்புழா னன்
 சந்தசத் தறிந்தினி தத்து விதத்தின்
 ஒங்குற ின்ற வேங்கட சரமிமால்
 பெற்றநற் புதல்வன் சுற்றவர்க் கிருகண்
 மணிதிரு நீறுகண் மணியணி புண்ணியன்
 அயர்வில் சைவநூல் பயிலும் விரோதன்
 அந்த மாதியிற் சந்தாமென வீரந்
 கந்தரி திரிபுர கந்தரி
 பங்கயத் தாடொழுங் கங்காதானே

இஃது

அஷ்டாவதாஹம்—வீரசாமிசெட்டியாவர்கள் மருகரும்,
 செ. தொ. து. இயற்றமிழ்ப் போதனாகலைத் தமிழ்ப்பண்டிதரும்,
 இஃதுவை மொழிபெயர்த்தவருக் கியற்றமிழாகிரியரும் ஆவிய
 11-11-11 துணை-அப்பன்செட்டியார் அவர்கள்.

இயற்றியது.

முகவுரை.

“தேடருமகண்டலொளிப்பிழம்பாய் ஞானதிதழ்நாமாய்த் தற்செயல்
 கொண்டெல்லாம், மூடவிடவல்லதுமாந்தனித்தவொன்றுன் முழுகிநின்ற
 முக்குணச்சிற்சத்திதன்னை” அதிஷ்டானமாகப்பெற்ற மும்மூர்த்திகளுக்குள்
 ஒருவராகிய ப்ரஹ்மதேவன் ப்ரபஞ்சத்தை ஸ்ருஷ்டித்தகாலத்தில் அநாதி
 யாயுள்ள வேதோபவேதாதிகளைத் தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும்
 தேர்த்துனாத்தார். பிறகு அவர் உயிர்திணைப்பாகிய அரும்பினிக்
 குழாத்தாலமைந்த ~~அதிஷ்டானமாகப்பெற்ற~~ அறிவுறுமாக்கள் தர்மார்த்தகசாதன
 மாகிய ஆயுளைபடைந்துய்யும்பொருட்டு உபவேதம் நான்கனுள் ஒன்றாகிய
 ஆயுர்வேதத்தை எடுத்தது தக்ஷப்ரஜாபதிக்கு உபதேசித்தருளினர். தக்ஷ
 ப்ரஜாபதி தாமுணர்ந்த ஆயுர்வேதத்தை அஸ்விநீதேவர்களுக்கு அதுக்
 ரிமித்தார். அவர்கள் இந்தானுக்கும், இந்தான் ஆத்ரேயாதிமஹர்ஷிகளுக்
~~பிரயாதிமஹர்ஷிகள்~~ அக்நிவேஸாதிகளுக்கும் ஸிஷ்ய ப்ரஸிஷ்ய
 பரம்பரையாக உபதேசித்தனர். அவர்களுக்குள் ஆத்ரேயாதி மஹர்ஷிகளும்
 அக்நிவேஸாதிகளும் ஆயுர்வேதார்த்தங்களை அடக்கி அநேக க்ரந்தங்களைத்
 தனித்தனியே செய்தனர். அவர்களாற் செய்யப்பட்ட க்ரந்தங்கள் யாவும்
 சின்னாட் பல்பினிச் சிற்றறிவினோகிய பின்னோக்குப் பெரும்பயன்படா
 மையின், அவற்றிலுள்ள ஸாராம்ஸங்களைத் தீட்டி யாவரும் எளிதில் ஒதி
 யுணர்ந்தொழுதற்கு இசைந்ததாக ஒரு க்ரந்தம் வாக்படாசார்யரால் செய்
 யப்பெற்றது. அந்த க்ரந்தம் கைகால்முதலிய உறுப்புக்களோடு கூடிய
 சரீரத்திற்கு ஹ்ருதயம் முக்கியமாதல்போலக் காய்சித்தினைமுதலிய எட்டு
 றுப்புக்களோடுகூடிய ஆயுர்வேதத்திற்கு முக்யமாதலால் ‘அஷ்டாங்கஹ்ருதயம்’
 என்னும் பெயரையும், வாக்படாசார்யரால் செய்த ~~அஷ்டாங்கஹ்ருதயம்~~ ‘வாக்
 பு-ம்’ என்னும் பெயரையும் பெற்றது. [‘வாக்படம்’ என்பது ‘பாஸடம்’
 என்றும் ‘வாகடம்’ எனவும் மருவியது.]

இந்த அஷ்டாங்கஹ்ருதயம் நூற்றிருபது அத்யாயங்களையுள்ளிட்ட
 ஆறுஸ்தாநங்களுடையது. அவை : ஸுத்தர்ஸ்தாநம், சாரீரஸ்தாநம், நிதாந
 ஸ்தாநம், சிகித்ஸாஸ்தாநம், கல்பஸ்தாநம், உத்தரஸ்தாநம் என்பன.

இந்த அஷ்டாங்கஹ்ருதயம் என்னும் க்ரந்தம் ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையி
 லுள்ளது. அதனை நன்குணர்ந்த ஸம்ஸ்க்ருதபண்டிதர்களின் சகாயத்தால்
 வரலாற்றுமுறையில்வந்த ஆயுர்வேதாதிகாரிகளுக்குப் படிப்படுமாறு தமிழ்
 ப்பாஷையில் வசனரூபமாக மொழிபெயர்த்தனன். அதனைக் கண்டு ரிற்ற
 எனது நண்பர்கள் யாவரும் இந்நூலை லோகோபகாரமாக ~~அருளினர்~~
 மென்பதையும், இதுவரையிலும் தமிழ்நாட்டில் பெரும்பாலோர் இப்பெயர்

பெற்ற அரிய பெரிய க்ரந்தம் இருந்தும் அதனை அறிந்து கையாளாததையும் யோசித்து அச்சிடுதற்குத் துணிவுகொண்டேன். இந்த அஷ்டாங்கநூத்யம் என்னும் க்ரந்தத்தை ஆதியோடந்தமாக அச்சிடுதற்குப் பொருள் மிகவேண்டியிருக்கின்றது. ஆகலால், அற்புதரீதியங்கொண்டு அச்சிடத்தக்கதும் பாவரும் முதலில் அறியத்தக்க விஷயங்களை யுடையதும் ஆகிய சாரீரம் என்னும் பெயரையுடைய இரண்டாவது ஸ்தாநத்தை முதலில் அச்சிட்டேன்.

இந்தச் சாரீரத்தாநம் கர்ப்பாவக்ரந்தம், கர்ப்பவ்யாபதம், அங்கவிபாகம், மர்மவிபாகம், விக்குதிவிஞ்ஞாநீயம், தூதாதிவிஞ்ஞாநீயம் என்னும் ஆறு அங்கியங்களை யுடையது. அவற்றுள், கர்ப்பாவக்ரந்தாய்யம் ஜீவன் பிண்டத்துள் பிரவேசிப்பது தொடங்கிப் பிரஸவமாகிறவரையுமான விஷயங்களை யும், கர்ப்பவ்யாபதாய்யம் கர்ப்பத்திற்குண்டாகும் அவஸ்தா விசேஷங்களை யும், அங்கவிபாகாய்யம் அங்கப்பிரத்திபங்கங்களின் விவரணங்களை யும், மர்மவிபாகாய்யம் மர்மங்களின் விவரணங்களை யுடையனாகியிருக்கின்றன. இவையாய் ரூபம், இத்திரியம் சாநய ப்ரதிச்சாயை க்ரியை முதலியவற்றின் விகாரத்தால் உண்டாகும் ஸைகங்களை யும், தூதாதிவிஞ்ஞாநீயாய்யம் தூத ஸைகப் பிரித்தாதினாலும் உண்டாகும் சுபாகங்களை யும் விவரித்துச் சொல்லும்.

இந்தச் சாரீரத்தானத்தையும் இவ்விப் பதிப்பிக்கப்படும் ஸைகத்திரவ்யம் முதலியவற்றையும் ஒதியுணர்ந்தொழுதுவோர் அரோகதிடகாத்திரத்தைப் பெறுதலே யன்றி ஸாதநஸாத்திர ரூபங்களான தர்மார்த்தகாமமோகாதங் களையடைந்து நித்தியநக்தராதி வாழாநிற்பர்.

பண்டிதர்களின் சகாயத்தால் மொழிபெயர்த்து வருங்காலத்தில் எனது நிறநிறிற்ருப்பென்பதாது நேழப்பட்ட விஷயங்களையும் அன்பு மறப்பினால் விடுபட்ட விஷயங்களையும் இந்த நிப்பஸ்காந் பண்ணு பண்பெற்ற ஆயுர்வேத பாஸ்கார்களையோடும் அன்போடு எனக்குத் தெரிவிப்பாராயின் "நான் பெரியோமல்லோ நாம் நன்றுந் திறும் நமக்குரைப்பாராளு என்று நாடுவோமே" என்றுஞ் சான்றோர் மொழியைச் சிமேற்கொண்ட யான், அப்பாஸ்கார்க ளிடத்துப் பெருநன்மிகுந் தாட்டி அவ்விஷயங்களை அவர் பெயருடன் இம் மொழிபெயர்ப்புறஞ் ஓர் அநுபந்தமாக அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தச் சித்தஞ் இருக்கின்றேன்.

இந்தச் சாரீரத்தானத்தப்போலவே மற்ற ஸ்தாநங்களையும் விரைவில் அச்சிட்டுப் பிரசுரஞ்செய்யும்படி ஸ்ரீவிபெருமான் திருவருள் பாரிப் பாராக.

இங்ஙனம் :

பா. கங்காநாதன்.

விவரம்.

சாரீரஸ்தானம்.

விஷய ஸைகை.

அ	பக்கம்.	ஆ	பக்கம்.
அங்கவிபாகாதீதியாயம்...	22	ஆரோக்யலக்ஷணம்.	70
அகப்பதி நகூத்திராதிக்கள்.	64	ஆறமாசம்.	9
அகபதாதர்கள்.	63		
அகபரிமித்தங்கள்.	64	இந்திரவஸ்திமர்மம்.	41
அகபஸ்கூசகதரிசுலா...	64	இந்திரியம்.	52
அகபஸ்கூசகதாஸ்பர்சாங்க	64	இரண்டாமாசம்.	8
திரவியங்கள்.			
அகபஸ்கூசகவைத்தியஸமயங்கள்.	63	உதாரோகாரிஷ்டம்.	58
அகபஸ்வபன்மங்கள்.	67	உதாரகிலிச்செய்கை.	31
அபஸ்வபன்சாந்தி.	69	உதாவர்த்தரோக சம்பவம்.	16
உதாரோகாரிஷ்டம்.	57	உத்தேசுப ஸ்தபரீமர்மங்கள்.	45
அதிபர்மம்.	46	உபசாரக்குறையால் உண்டாகும்	13
அந்தஸஸரோதஸுக்கள்.	30	தோஷம்.	
அபஸம்மரோக மிருத்யுஸ்வபன்ம.	67	உபயகர்ப்பலக்ஷணம்.	10
அபாங்காவர்த்தமர்மங்கள்.	45	உபவிஷ்டக கர்ப்பலக்ஷணம்.	15
அபாலாபமர்மம்.	43	உபவிஷ்டக நாகோதரகர்ப்பசிகித்தஸை.	16
அம்ஸபலகமர்மம்.	44	உபவிஷ்டக ளளமர்மங்கள்.	42
அம்ஸமர்மம்.	44	உரஸவிராக்கள்.	27
அர்சோரோகாரிஷ்டம்.	57	உர்வீமர்மம்.	41
அலிகர்ப்பலக்ஷணம்.	10	உன்மாதரோக மிருத்யுஸ்வபன்ம.	67
அவஸ்தம்பர்மம்.	43		
உபஸம்மரோகாரிஷ்டம்.	58	எ	
அஷ்டாங்கலக்ஷணம்.	37	எட்டாமாசம்.	9
அஷ்டாங்கம்.	38	எலும்புகள்.	25
அஸ்திஜமர்ம சேதோபத்திரவம்.	47		
அஸ்திஜமர்மம்.	46	ஏ	
அஸ்திஸங்காதங்கள்.	25	ஏழாமாசம்.	9
அன்னபாக காலப்ரமானம்.	33	ஐந்தாமாசம்.	9
அன்னரஸத் தகைவின் தோஷம்.	33	ஓ	
		ஒன்பதாமாசம்.	10
		க	
ஆ		கடகதருணமர்மம்.	43
ஆணீமர்மம்.	41	கபஜ்வரோகாரிஷ்டம்.	29
ஆன்கர்ப்பலக்ஷணம்.	10	கபரத்தவரிகி.	29
ஆதூலக்ஷணம்.	70	கர்ணசிராக்கள்.	28
ஆம்மஜம்.	23	கர்ப்பசிராவ சிகித்தஸை.	20

க	பக்கம்.	க	பக்கம்.
கர்ப்பவியாபதாத்தியாயம்...	14	சிராஜமர்ம சேதோபத்திரவம்...	47
கர்ப்பாநாநம் ...	5	சிராஜமர்மம்...	46
கர்ப்பாவக்ஷிராந்தாத்தியாயம்...	1	சிலேஷ்மதிரவிய போஜனபலம்...	8
கர்ப்பினிகளின் அபுத்தியதோஷம்...	14	சிறுமுட்டித்தலை...	19
கர்ப்பினிகளுக்கு ஆகாத சிகித்தனைகள்...	7	சுக்ஷிவ போஷணை...	4
கர்ப்பினிகளுக்கு ஆகாத வஸ்துக்கள்...	7	சுக்ஷிலவக்ஷணம்...	3
கர்ப்பினிகளுக்கு ஆகாத வஸ்துக்கள்...	7	சுத்தசுக்ஷிவ சோணிதபருவம்...	2
கஷாத்திருக்மர்மம்...	42	சுத்தரத்தவாகி...	29
காசகவாஸரோகாரிஷ்டம்...	57	சுபரிமித்தங்கள்...	66
காயமருந்து...	12	சுபஸ்வப்பனங்கள்...	69
கால் கைகளில் உள்ள மர்மங்கள்...	40	சுபஸ்வப்பனபலம்...	69
கிரியாநிஷ்டம்...	55	சுபாசுபகிமித்தங்கள்...	65
கிருகாடிகாமர்மம்...	44	சுரோணியாக்ஷணங்கள்...	27
கிலேஷசொரூபம்...	24	சூதிகாநிகரபரவேசம்...	10
கிலேஷாதாரம்...	24	சோணித போஷணை...	4
குருந்தரமர்மம்...	43	சோணிதலக்ஷணம்...	3
குதமர்மம்...	42	சோபாரோகாரிஷ்டம்...	59
குல்பமர்மம்...	41		
குஷ்டரோக மிருத்யுஸ்வப்பனம்...	67	ஜடரொக்கள்...	
குஷ்டரோகாரிஷ்டம்...	59	ஜத்திருக்கு மேல்பாகத்திலுள்ள	44
குக்ஷியிலுள்ளமர்மங்கள்...	42	மர்மங்கள்	
குன்மரோக மிருத்யுஸ்வப்பனம்...	66	ஜாடாக்கினி...	31
குன்மரோகாரிஷ்டம்...	58	ஜாடாக்கினிபேதம்...	33
கூர்ச்சல்கள்...	25	ஜாடாக்கினிபாதபம்...	33
கூர்ச்ச சிரோமர்மம்...	40	ஜாதமர்மம்...	41
கூர்ச்சமர்மம்...	40	ஜாலகண்டரங்கள்...	24
கூர்ப்பமர்மம்...	40	ஜாலந்தரம்...	27
கூர்ஷ்டாங்கம்...	24	ஜிஹ்வசிராக்கள்...	28
கோஸரக ஸ்வப்பனம்...	69	ஜீவப்பிரவேசம்...	1
கர்வசிராக்கள்...	27	ஜ்வாரோக மிருத்யுஸ்வப்பனம்...	
		ஜ்வாரோகாரிஷ்டம்...	56
கர்வ சுபலக்ஷணம்...	38		
கர்வப்ரமாணம்...	37	தமநிகள்...	29
கர்த்திரோகாரிஷ்டம்...	57	தமநிஜமர்ம சேதோபத்திரவம்...	47
சாமாந்ய ஸ்வப்பனம்...	67	தமநிஜமர்மம்...	46
சாமாந்யாரிஷ்டம்...	61	தமோருணம்...	23
சாயாபேதம்...	54	தமோருணாபவம்...	39
சாயாவர்ணபேதருணம்...	54	தலஹ்ருத்மர்மம்...	40
சூரணம்...	54	தாத்வக்ஷினி...	32
சூரஷ்டங்கம்...	22	தாத்ரவிஜ்ஜுரூபியாதியாயம்...	63
சூரஷ்டம்...	1	தேசம்...	34
சூரிகாததோஷம்...	49	தேஹபலம்...	34
சிராவ சிகித்தனை...	14	தொக்கு...	23

க	பக்கம்.	ப	பக்கம்.
கரிதோஷபாக்குதி...	37	பேசிகள்...	26
தருஷ்ணரோகாரிஷ்டம்...	57	பீரக்ருதிபேதம்...	35
தவந்தவபரக்ருதி...	37	பீரஹிதமர்மம்...	44
தவந்தவரத்த வாகி...	29	பீரஷ்டத்திலுள்ளமர்மங்கள்...	43
		பீரஷ்டபாகசிராக்கள்...	27
நயநசிராக்கள்...	28		
நாகோதா கர்ப்பலக்ஷணம்...	16	மஜ்ஜா திதாதுக்களின் ப்ரமாணம்...	34
நாசிகாசிராக்கள்...	28	மணிபந்தமர்மம்...	41
நாபிமர்மம்...	42	மதாத்யயரோகாரிஷ்டம்...	57
நாலாமாசம்...	9	மர்க்கலம்...	12
நிதம்பமர்மம்...	43	மர்மங்களின் ப்ரமாணம்...	48
நிஷ்பல ஸ்வப்பனங்கள்...	69	மர்மவிபரகாத்தியாயம்...	40
நீலாமர்மமர்மங்கள்...	44	மர்மஸுவையை...	40
நேதிரோக ஸ்வப்பனம்...	67	மர்மாயித சிகித்தனை...	49
நேத்திரோக ஸ்வப்பனம்...	67	மர்மாஸ் நிரோகோபத்திரவம்...	49
		மஸகுரிசாரோகாரிஷ்டம்...	60
பக்திரவிரணரோகாரிஷ்டம்...	61	மாத்திரக மர்மம்...	44
பாந்தபூதசாயாலக்ஷணம்...	54	மாத்திரஜம்...	23
பாந்தமம்...	45	மாம்ஸஜமர்ம சேதோபத்திரவம்...	47
பத்தியம்...	13	மாம்ஸஜமர்மம்...	46
பர்வம்...	37	மாம்ஸஜ்ஜுக்கள்...	25
பாண்டிரோகாரிஷ்டம்...	58	மிருதகர்ப்பினிக்கிரியை...	20
பார்வசிராக்கள்...	27	முதல்மாசம்...	6
பாஸ்ஸவஸ்திமர்மம்...	44	முடகர்ப்ப சிகித்தனை...	17
பித்திரவிய போஜனபலம்...	8	முடகர்ப்ப லக்ஷணம்...	17
பித்தபரக்ருதி...	36	முந்திராக்கள்...	28
பித்தரத்தவாகி...	29	முலசிராக்கள்...	26
பித்தருஜம்...	23	முன்னுயாசம்...	9
பித்தஸோத சிகித்தனை...	30	மேஹரோகாரிஷ்டம்...	58
பித்தஸோததோஷம்...	30		
பித்தரோகாரிஷ்டம்...	58	யக்ஷமரோக மிருத்யுஸ்வப்பனம்...	66
பித்சலம்...	11	யக்ஷமரோகாரிஷ்டம்...	57
பித்சவலக்ஷணம்...	11		
பிரதோகாயை...	54	ரத்தபித்தரோக மிருத்யுஸ்வப்பனம்...	66
பிரத்தியங்கம்...	22	ரத்தபித்தரோகாரிஷ்டம்...	56
பிரமேஹரோக மிருத்யுஸ்வப்பனம்...	67	ரத்தவாகிங்கள்...	29
புண்ணியாயுர்வருத்திகரருணங்கள்...	39	ரஜோருணம்...	23
பும்ஸவனக்கிரியை...	6	ரஜோருணாபவம்...	39
பூதருணங்கள்...	22	ரஜோகிரகம்...	2
பூதச்சாயாதிரசனருணம்...	54	ரஸஜம்...	23
பூதாக்கினி...	32	ரஸாதிராதுமலங்கள்...	33
பூர்வராத்திர ஸ்வப்பனம்...	69	ரஸாதிராதுமலங்கள்...	33
பெண்கர்ப்பலக்ஷணம்...	10	ருதகாலம்...	4

பக்கம்.	பக்கம்.
ரூபம் ... 50	ஸ்வேஷம்பர்க்குதி. ... 36
ரோகாரிஷ்டம்... 56	ஸ்
ல	ஸத்யோகர்ப்பலக்ஷணம். ... 6
லலாடசிராக்கள். ... 28	ஸத்வருணம் ... 23
லீநகர்ப்ப சித்தினை. ... 16	ஸத்வருணாதுபவம். ... 39
லீநகர்ப்பலக்ஷணம். ... 16	ஸத்வாதிருணப்ர்க்குதி... 37
லோஹிதமர்மம். ... 41	ஸந்திஜமர்மசேதோபத்திரவம் ... 48
வ	ஸந்திஜமர்மம் ... 47
வர்ஜீய மூடகர்ப்பலக்ஷணம். ... 18	ஸமஸ்தமர்ம சேதோபத்திரவம்... 48
வர்ஜீயரோகங்கள். ... 60	ஸர்வரோகாரிஷ்டம். ... 59
வஸ்திமர்மம். ... 42	ஸவரீண விபரீததூதபலம். ... 63
வாதசோணிதரோகாரிஷ்டம். ... 59	ஸாத்மயஜம். ... 23
வாததிரவிய போஜனபலம். ... 7	ஸாமாந்யமர்மங்கள். ... 46
வாதப்ர்க்குதி ... 35	வீமந்தங்கள். ... 45
வாதரக்தவாகிதி. ... 29	வீமந்தமர்மம்... 45
வாதரோகாரிஷ்டம். ... 59	வீவநிகள். ... 25
வாதாதிசுக்கிலசோணிதபேதசித்தினை. 3	ஸ்தனமூலமர்மம். ... 43
வாதாதி சுக்கிலசோணிதபேதம். 2	ஸ்தனரோஹிதமர்மம் ... 42
வாதாரிஷ்டம்... 60	ஸ்தரீபுருஷசரீரபோஷணை ... 4
வாதாஷ்டமலரோகாரிஷ்டம். ... 60	ஸ்காவங்கள். ... 26
விக்குதி சொரூபம். ... 50	ஸ்காவஜமர்ம சேதோபத்திரவம்... 47
விக்குதிவிஜ்ஞாகம். ... 50	ஸ்காவஜமர்மம். ... 46
விக்குதிவிஜ்ஞாநீயாத்தியாயம்... 50	ஸ்ரோதஸுக்கள். ... 29
விசர்ப்பரோகாரிஷ்டம் ... 59	ஸ்ரோதஸுக்கள் விகார மடைதற்குக்காரணம். } ... 30
விடபமர்மம். ... 41	ஸ்ரோதோதூஷயலக்ஷணம். ... 30
விதிராமர்மம். ... 45	ஸ்ரோதோமார்க்கப்பிரமாணம் ... 30
விணரோகாரிஷ்டம். ... 61	ஸ்வப்னகாரணம். ... 68
விஷ்கம்ப கர்ப்பலக்ஷணம். ... 17	ஸ்வப்னபேதம்... 68
விஸ்போடகரோகாரிஷ்டம். ... 61	ஸ்வரம். ... 53
ஸ	ஹ
ஸங்கமர்மம். ... 45	ஹஸிராக்கள்... 27
ஸஸ்திர சித்தினை. ... 17	ஹருதயமர்மம் ... 42
ஸஸ்திராதி சித்திஸ்திரவரஜிதசிராக்கள். 26	க்ஷ
ஸஸ்திராதி சித்திஸ்திரவரஜிதசிராக்கள். 28	க்ஷிபரமர்மம். ... 40
ஸருங்காடகமர்மம். ... 45	

சிவமயம்.

ஸ்ரீலலிதாமஹாதிரிபுரகந்தர்நயநம்

அஷ்டாங்க ஹிருதயம்

சாரீரஸ்தானம்.

க.—கர்ப்பாவக்கிராந்தாத்தியாயம்.

சாரீரஸ்தானத்தில் கர்ப்பாவக்கிராந்தமென்னும் அத்தியாயத்தை ஆத்திரேயாதி மஹரிஷிகள் சொல்லியபடியே விவரித்துச்சொல்லுவோம். கர்ப்பாவக்கிராந்தம் = கர்ப்பம் அவக்கிராந்தம்; அவக்கிராந்தம் = அமைதல், பரிணமித்தல்.

இந்தஸ்தானம் சரீரத்தின் நிர்ணயங்களைச் சொல்லுதலால் சாரீரமென்ப பெற்றது. சாரீரம் = சரீரசம்பந்தமானது.

ஜீவப்பிரவேசம்.

பரிசுத்தமாக இராநின்ற சுக்கிலசோணித பிரவாகத்தில் ஜீவாத்மா வானது தான் முன்செய்வினைகளின் துடர்பினாலும் அவித்யை முதலிய அநேககிலேசங்களாலும் ஏவப்பட்டு அரணியில் அக்கினிபோலே கர்ப்பமாகப் பரிணமிக்கின்றது.

பிரஜசொருபங்களாகவும் ஸுகுஷ்மசொருபங்களாகவும் ஜீவனை அநுசரித் தவைகளாகவும் இராநின்ற மஹாபூதங்களாலே தோன்றிய கர்ப்பம் தாயார் உண்ணுமுணவுகளுக்கு ஏற்றபடி கிரமமாக விருத்தியடையும்.

பூதங்கள் ஸுகுஷ்மபூதமென்றும் ஸ்தூலபூதமென்றும் இருவகைப்படும். அவற்றுள், ஸுகுஷ்மபூதங்கள் ஜீவனுக்கு இருப்பிடமாகவும், தேகத்தை விட்டு ஜீவன் பிரியும்போது ஜீவனைப் பிரியாதவைகளாகவும் இருக்கும். ஸ்தூலபூதங்கள் சுக்கிலசோணிதத்தால் உதாரத்தில் தோன்றிய ஜீவனை அநுசரித்துத் தாயார் உண்ணும் உணவுகளுக்கேற்றத் தாம் விருத்தியடைந்து கர்ப்பத்தையும் விருத்தியடையச்செய்யும்.

சூரியகிரணத்திற்குள்ளேயே தேஜசு கண்ணாடியின்வழியாகக் கட்டை யைப்பற்றுவதுபுலப்படாததுபோல, ஜீவன் பிண்டத்தைப் பற்றுவதும் புலப் படாது. உருக்கப்பட்ட உலோகமானது தன்காரணமாகிய கருவுட்புகுந்து பலவகை உருவங்களாகிய காரியத்தையடைவதுபோல, ஜீவன் ஜன்மந்தர வினைகள் காரணமாகப் பலவகைச்சரீரங்களாகிய காரியத்தையடையம்.

சிகபேதம்.

கருவானது சுக்கிலமிகுதியால் ஆணும், சோணிதமிகுதியால் பெண் ணும், அவ்விரண்டன் சமதையால் அலியுமாம். சுக்கிலசோணிதங்கள் திர

எனும்பேது அவை பிரகுவாயினால் சிதறுமாயின், ஒரே இனமாகவும் கலப்பாகவும் பலசுக்களுண்டாம். அந்த சுக்கில சோணிதத்தில் மலமாகிய வாத பித்த சிலேஷமங்கள் அதுசரிக்குமா? அங்கப்பழுதுள்ளவையும் * வியோதிகளும் விகாராபிகளுமாகிய சுக்களுண்டாம்.

* “ஆண்மிகிலாணம் பெண்மிகிற்பெண்ணும், பூணுயிரண்டொன்றிப்பொருந்திலவியாகும்” எனத் திருமூலரும், “சுக்கிலமதிகமாகினுண்ணு முருவந்தோன் ஹு, சுக்கிலங்குறையிற்பெண்ணுஞ் சோணிதந்திலையையாகிற், சுக்கிலத்தலிதான்மேன் ஹுத் தோய்ந் தவவ்விருவர்பாலு, மெக்குணமில்லங்குமக்கள் பாலுமக்குணமேயேயும்” என மறைநூலுள் சம்பந்தநாயனாரும் கூறுவர்.

ரஜோநீர்க்கமம்.

ஸ்திரீகளுக்கு ரஸாதிதாதுக்களினின்று உண்டாக்கும் சோணிதம் பன்னிரண்டு வகைக்குமேல் மாசந்தோறும் மூன்றுநாள்மட்டும் வெளிப்படும்; அது ஐம்பது வயதுக்குமேல் நின்றவரும்.

பன்னிரண்டு வயதிற்குமுன் பெண்களுக்கு சோணிதம் வெளிப்படுவதும், ஐம்பது வயதுக்குமேல் மாறாமல் நிற்பதும் ரோகத்தினாலேன அறிக.

சுத்த சுக்கில சோணித பருவம்.

பதினாறு வயதிற்குமேற்பட்டவரும் சுத்தமான கர்ப்பாசயம் கண் மார்க்கம் சோணிதம் வாயு இருதயம் என்னுமிவைகளோடு கூடியவளுமான பெண், இருபதுவயதிற்கு மேற்பட்டவளும் சுத்தமான சுக்கிலம் வாயு இருதயம் என்னுமிவைகளோடு கூடியவளுமாகிய ஆணோடு கூடினால், விரியவா னுன புத்திரனைப்பெறுவன். மேற்கூறிய வயதிற்கு மாறுபட்ட ஆண்பெண் களுக்கோவெனின், ரோகியும் அற்பாயுளுள்ளவளும் திருவிலலாதவனுமான புத்திரனுண்டாவன். ஒருவேளை கர்ப்பமில்லாமற்போனாலும் போகும்.

‘மேற்கூறிய வயதிற்குமாறுபட்ட ஆண் பெண்கள்’ என்றது இளம்பிராயமுள்ள பெண்ணும், முதுபிராயமுள்ள ஆணும், இளம்பிராயமுள்ள ஆணும், முதுபிராயமுள்ள பெண்ணும் என்றபடி.

வாதாதி சுக்கில சோணித பேதம்.

வாதாதி குணமாகவும், குணபமாகவும், கிரந்தியாகவும், பூயமாகவும், சுநீணமாகவும், மலமாகவும் இருக்கும் சுக்கிலசோணிதங்கள் கர்ப்போத்தித் திக்கு ஆதாரமாகமாட்டா.

வாதாதி சுக்கிலசோணிதங்களை அதனதன் குறிகளாலறிக. குணபம் ரகந்தோஷத்தையும், கிரந்தி கபவாதத்தையும், பூயம் ரக்தபித்தத்தையும், சுநீணம் வாதபித்தத்தையும் காட்டும்.

வாதத்தாலுண்டான சுக்கிலசோணிதங்கள் கறுத்துஞ் சிவந்து மிருப்பதுமன்றி வாதரூபகுணங்களாயுங் காட்டும். பித்தத்தாலுண்டான சுக்கிலசோணிதங்கள் மஞ்சள் நிறமாகவும் நீலநிறமாகவு மிருப்பதுமன்றி பித்தரூபகுணங்களாயுங் காட்டும். சிலேஷ மத்தாலுண்டான சுக்கிலசோணிதங்கள் வெண்மையாக இருப்பதுமன்றி சிலேஷமரூப குணங்களாயுங் காட்டும். குணப சுக்கிலசோணிதங்கள் பிரேதவாசனையைப்பெறும். கிரந்தி சுக்கிலசோணிதங்கள் உருண்டை யுருண்டையாக இருக்கும். பூயசுக்கில சோணிதங்கள் சிவநிறத்தைப்பெறும். சுநீண சுக்கிலசோணிதங்கள் தம்மளவிற்கு நுறற் திருக்கும். மலசுக்கிலசோணிதங்கள் மலமூத்திரங்களின் நிறத்தைப்பெறும்.

* வியோதிகள்—எலி முதலிய ஜந்துக்கள்.

சிழ்ச்சொல்லியவற்றுள் எதுவோஷங்களும் நுவிதோஷங்களும் முறையே சாத்தியமும் கஷ்டசூத்திரமும். மலநிறமாக இருக்குஞ் சுக்கில சோணிதங்கள் திரிதோஷமாயினால் அவை அசாத்தியமாம்.

வாதாதி சுக்கில சோணிதபேத சிக்சை.

வாதாதிசுளால் கெடுதியடைந்த சுக்கிலசோணிதங்களுக்கு வாதாதி சமனங்களான ஓளஷதங்களைப் பிரயோகிக்கவேண்டும். குணபசுக்கிலம் தாத கிப்பூ, கருங்காலிப்பட்டை, மாதுளங்காய்த்தோல், மருதம்பட்டை என்னுமிவைகளைக் கஷாயமாகவாவது கலந்தமாகவாவது சேர்த்துக்காய்ச்சியநெய்யையாவது வேங்கை முதலியன சேர்த்த நெய்யையாவது சேவிக்க நிவர்த்தியாகும். கிரந்திசுக்கிலமானது பலாசம்பட்டையை பல்மஞ்செய்து தண்ணீரில் கரைத்துத் தெளியவைக்கஜலமும், அந்த ஜலங்கொண்டரைத்த பீளை வேரின் விழுதும் சேர்த்தும் கிருதஞ்செய்து கொடுக்கத் தீரும். பூயசுக்கிலமானது புருஷகாதிசுணாவாவது வடாதிசுணாவாவது—சேத்துக் காய்ச்சிய—கிருதத்தால் நிவர்த்தியாகும். சுநீணசுக்கிலமானது சுக்கிலவிர்த்திகரமான ஓளஷதங்களால் நிவர்த்தியாகும். மலசுக்கிலமானது வமனவிரோசனங்களால் சார்த்தைச் சத்திசெய்துகொண்டபிறகு, பெருங்காயம் விலாமிச்ச முதலிய திரவியங்களைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய கிருதசேவையால் நிவர்த்தியாகும்.

பெருங்காயம் விலாமிச்ச முதலிய என்றதனால் பெருங்காயம் விலாமிச்ச சித்திர மூலம் ஞாழற்பூ வறட்சுண்டி தாமரைவாயம் என்னுங்கஷாய ஓளஷதங்களையும், எலம் இலவங்கப்பட்டை முதலிய கல்க ஓளஷதங்களையும் யூகிக்கவேண்டும்.

கிரந்திசோணிதமானது கட்டுக்கொடி திரிகடுகம் புல்லுருவி என்னுமிவைகளைக் கஷாயஞ்செய்து சேவிக்கநிவர்த்தியாகும். குணபபூயசோணிதங்கள் சந்தனத்தைத் தண்ணீரிலரைத்துக் குடிக்கத் தீரும். சுநீணசோணிதத்திற்கு இங்கே சிக்சை சொல்லவில்லை; ஆயினும், அது சுநீணசுக்கில சிக்சைகளால் நிவர்த்தியாகும்.

பூதுஷ்டசுக்கிலசோணிதங்களுக்கு மேற்கூறிய சிக்சைகளையன்றி, குய்யரோகங்களை நிவர்த்திக்குஞ் சிக்சைகளும் உத்தரவஸ்திகரமும் உதவும்.

சுக்கில லக்ஷணம்.

சுக்கிலம் வெண்மையாகவும் கனராசவும் வழுவுழுப்பாகவும் இனிப்பாகவும் அதிகமாகவும் இருக்கில், அது நல்ல கர்ப்போத்தித்திக்குக் காரணமாகும். பெரும்பாலும் இவ்வாறாகவேயிருக்கும். நெரி தேன் என்னெய் இவற்றின் கார்தியைப்பெற்றிருந்தாலும் நல்ல கர்ப்போத்தித்திக்குக் காரணமாகும்.

சோணித லக்ஷணம்.

சோணிதம் அரக்குக்கஷாயம் முயலினரக்தம் என்னுமிவற்றின் கார்தியைப் பெற்றிருப்பினும், சோணிதந்தோய்ந்த வஸ்திரத்தைத் தண்ணீரில் கசக்க அதில்கின்ற சோணிதஞ் சிறிதுமின்றி ஜலத்தில் தன்னிறத்தோடு கலப்பினும், அது நல்ல கர்ப்போத்தித்திக்குக் காரணமாகும்.

ஸ்தீர்புருஷ சரிபாஷணை.

சுத்தமான சுக்கிலசோனிதங்களையும், லாபமையையும் அன்புள்ள காமத்தையுமுடைய ஆண்பெண்கள் கர்ப்போதபத்திக்குக் காரணமான 'கலியாண கிருதம்' முதலியவற்றால் சரிதத்தில் காந்தியுண்டாகவும், லமன விரோசனங்களால் சுத்தியுண்டாகவும் செய்துகொள்வதுமன்றி, தங்கள் தேகஸ் திதிக்குத்தக்கபடி வஸ்திகர்மமுஞ் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

சுக்கில போஷணை.

இனிமையோடுகூடிய ஓளவுதங்களால் பாகஞ்செய்யப்பட்ட பாஷிணமும், நெய்யினாலும் தாதுவிர்த்தியுண்டாகும்படி ஆண்மகன் உபசரித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சோணித போஷணை.

தைலசேவையினாலும் உளுந்தினுற்செய்த பக்ஷியங்குளினாலும் பித்தத் தையுண்டாக்கும் ஆகாரங்களினாலும் பெண்மகன் சோனிதவித்தியுண்டா கும்படி உபசரித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ருது காலம்.

வாட்டம் காந்தி இவைகளைப்பெற்ற முகத்தையும், விம்மிய ஸ்தனங் களையும் பிருஷ்டங்களையும், அயர்ந்த கண்களையும், அயர்ந்த வயிற்றையும், கணவனிடத்துக் காத்தலையும் உடையபெண்ணை ருதுவோடுகூடியவனென் றறியவேண்டும்.

பகற்காலங்கடந்த தாமரை குவிவதுபோல, ருதுகாலங்கடந்த யோனி யும் குவிந்துகொள்ளும், அப்போது ஸ்தத்தைக் கிரகிக்கமாட்டாது.

ரக்தவாகினிகளாகிய நரம்புகளின் வழியாக ஒருமாசபரியந்தம் கர்ப்பா சயத்தில் சேர்ந்துகொண்டிருக்கிற ரக்தமானது அடுத்த ருதுகாலத்தில் யோனிவழியாக வெளிப்படும். அது வாயுவின் உபபலத்தால் வெளிப்படுத லால் சிறிது கறுப்பாகவும் நாற்றமற்றதாகவும் இருக்கும். பித்தசம்பந்த மிருந்தால் நாற்றமுள்ளதாகவிருக்கும்.

பெண்கள் பூப்புநாள் தொடங்கி மூன்றுநாள்வரையில் ஸ்நாநாலங்காரங் களைவிட்டு, படுக்கவும் இருக்கவும் தர்ப்பாசனத்தை உபயோகித்துக்கொண்டு, உத்தரோத்தரம் மங்களததியானஞ் செய்துகொண்டு இருப்பதுமன்றி, கோஷ்டத்திற்கு சுத்தியும் சுருக்கமும் உண்டாகும்படி பாஷிற்பாகஞ்செய்த பவை அன்னத்தை, இலையிலாவது மண்மடக்கிலாவது கையிலாவது வாங்கிப் புசிக்கவேண்டும். அந்த மூன்றுநாளும் கலவி கூடாது.

நாவாவதாரத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து உள்ளும்புறமும் சுத்தியுடையவளாய் வெள்ளைச்சேலையுடுத்து வெள்ளைப்பணிபூண்டு வெள்ளைப்பூடித்துத் தன் கணவனுக்கொப்பான பிள்ளையை வேண்டினவளாய் முதலில் தன்கணவன் முகத்தைக் காணவேண்டும்.

பூப்புநாள் தொடங்கிப் பன்னிரண்டு ராத்திரிவரைக்கும் ருதுகாலமாம். அவற்றுள், முதல் மூன்றுராத்திரியும் பதினேராவதுராத்திரியும் கலவிக்கு உரியனவல்ல; மற்றராத்திரிகளுக்குள் இரட்டித்த இராதிரியில் ஆணும் ஒற்றித்த ராத்திரியில் பெண்ணும் உண்டாகும்.

இவ்விஷயத்தை ".....கிழவோன் பனைவி, பூப்பின்புறப்பா டுறநாளும், நீத்தகன்முறைத லறத்தாறன்றே" என்னும் இறையறாகப்பொருட்டுச் சிறத்தானும்; "பூப்புப்புறப்பட்ட நாண்முதற் பன்னிருநாளும் தலைமகன் கிழத்தியைநீத்தும் அசன் றும் உறைதல் அறநெறியன்று" என்றும், "பூப்புப்புறப்பட்ட முந்நாளமுள்ளிட்ட பன் னிருநாளமுமென்பது துணிபுற்றிரு முந்நாளும் கூடியுறையிற் படுங் குற்றமென்றோ என்றார்க்கு, பூப்புப்புறப்பட்ட ஞான்று நின்ற கருவு வயிற்றிலே அழியும்; இரண்டாநாள் நின்ற கருவு வயிற்றிலே சாகும்; மூன்றுநாள் நின்ற கருவு குறுவாழ்க்கைத்தாம், வாழி னும் திருவின்றும்; அசனறகூறப்பட்டதென்பது" என்றும், "பூப்புமுதன்முந்நாட் புணரார்புணரின், யாப்புமுறையின் முனிவருமாரும், யாத்தகாரண மழியுமென்ப" என் றும், கூறிய அச்சுத்திரத்தின் பொழிப்புரை, விசேடவுரை, மேற்கோள் முதலியவற்று லும் விளக்கமாக அறியலாம்.

சுக்கிலமிருதியால் ஆணும், சோணிதமிருதியால் பெண்ணும், அவ்விரண்டன் சபையால் அலியும் உண்டாகும் என்று கீழ்க்கூறியது இங்குக்கூறியதுடன் பேதப் படுபேடுவெனில், காரணகாரியபாவத்தால் அவை தம்முள் பேதப்படா வென்க. இரட் டித்த ராத்திரிகளில் சுக்கிலா திக்கியமும், ஒற்றித்த ராத்திரிகளில் சோணிதா திக்கியமும், விலக்கியராத்திரிகளில் அவ்விரண்டிற்கும் சந்தத்துவமும் உண்டாதலால் முறையே ஆணும் பெண்ணும் அலியுமாம் என்க. இனி, ருசியகலை நடக்குமாயின் ஆணும், சந்திர கலைநடக்குமாயின் பெண்ணும், அக்கினிகலைநடக்குமாயின் அலியும் ஆம் என்பதும் ஒருசார் ஆசிரியர் கொள்கை. குழுவியுமானும் வலத்தாது வாங்கல், குழுவியும் பெண்ணுமிடத்தாதுவாகின், குழுவியுமிரண்டாயானென திர்க்கில்), குழுவியுமலியங் கொண்டகாலொக்கிலே" என்னுந் தீருழலர் திருவாக்கானு முணர்க.

ப்பாதாளம்.

புரோகிதன் நன்மக்கட்பேற்றிற்குரிய பஞ்சபமுதலிய விதியை சாஸ் திரங்களிற் சொல்லியபடி செய்விக்கவேண்டும். பரிபோரைவணங்கி வழி படுகின்ற சூத்திர ஸ்திரீக்கு வேதமந்திரமின்றிக் கிரியை செய்வித்தலாம். இப்புத்திச்செய்விக்கப்பெற்ற ஸ்தீர்புருஷர்களின் கலவியால் அவர்கள் அபிஷ் டத்திற்கொத்த ஸ்தஸ்தானமுண்டாகும்; மலடாகாது.

ஒருவராலும் இடையூறில்லாத தனியிடத்தில் ஒருவன் தன்மனைவி யோடுகொண்டு கூட்டமே பிரஜோதபத்தி பலனையுடையதென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகின்றனர். கல்லவம்சத்திற்பிறந்தாலும் துஷ்டபிரஜையாயிருக்கு மாயின் அது அக்குலத்தைச்சுடுகெருப்பாம்.

ஸ்தீர்புருஷர்கள் எப்படிப்பட்ட ஒழுக்கமுதலியவற்றோடு கூடியசந்தா னத்தை விரும்புகிறார்களோ அப்படிப்பட்ட ஜனங்களிருக்குந் தேசத்தையும் அவ்வொழுக்க முதலியவற்றையும் கலவிக்காலத்திற் கருதிக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

ஸ்தஸ்தான நிமித்தமாகச் செய்யும் கிரியையின் முடிவில் புருஷன் நெய்பால்முதலியவற்றோடு கூடிய சிறந்த அன்னத்தைப் புசித்து, தைவஜ்ஞர் குறித்த நல்லமுகூர்த்தத்தில் பஞ்சணையின்மீது வலக்காலவைத்தேறி முதலில்

உட்காரவேண்டும். ஸ்திரீ எண்ணெய் உருந்து முதலியவற்றோடு கூடிய ஆகாரத்தைப்பிசித்து, பஞ்சணையின்மீது இடதுகாலவைத்தேறிப் புருஷனுக்கு வலப்பக்கத்தில் உட்காரவேண்டும். இங்ஙன மிருந்துகொண்டு கர்ப்பாதானமந்திரத்தை இருவருமுச்சரிக்கவேண்டும்.

[வேதமந்திரம் இங்குவிடப்பட்டது, அது புரோகிதரைக்கொண்டு அறியத்தக்கது.]

பாஹ்மா - பாஹஸ்பதி - விஷ்ணு - சோமசூரியர் - அஸ்விநீதேவர் - ஸர்வான் - மித்திராவருணர் என்னுமிவர்கள் வீரமுள்ள சந்தானத்தைக்கொடுக்க வேண்டும் என்று புருஷனும் ஸ்திரீயும் நியானித்துக் கூடவேண்டும்.

அப்படிக்கூடும்போது கலவிக்குரிய காமசாஸ்திர மரியாதையையறிந்து கூடவேண்டும். அவ்வாறு கூடினாற்றான் வாதாதோஷங்கள் தத்தநிலையிற் கலையாதிருக்க பீஜம் கிரகிக்கப்படும்.

ஸத்யோகர்ப்ப லக்ஷணம்.

அல்குல மாரகமாகப் பீஜத்தைக் கிரகித்தலும், மனத்திருப்தியும், அல் குல் ஸ்தானத்தான் பருவும் விம்மலும், சுக்கிலசோணிதங்கள் வெளிக்காணு கையும், மார்புதுடிப்பும், சோம்பலும், தாகமும், இளைப்பும் மயிர்க்குச்சுறி தலும் ஆகிய இவைகள் ஸத்யோகர்ப்பலக்ஷணங்களாம்.

முதல் மாசம்.

கர்ப்பம் தரித்த ஏழுநாளக்குமேல் சுக்கிலசோணிதங்கள் தம்மிற்குடித் குழம்புபோலிருக்கும். இது கல்லா என்னப்படும். முதல் மாசத்தில் ஆணென்றும் பெண்ணென்றும் வியக்காமாதத் தெரியாது. வியத்தமாகா திருக்கும் காலத்திலேயே புருஷப்பிரஜை ஜனாக்கும்படியான கிரியைகளைச் செய்பவென்றும்.

பலிஷ்டமாயிருக்கும் புருஷனின் ஜன்மந்தர விளைப்பயணியுந் தடுக்கும். (இவ்வுண்மையை “ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ரூலின்”றித், தாழா துன்று பலம்” என்னுந் தெய்வப்புலமைத்திருவள்ளுவர் திருவாக் காண்க.)

ஜீவன் கர்ப்பமாகப் பரிணமித்தற்கு ஜன்மந்தரவினை காரணம் என்று கீழ்ச் சொன்னதனால், பெண்ணாகவும் ஆணாகவும் பிறத்தற்கும் அதுவேகாரணமாகும். கர்ம வசத்தால் பெண்ணாகப்பிறக்கும் பிரஜைக்கு ஆணுக்கு சக்தி தானாகவாராது, கர்மவசத் தால் புருஷனுக்குப் பிறக்கும் பிரஜைக்கு மேற்கூறப்படும் பும்ஸவனக் கிரியை வேண்டுவ தில்லை. இஃதிங்ஙனமாக, ஒருகாரியசாதனம் ஜன்மந்தரகர்மம் காரணமாகநிற்க ஆகு மென்றாவது, முயற்சிகாரணமாக நிற்க ஆகுமென்றாவது கொள்ளாது, கர்மம் முடிந்தி ள்ன்னுமிரண்டனுள் எது அதிகபலத்தைப்பெறுமோ அதனாலாகுமென்றலே புத்திமான் கள் கொள்கையாம்; ஆகவே பெருமுயற்சி கர்மத்தை ஜயித்துக் காரியசித்தியைத்தரும் என்பது சித்தாந்தம். ஆகையால் கர்ப்பம் வியத்தமாகத் தெரிவதற்குமுன்னரே மேற் கூறப்படும் பெருமுயற்சியாகிய பும்ஸவனாகிகிரியைகள் விதிக்கப்படுமென்றறி.

பும்ஸவனக் கிரியை.

கர்ப்பம் வியத்தமாவதற்கு முன்னரே முதல்மாசத்தில் பூசநஷத்திரத் தில் பொன்னினாலாவது வெள்ளியினாலாவது இரும்பினாலாவது புருஷருப மாகச்செய்து அதை அக்கினியிற் சிவக்கக்காய்ச்சி நான்கு பலம் பாலில் தோய்த்து அப்பாலைச் சாப்பிடவேண்டும்.

வெருத்ததண்டோடு கூடிய நாயுருவிலே ஜீவகம், ரிஷபகம் முள் லீவனம் என்னுமிவைகளைத் தனித்தனியேனும் இரண்டிரண்டாகவேனும் மும்முன்றாகவேனும் நான்கையுமேனும் பூசநஷத்திரத்தில் நான்குபலம் தண்ணீரில்ரைத்துக்கலந்து அருந்தவேண்டும்.

லக்ஷ்மண மூலத்தையாவது ஆலமரத்தின் முகிழ்களில் எட்டு முகிழ்களை யாவது பாலில் அரைத்து நசியஞ்செய்துகொண்டாலும் அல்லது குடித்தா லும் புத்திரனுண்டாதலேயன்றி அது அழியாமலுமிருக்கும். ஜீவனீயங்க ளான ஓளஷதங்களை உள்ளிலும் வெளியிலுஞ் செலுத்தியுபசரிக்கவேண்டும்.

ஜீவனீயங்களான ஓளஷதங்களெனவே ஜீவனீய ஓளஷதசமூகங்களிடங்கிய ஊசிப்பாலிலே முதலியவற்றைக் கொள்ளவேண்டும். மேலுக்குச்செலுத்தலாவது கீழ்ச்சொல்லிய ஓளஷதங்களைக் கஷாயமாகவேனும் கல்கமாகவேனும் எண்ணெயிற் சேர்த்துக்காய்ச்சி உடம்பிற் தேய்த்துக்கொள்ளுதலும், கல்கமாக அரைத்து உடம்பில் தேய்த்துக்கொள்ளுதலும், தண்ணீரின் சேர்த்துக்காய்ச்சி மந்தோஷ்ணமாக்கி உடம்பில் விட்டுக்கொள்ளுதலுமாகும். உள்ளுக்குச் செலுத்துதலாவது அந்த ஓளஷதங்களை கஷா யஞ்செய்தாவது கிருதஞ்செய்தாவது உட்கொள்ளுதலாம். இவ்விருண்டுவகையால் ஜீவ னீயமான ஓளஷதங்களைப் பிரயோகிக்கில் கர்ப்பம் அழியாமல் நிலைபெறும்.

௧

கர்ப்பினிகளுக்கு ஆகும்வஸ்துக்கள்.

பத்தியமாக இருக்கும் உணவு செயல்களாலும், பிரியமாகவும் இதமாக வும் இருக்கும் கணவனும் வேலைக்காரிகளும் செய்யுமுபசாரத்தாலும் கர்ப்பம் நிலைக்கும். எப்பொழுதும் கர்ப்பஸ்திரீயை வெண்ணெய் நெய் பால் முதலிய வைகளால் உபசரிக்கவேண்டும்.

கர்ப்பினிகளுக்கு ஆதரவஸ்துக்கள்.

கர்ப்பஸ்திரீகளுக்கு அதியோகம், பந்தடித்தல், ஓடிவிளையாடுதல், ஆபாசம், துக்கம், கோபம், பயம், ஊச்சஞ்சலம், உபவாசம் இவை ஆகா. சுமையெடுத்தல், கனத்தவஸ்திரங்களைப் போர்த்துக்கொள்ளுதல், இரவில் கண்விழித்தல், பகலில் நித்திராசெய்தல், கடினானத்தவிருத்தல், மல முத் திராதிகளை அடக்கல், இச்சையைபடக்குதல், வழிநடத்தல், நீக்கணமாகவும் உபமாசாகவும் குருவாகவும் மலபந்தஞ்செய்வதாகவும் இருக்கும் போஜ னத்தைப்பிசித்தல், மதுமாம்சங்களை அருந்தல், மல்லாந்து படுத்தல் முதலி யனவும் ஆகா.

கர்ப்பினிகளுக்கு ஆகாதகிரிச்சைகள்.

ரக்தங்குத்திவாங்குதல், வார்திகுக்கொடுத்தல், விரோசனஞ்செய்தித் தல், வஸ்திகர்மம் செயவித்தல் என்னுமிவைகளை எட்டுமாசபரியந்தம் நிவர்த திக்கவேண்டும். அதிசையோகம் முதலிய அபத்தியங்களும் ரக்தங்குத்தி வாங்குதல் முதலிய கிரிச்சைகளும் செய்யின் கர்ப்பங்கரைந்தாவது விழும், வயிற்றில் சோஷித்தாவதுபோகும், இறந்தாவதுவிடும் என்றறி.

வாததிரவிய போஜனபலம்.

கர்ப்பஸ்திரீயானவள் வாதபிரகோபகரமான திரவியங்களைப் புசிப்பா ளாயின் அவளுக்குப்பிறக்கிறகிசு கூனாகவும், குருடாகவும், குள்ளமாகவும், புத்தியில்லாததாகவும் இருக்கும்.

பித்ததிரவிய போஜனபலம்.

கர்ப்பஸ்த்ரீயானவன் பித்தபிரகோபகரமான திரவியங்களைப் புசிப்பாளாயின் அவளுக்குப் பிறக்கிறசுக * கலதிரோகமுடையதாகவும் பிங்கல நிறமுடையதாகவு மிருக்கும்.

சிலேஷ்மதிரவிய போஜனபலம்.

கர்ப்பஸ்த்ரீயானவன் சிலேஷ்மபிரகோபகரமான திரவியங்களைப் புசிப்பாளாயின் அவளுக்குப் பிறக்கிறசுக வெண்குஷ்டமுடையதாகவும் பாண்டிரோகமுடையதாகவும் இருக்கும்.

கர்ப்பஸ்த்ரீகளின் வியாதிகளை நிவர்த்திக்கும் உபாயம்.

கர்ப்பஸ்த்ரீகளின் வியாதிகளை மிருதுவாகவும் சுகரமரமாகவும் அதிக திசுஷணமில்லாமலும் இருக்கிற ஓளவுதங்களால் நிவர்த்திக்கவேண்டும்.

இரண்டா மாசம்.

கலலா அவஸ்தைக்குமேல், இரண்டாவது மாசத்தில் கனம், பேசி, அர்ப்புதம் என்று சொல்லப்படும் மூவகைக்கர்ப்பங்களில் ஏதேனுமொன்று ஏற்படும். அவை முறையே ஆண், பெண், அலி, ஆகும்.

கனமென்னும் ஆண்கரு வட்டவடிவாகவும், பேசியென்னும் பெண்கரு சதுரவடிவாகவும், அர்ப்புதமென்னும் அலிக்கரு இலவமொக்கின் வடிவாகவும் இருக்குமென்றபடி.

கர்ப்பம் ஏற்பட்டுக்காலங்காலத்தில் சரீரமிளைத்தல், வயிறுபருத்தல், மூர்ச்சை, ஒக்காளம், அரோசகம், கொட்டாவி, வாய்நீருறல், சோர்வு, வயிற்றின் ரோமவரைப்பிரகாசமாகத்தோற்றல், புளிப்பிவிச்சை, ஸ்தனங்கள்பருத்தல், அவைகளில் பால்சுரத்தல், முலைமுடிவளர்ந்தல், பாதங்களில் வீக்கமும் எரிச்சலும் உண்டாதல், பலவிதமான இச்சையுண்டாதல் முதலிய குணங்கள் உண்டாகும்.

தாயின் இருதயத்திலிருந்து சிசுவின் இருதயமுண்டாதலாலும், தாயின் இருதயத்திற்கும் சிசுவின் இருதயத்திற்கும் சம்பந்த மிருத்தலாலும் கர்ப்பினியினது இஷ்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும். இன்றேல் கர்ப்பப்பிராந்தாவது விகாராபுத்தோடு கூடியாவது வெளிப்படும். ஆகலால் அவள் அபத்திய வஸ்துவை விரும்பினாலும் பத்தியவஸ்துக்களுடன் சிறிதாவது சேர்த்துக் கொடுக்கவேண்டும்.

மூன்றா மாசம்.

மூன்றாமாசத்தில் சிரகம் இரண்டு துடைகளும் இரண்டுகைகளும் ஆகிய ஐந்து உறுப்புக்களும் பிரிந்து தோன்றும். மற்ற ஸூக்ஷ்மாங்கங்களும் உண்டாகும். சிரமுகலாகிய உறுப்புகள் உண்டானபொழுதே சுகதுக்கங்களை அறியத்தக்க அறிவும் உண்டாகும்.

நெல் விருத்ரீயாகும்பொருட்டு நிலத்துக்கும் நீர்நிலைக்கும் ஒருவாய்க்கால் கட்டப்படுவதுபோல சிசுவினது சரீரம் புஷ்டியாகும்பொருட்டு அதன் நாபிக்கும் தாயின் இருதயத்திற்கும் ஒருநாடி கட்டப்பட்டிருக்கும்.

* கலதிரோகம்—சிரசிலுள்ள மயிரைப்போக்கி மழுங்கலுக்கும் போய்.

[தாயார் உண்ணும் உணவின்சாரம் அவ்வாறு கட்டப்பட்டிருக்கும் நாடியின் வழியாகச்சென்று சிசுவின் தேகத்திற்குப் பலத்தைக்கொடுக்கும்.]

நாலா மாசம்.

எல்லாவதுமாசத்தில் முன்பு விளங்காதிருந்த உறுப்புக்கள் விளங்கும்.

ஐந்தா மாசம்.

விந்தாமாசத்தில் மனத்துக்கு விளக்கமுண்டாகும்.

ஆறு மாசம்.

ஆறாமாசத்தில் சிறுநரம்பு, துளைநரம்பு, நகம், சருமம், உரோமம், பல், நிறம் என்னுமிவைகளுக்கு விளக்கமான தோற்றமுண்டாம்.

ஏழா மாசம்.

ஏழாமாசத்தில் சகல அவயவங்களும் சம்பூர்ணமாகி விருத்தியடையும். கர்ப்பத்தினால் பிடிப்பையடைந்த வாதாதிதோஷங்கள் தர்ப்பினியின் இருதயத்தில் சேர்ந்து அவ்விடத்தில் நமைச்சலையும் எரிச்சலையும் *கில்பிஷம்* களையும் உண்டாக்கும்.

அப்படியுண்டான நோய்கள் இலந்தைக்கொட்டையின் கஷாயத்தாலரைத்த மதுரஓஷதங்களை வெண்ணெயுடன்சேர்த்துக்காய்ச்சிய நெய்யைச் சேவித்தவினாலும், பூசிக்கொள்ளுதவினாலும், நிவர்த்தியாகும்.

சிறிது உப்பாகவும் நெய்யோடு கூடியதாகவும் இலேசாகவும் மதுரமாகவும் இருக்கும் அன்னத்தினாலும் அவை நிவர்த்தியாகும்.

சந்தனம் விலாமிச்ச இவைகளைத்தண்ணீராலரைத்து, துடைஸ்தனம் வயிறு ஆகிய இடங்களில் பூசிக்கொண்டால் கில்பிஷம் நிவர்த்தியாகும்.

திரிபலத்தை மானினரகத்தினாலாவது, முயலினரகத்தினாலாவது, அவ்விரண்டன் ரகத்தினாலாவது அரைத்துத் துடைஸ்தனம் வயிறு ஆகிய இடங்களில் பூசிக்கொண்டாலும் கில்பிஷம் நீங்கும். [மான்—புள்ளிமான் கலைமான் என்னும் இரண்டுமாம்.]

அழுவக்ப்பத்திக்கு சேர்த்துக்காய்ச்சிய தைலத்தைத் தேய்த்துப்பிடித்து, அதன்மேல் பேம்ப்புடல் லேப்பப்பட்டடை மஞ்சிஷ்டி துளசி இவற்றைத் தண்ணீர்வார்த்தரைத்துப் பூசிக்கொண்டு நீர்வற்றியபிறகு திரட்டித்தள்ளி மரஞ்சள் அகிமனும் இரண்டையும் சமபாகமாகச் சேர்த்துக்காய்ச்சிய நீரினால் ஸ்நாநாதினைச் செய்ய நமைச்சலும் எரிச்சலும் நீங்கும்.

எட்டா மாசம்.

எட்டாவது மாசத்தில் (ஜீவாதாமாகவும் ரஸாதிஸுப்ததாதுக்களின் காந்தியாகவும் இருக்கும்) ஓஜஸ்ஸானது தாயிடத்திருந்து சிசுவினிடத்திற்கும் சிசுவினிடத்திருந்து தாயினிடத்திற்கும் செல்லுமாதலால், அவ்விருவருக்கும் துன்பமும் இன்பமும் மாறிமாறியுண்டாம்; அம்மாசத்தில் பிறகுஞ்சுக ஜீவனோடு இராது. ஓஜஸ்ஸு நிலையின்றி அலைதலால் அம்மாசத்தில் பிரசவித்த தாய் பிழைப்பதும் அரிது.

*கில்பிஷம்—கர்ப்பஸ்த்ரீகளுக்குத் துடைகள் ஸ்தனங்கள் வயிறு என்னுமிவ்விடங்களில் உண்டாகும் கோயின்விசேஷம்.

எட்டாவது மாசத்தில் பாலகஞ்சியில் நெய்சேர்த்துக் குடித்தாலும், மதுரநீரையுஞ் சேர்த்துக் காய்ச்சியு நெய்யால் ஸ்நேகவஸ்திசெய்வித்துக் கொண்டாலும், பழைய மலம் நீங்கும்பொருட்டு உலர்ந்த முள்ளங்கிக் கிழங்கு இலந்தைப்பூரி இவைசேர்ந்த கஷாயத்தில் அக்கஷாயத்தால் உலர்ந்த சதகுப்பை கல்குமம் என்னெய் நெய் இந்துப்பு என்னுமிவைகளும் சேர்த்து வஸ்திகாரம் செய்வித்துக்கொண்டாலும் இன்பத்தைத்தரும். எட்டாவது மாசத்துக்குமேல் ஒருதினங்கழிந்தாலும் பிரசவகாலமென்றே நிதானிக்க வேண்டும்.

ஒன்பதா மாசம்.

வருஷத்துக்குமேல் வயிற்றில் வாயுவினால் பந்தப்பட்ட கர்ப்பம் தாய்க்கு ரோகத்தையுண்டாக்கும்; ஆகலால் ஒன்பதாவது மாசத்திலேயே (புலா லுண்பவர்களுக்கு) நெய்யும் மாம்ஸரஸமும் சேர்ந்த அன்னமும், (மற்றவர்களுக்கு) மிகுதியாக நெய்சேர்ந்த கஞ்சியும் கொடுப்பது மன்றி, கிழ்ச்சொன்னபடி ஸ்நேகவஸ்திசெய்தலும், அந்த ஸ்நேகவஸ்திக்குச் செய்த நெய்யின் மெல்லிய சீலையை நனைத்து யோநிமார்க்கத்தில் வைத்தலும், வாதுறாமரீன இலைகள் சேர்த்துக்காய்ச்சி ஆறவைத்த ஜலத்தால் தினந்தோறும் ஸ்நானஞ் செய்வித்தலும் நன்மையைத்தரும். ஒன்பதாமாசந்தொடங்கி சரீரத்தில் நெய்ப்பசையோடு கூடியிருக்கவேண்டும்.

ஆண்கர்ப்ப லக்ஷணம்.

கர்ப்பஸ்தீர்க்கு முதலில் வலதுஸ்தனத்தில் பாதுகாண்டதலும்; *வலப்பக்கத்தில் சேஷ்டையுண்டதலும், ஆண்பிள்ளை பிறக்குமா என்னுக்கேள்வியில் ஆசையுண்டதலும், ஆண்பிறந்துக்களைக் கனவில் காணுதலும், வலப்பக்கத்தில் வயிறு உயர்ந்திருத்தலும், கர்ப்பம் வட்டவடிவாக இருத்தலும் ஆண்பிள்ளைப்பேற்றிற்கு அடையாளமாம்.

பெண்கர்ப்ப லக்ஷணம்.

ஆண்கர்ப்பலக்ஷணத்திற்கு மாறுகிக் கர்ப்பம் நீண்டிருந்தால் பெண்பிள்ளைப் பேற்றிற்கு அடையாளமாம்.

அல்கர்ப்ப லக்ஷணம்.

கிழ்ச்சொல்லிய இரண்டு கர்ப்பக்குறிகளும் ஒந்கர்ப்பஸ்தீர்க்கு மீண்டாகில் அவள் அலிப்பிள்ளையைப் பெறுவள். இரண்டு கர்ப்பக்குறிகளுள் சேருங்காலத்தில் நடுவயிறு உயர்ந்து காட்டும்.

உபயகர்ப்ப லக்ஷணம்.

வயிற்றில் இரண்டுபக்கமும் உயர்ந்து தோணிபோலிருக்குமாகில் இரட்டைப்பிள்ளை பிறக்கும்.

நூலாகிரகப்பிராவோம்.

கர்ப்பஸ்தீர் ஒன்பதாமாசத்திற்கு முன்பே சித்தஞ்செய்துவைத்ததாகவும், சகல சம்பாரங்களோடு கூடினதாகவும் இருக்கும் பிரஸவவிட்டை

*வலப்பக்கசேஷ்டையாவது—வலக்கை கீழாகப்படுத்தலும் வலக்கை மூன்று எழுந்திருத்தலும் இவைபோலவன பிறவுமாம்.

ஒரு சுபதினத்தில் சுபமுகூர்த்தத்தில் பரிவாரங்களோடு அடைந்து பிரஸவத்திலேயே ரூபகத்தோடிருக்கவேண்டும்.

பரிவாரமானது பல பிள்ளைகளைப்பெற்று, பிள்ளைபெறுபவர்களைத் தக்கபடி யுபசரித்தலில் திறமையுடையவர்களடங்கியதாயிருக்கவேண்டும்.

பிரசவ லக்ஷணம்.

பிரசவிக்ஞந்தினத்திலாவது முந்தினதினத்திலாவது ஆபாசம் வயிறு தளர்தல் கண்கள்குழிவிழுதல் கீழ்வயிறுகனத்தல் அருசி வாய்நீருறல் அதிகமாக நீரிறங்கல் என்னுமிவைகளும், இடுப்புமுதுகு மாப்பு கீழ்வயிறு கவுட்டி என்னு மிவ்விடங்களில் நோயும், அல்குல் வாய்விந்துநோதல் அதில் குத்தல் அதிர்தல் ஜலம் பெருகுதல் என்னுமிவைகளும் உண்டாகும். யோநிசிராவத்திற்குப் பிறகு கர்ப்பம் வெளியாதற்கு ஏதுவான பெரிய நோயும் *ஜலோதயமும் உண்டாகும்.

பிரசவம்.

பிரசவிக்ஞஞ்சமயத்தில் கர்ப்பஸ்தீர்க்கு கையில் காப்புக் கட்டிப் புந்நாபலத்தைக் கையிற்கொடுத்து வெந்நீரில் குளிக்கச்செய்து நெய்சேர்ந்த கஞ்சி குடிப்பித்துத் தலையில் மிருதுவான சயனமிட்டு அதில் இரண்டு துடைகளும் வளைந்திருக்கும்படி மல்லாந்து படுக்கச்செய்யவேண்டும். அப்படி படுத்துக்கொண்டிருக்கையில் நாபிக்குக் கீழ்ப்பாகங்களில் அடிக்கடி என்னெய்தடவிப் பிடித்துக் கொட்டாவி விடும்படி செய்து சற்றே எழுந்து உலாவவிஞ்செய்யவேண்டும்.

அப்போது கர்ப்பம் தலைகீழாகத்திரும்பும். அப்படித்திரும்பிய கர்ப்பமானது தாயின் இருதயத்தை விட்டு வயிற்றில் வஸ்திஸ்தாந்திற்கு மேலாகத் தங்கியிருக்கும். அத்தருணத்தில் அடிக்கடியுண்டாகும் கர்ப்பவேதனை கர்ப்பிணியைப் பிரசவத்தில் துரிதப்படுத்தும். அப்போது அவளைக் கட்டிலில் கிடக்கச்செய்யவேண்டும். ஒருவேளை கர்ப்பமானது வாதுத்தினால் அல்குலின் மார்க்கமாக வரத் தடைபடுமாயின் வாதானுடலமாக என்னெய் முதலியவற்றைத் தடவித்தேய்க்கவேண்டும்.

சிசுவானது யோநிதுவாரத்தில் பிரவேசிப்பதற்குமுன் கொஞ்சமாகவும், பிரவேசித்ததுமுதல் பிரசவமாகின்றவரையும் அதிகமாகவும் முக்கச் செய்தல் வேண்டும். பிரசவித்தவுடன் பிள்ளைபிறந்ததைக் குறிக்கும் மங்களொலல்வேண்டும். பிரசவித்தவுடன் விசிறுதல் முதலிய சயித்தியோபசாரங்களைத் தக்கையினாலும் நீர்தெளித்தல் விசிறுதல் முதலிய சயித்தியோபசாரங்களை வலம் அவளைச் சந்தோஷிக்கச்செய்யவேண்டும். இவ்வாறுசெய்யின் பிரசவவேதனையால் தளர்ந்திருக்கும் பிராணவிவாயுக்கள் தத்த நிலைகளைச்சேரும்.

ஒருவேளை பிள்ளை பிறவாமல் வயிற்றிற் சிக்குமாயின் கருநாகத்தின் சட்டையைக்கொண்டு அல்குல் ஸ்தானத்தில் புகைகொடுக்கவேண்டும். நிலப்பனங்கிழயல் பாவது, செப்புநெருஞ்சில் வேவையாவது, தோன்றிக்கிழயல் கையாவது தண்ணீராலரைத்துக் கைகால்களில் தேய்க்கவேண்டும்.

நஞ்சுக்கொடிவிழாமல் சிக்கிக்கொண்டால் அதற்கும் அவ்வாறே செய்யவேண்டும். அன்றியும் அவளது இரண்டு கைகளையும் அசைப்பித்தலும்,

*ஜலோதயம்—பனிக்குடமுடைதல்.

இடுப்புக்கட்டுதலும், மருத்துவச்சியின் குதிகாலினால் குதத்தை நீவச்செய்தலும் வேண்டும். அப்படியும் விழாவிட்டால் அவளது தலையிரை விரலிற் சுற்றிக்கொண்டு தாலுமூலத்தையும் கண்டத்தையும் தொடுவதுமன்றிக் கள்ளிப்பாலை உச்சியில் தடவவும்வேண்டும். பூச்ச்பத்திரம் தோன்றிக்கிழங்கு கரைவேர் கருநாகத்தோல் கோஷ்டம் கடுகு என்னுமிவைகளைத் தனித்தனி யேனும் இரண்டிரண்டாகவேனும் ஒருமிக்கவேனும் அரைத்து அல்குலில் லேபனஞ்செய்து தூமமுங்கொடுக்கவேண்டும்.

கோஷ்டம் தாளிசபத்திரி இவ்விரண்டையு மரைத்து மதுவின் தெளிவி லாவது, கொள்வேகவைத்த நீரிலாவது, வில்வக்கனியாற் செய்த மதுவிலாவது கலந்து சேவிக்கவேண்டும். சதகுப்பை ரோளிவிரா முருங்கைவேர் பிளகு கொடிவேலிவேர் பெருந்தாயம் கோஷ்டம் மருக்காரை என்னுமிவைகளைக் கோமூத்திரத்தினாலும் பாலினாலும் அரைத்துக் கடுகெண்ணெயிற் சேர்த்து எரித்துச் சிக்கஞ்செய்த தைலத்தினால் ஆசனத்திலாசன அல்குலிலாவது ஸ்நேகவஸ்துசெய்ய இன்பத்தைத் தரும்.

சதகுப்பைவசம்பு கோஷ்டம் திப்பிலிகடுகு என்னுமிவைகளை அரைத்து அதனுடன் எண்ணெயும் இந்துப்பும் சேர்த்து நிரூஹவஸ்தி செய்தாலும் நஞ்சுக்கொடி சிக்கிரத்தில் விழும். நஞ்சுக்கொடி விழாமல் சிக்கிக்கொள்வதற்கு வாயுவே தாரணமாகும். அவ்வாயுவை ஜயிப்பதற்குத் தகுந்த சிகிச்சைகளைச் செய்யில் நஞ்சுக்கொடி விழும். [இதற்கு நிரூஹவஸ்தியே சிறந்த சிகிச்சையாம்.] இவ்வித சிகிச்சை செய்தும் நஞ்சுக்கொடி வெடிப்பதாமலிருந்தால், கைதேர்ந்த மருத்துவச்சி தன்விரல்களிலிருக்கும் நகங்களைக் கழித்து, பின்பு எண்ணெயைத்தடவிக்கொண்டு நஞ்சுக்கொடியை உபாயமாகக் கையிட்டு வெளிப்படுத்தவேண்டும்.

கார்ப்பமும் நஞ்சுக்கொடியும் வெளிப்பட்டபின்பு அல்குல் ஸ்தானத்திலும் சரீரத்திலும் எண்ணெய் தடவிப் பிடிக்கவேண்டும்.

மரீக்கலம்.

பிரசவித்த ஸ்திரீகளுக்கு தலை அடிவயிறு வயிறு என்னும் இவ்விடங்களில் வேதனையைக் கொடுக்கத்தக்க மர்க்கலமென்னும் ஒருநோய் காணுவதுண்டு. அது நிவர்த்தியாகும்பொருட்டு யவசூரத்தை நன்றாகப் பெரிசெய்து நெய்யிலாவது வெந்நீரிலாவது கலந்து குடிப்பிக்கவேண்டும்.

கொத்துமல்லிவிரையின் கட்டிப்பழைய வெல்லமும், சுக்கு மிளகு திப்பிலி ஏலம் லவங்கப்பட்டை லவங்கப்பத்திரி என்னுமிவைகளின் குரணமுஞ் சேர்த்துக் குடிப்பிக்கினும் நிவர்த்தியாகும்.

பிரசவித்தபிறகு சிகவை உத்தரஸ்தானத்தில் "பாலோபசரணியம்" என்னும் அத்தியாயத்தில் சொல்லியபடி பெண்டுகள் உபசரிக்கவேண்டும்.

காயமருந்து.

பிரசவித்த ஸ்திரீயானவள் பசியோடு கூடியிருந்தால் அப்போது அவளுக்கு திப்பிலி திப்பிலிமூலம் செவ்விபம் சித்திரமூலம் சுக்கு என்னும் இவ்

வைந்தையும் நன்றாகப்பொடிசெய்து எண்ணெயிலாவது நெய்யிலாவது கலந்து உத்தமப்பிரமாணமாக உண்பிக்கவேண்டும்.

பின்பு சுக்கும் வெல்லமுஞ்சேர்த்த ஜலத்தையாவது வாசஹரமான ஓள ஷதங்களிட்டுக்காய்ச்சிய கஷாயத்தையாவது குடிப்பிக்கவேண்டும். இப்படிச் செய்யில் வாதப்பிரகோபமடங்குவதுமன்றி, செட்ட ரத்தமும் சுத்தியாகும். இரண்டு நாளாவது மூன்று நாளாவது இப்படிச் செய்யவேண்டும்.

எண்ணெயும் நெய்யும் ஒத்துக்கொள்ளாதவர்களுக்கு அவைகளை நீக்கி மற்ற சிகிச்சைகளைச் செய்யவேண்டும். மேற்கூறிய ஓளஷதகஷாயங்களில் ஏதேனுமொன்றைச் சேவித்த பிறகு யமகஸ்நேகத்தில் நனைத்த சீலையினால் வயிற்றை விரித்துவைக்கவேண்டும்.

பத்தியம்.

கொடுத்த காயமருந்து ஜீர்ணமானால் ஸ்நேகஞ்செய்துக் கீழ்ச்சொல்லிய வாசஹரமான வஸ்துக்களைத் துணியில் முடிந்து தண்ணீரிலிட்டு அதனுடன் அரிசியும்போட்டுக் காய்ச்சிய கஞ்சியைக் கொடுக்கவேண்டும்.

மூன்றுநாள் கழிந்தபின்பு விதாரயாதிகணத்தின் கஷாயத்தாற் செய்த கஞ்சியில் நெய்சேர்த்துக்கொடுக்க விதிதாம். பாலில் பிரியமுள்ள வர்களுக்குப் பால்சேர்த்த கஞ்சியுங் கொடுக்கலாம்.

வழாரத்திரிக்குமேல் கிரமமாக தேகபுஷ்டிகரமான ஆகாரம் நன்மையைக் கொடுக்கும். பன்னிரண்டுநாளைக்குள் மாம்ஸத்தைக் கொடுக்கலாகாது.

தேகபுஷ்டிகராவது, ஊசிப்பாலேவோமுதலியன சேர்த்துக்காய்ச்சிய எண்ணெயைத்தேய்த்தலும், அந்த எண்ணெயைச் சரீரத்தில் தடவிப்பிடித்தலும், கீழ்ச்சொல்லிய ஓளஷதங்களிட்டுக்காய்ந்த வெந்நீரை மேலுக்கு விடதலும், அவளுக்கு ஹிதமான அன்ன பானாதிக்களை உண்பித்தலுமாம். தேகபுஷ்டியைக்கொடுக்கும் வஸ்துக்களில் மாம்ஸமும் ஒன்றாயினும் இங்கு அதனைப்பன்னிரண்டுநாள்வரையிலும் விலக்கியது. 'ஸ்கந்தாதி' பன்னிரண்டு பாலக்கிரகங்களும் தாய்க்கும் பிள்ளைக்கும் தொடராதிருக்கும்பொருட் டெனக்கொள்க.

உபசார்த்துறைவால் உண்டாகும் நோஷம்.

பிரசவித்தவளைப் பலவாற்றாண்டுக்கேண்டிவரும். உபசரிக்காறமயால் அவளுக்குண்டாகும் வியாதிகளை நிவர்த்திப்பது கடினம். அந்த வியாதிகளாவன: கார்ப்பவியாதியினாலும், பிரசவவேதனையினாலும், அல்குல் மார்க்கமாக ஒழுகுகிற வெளுத்த பிசுன்போன்றவைத்தினாலும் (வாமிகியோநிடுகத்தாலும்) ரக்தசிராவத்தால் என்னலாம்.

ஒன்றரைமாசத்துக்குமேல் அவளுக்குச் சூதிகை என்னும் பெயரில்லாமையால், பத்தியகரமான ஆகாரம் கொடுத்தற்கு பிரயத்தனம் வேண்டுவதில்லை. அவள் மதுபடியும் ருதுவாகிறபரிபந்தம் சூதிகையென்னும் பெயருடையவளென்றும் அதுவரையும் பத்தியகரமான ஆகாராதிக்கைப் புசிக்கவேண்டும் என்றும் சொல்வது பக்ஷாந்தரமாம்.

கார்ப்பாவக்கிராந்தத்தியாயம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

ஸ்ரீலலிதாமஹாதிரிபுராகத் தர்யைநம்.

உ.—கர்ப்பவியாபதாத்தியாயம்.

இனி சாரீரஸ்தானத்தில் கர்ப்பவியாபதம் என்னும் அந்தியாயத்தைச் சொல்லுவோம். கர்ப்பவியாபதம் = கர்ப்பத்திற்கு உண்டாகும் பல்வித உபத்திரவம்.

கர்ப்பினிகளின் வயத்தயதோஷம்.

கர்ப்பஸ்திரீகளுக்கு நீக்கவேண்டிய உணவுசெயல்களை நீக்காமையாலும் ரோகங்களினாலும் *ரஜோநீர்க்கமாவது சூலரோகமாவது உண்டாகும். அவை மேலுக்கும் உள்ளுக்கும் உபயோகப்படுத்தும் எண்ணெயோடு கூடிய சயித்திய ஓளஷதங்களால் நிவர்த்தியாகும். [*ரஜோநீர்க்கம்—சோணிதம் வெளிப்படுதல்; ரக்தசிராவம்.]

சிராவசிகிச்சை.

விலாமிச்ச தாமரைப்பூ சந்தனம் ஆலம்பட்டை இவைகளைத் தண்ணீரால் ரைத்து நெய்யில் குழைத்து துணியில்தடவி அந்தத் துணியை அடிவயிற் றிலும் அல்குல்ஸ்தானத்திலும் வைத்துக் கட்டவேண்டும். கசிவாயிருக்கும் படி மருந்தில் மிகுதியாக நெய்சேர்க்கவேண்டும். கட்டிய மருந்தை அடிக்கடி மாற்றவும் வேண்டும்.

அந்தக் கர்ப்பஸ்திரீக்குப் பலதரமும் நன்றாகக் கழுவி பெடுத்த வெண் ணையைக் கழுத்துக்குக் கீழ்ப்பாகங்களில் தேய்த்து விலாமிச்ச தாமரைப்பூ சந்தனம் ஆலம்பட்டை இவைகளிட்டுக் காய்ச்சி ஆறிவைத்த நீரால் குளிக்கச்செய்யவும் வேண்டும்.

வெள்ளைச்சருக்கரை தேன்மயலிப்பூந்தாது தாமரைப்பூந் தாது நெய்தற்பூந்தாது எனும் இவைகளைப் பாலிலாவது நெய்யிலாவது கலந்து சேவிக்கவேண்டும். பிறகு சிருங்காடகம் கசேருகம் இவைகளைப் புசிக்கவேண்டும். வாணையோடுகூடிய ஞாழற்பூ ஆம்பற்கிழங்கு நெய்தற் கிழங்கு தாமரைக்கிழங்கு செம்பூக்கிழங்கு அத்திப்பிஞ்சு ஆகிய இவை களிட்டுக் காய்ச்சிய பாலையுக் குடிக்கவேண்டும்.

சாலிரெல்லின்விரை காகோரி போரூட்டிவிரை சிற்றூட்டிவிரை உதிமதாரம் கரும்பு ஆகிய இவைகளிட்டுக்காய்ச்சிய பாலும், தேனும், சர்க்கரையும் கலந்த அன்னத்தைப் புசிக்கவேண்டும். ஜாங்கல மாம்ஸாஸஞ் சேர்ந்த அன்னத்தையும் புசிக்கலாம்.

சிகிதஸித்தஸ்தானத்தில் “ரக்தபித்தரோகசிகிதஸ்ததியாயத்தில்” சொல் லியிருக்கும் சிகிச்சைகளில் சோதனத்தையீக்கி மற்றவற்றைச் செய்யினும் நன்மையுண்டாம்.

கர்ப்பந்தரித்த முன்று மாசத்துக்குள் சோணிதம் வெளிப்படிவ் அந்த கர்ப்பம் நிலைபெறுதல் அரிது என்று அவர்களுக்குச்சொல்லிவிட்டு, மேலே அதற்குரிய சிகிச்சையை வைத்தியன் நடத்தவேண்டும். முயற்சி ஊழையும் ஜயித்துப் பலனைக்கொடுத்தலுண்மையின், அதற்குச் செய்யுஞ் சிகிச்சையைப் பெருமுயற்சியுடன் செய்வேண்டும்.

கர்ப்பந்தரித்த முன்று மாசத்துக்குள் சோணிதம் வெளிப்படுதலோடு ஆமதோஷமுங் கலக்குமாயின் அந்தக் கர்ப்பம் நிலைபெறுதல் அரிது என்று அவர்களுக்குச் சொல்லிவிட்டு, மேலே அதற்குரிய சிகிச்சைகளைச் செய்வேண்டும். ரஜோநீர்க்கமத்தோடுகூடிய ஆமதோஷம் உஷ்ணபதார்த்தத் தோடுகூடிய சித்பதார்த்தத்தாலும் உபவாசத்தாலும் நிவர்த்தியாகும். கோரைக்கிழங்கு விலாமிச்ச சிந்திற்கொடி பெருவாகைவிரை கொத்துமல்லிவிரை சிறுஞ்சொரிவிரை பர்ப்பாடகம் சந்தனம் அதிவிடையம் சிற்றுழுட்டி விரை என்னும் இவைகள் சேர்த்துக்காய்ச்சிய-கஷாயசேவையும், சரமை கேழ்வாகுமுதல் பவற்றின் அன்னத்தைப் பச்சைப்பயற்றம்பருப்புச்சேர்த்து கெண்டைப் பிளத்துடன் சேர்த்துப் புசித்தலும் மேற்படி ரோக நிவர்த்திக் குக் காரணமாம். ஆமதோஷத்தை ஜயித்தபிறகுமுன்போலவே வழுவழுப் பும குளிர்ச்சியுமுள்ள ஓளஷதங்களை உபயோகிக்கவேண்டும்.

இவ்வாறு சிகிச்சைசெய்துகொண்டிருக்கும்பொழுதே அதிர்ஷ்டவசத் தினால் கர்ப்பம் வெளிப்படுமாயின் அப்பொழுது கர்ப்பந்தங்கியிருந்த வயிறு சுத்தியாகும்பொருட்டும் சரீரவேதனை தெரியாதிருக்கும்பொருட்டும் கர்ப்ப ஸ்திரீ தன்னுடைய பலத்துக்கேற்றபடி மதுவைக்குடிக்கவேண்டும். ருக்ஷா ரஸத்தோடுகூடிய லகுபஞ்சமூலகஷாயத்தால் செய்த கஞ்சியைக் குடிக்க வேண்டும். மதுவை புண்ணாதுவன் திப்பிலி திப்பிலிமூலம் செவ்வியம் சித்திர மூலம் சக்கு என்னும் பஞ்சகோலத்தின் கல்கத்தை வில்வம் முன்னை பெருங் குயிற் பெருவாகை பாதிரி என்னும் வில்வாதி பஞ்சக கஷாயத்தில் கலக்கி அத்துடன் எள்ளும் நறுவிலியரிசியும் சேர்த்துக் கஞ்சிகாய்ச்சிக் குடிக்க வேண்டும்.

எத்தனையாவது மாசத்தில் கர்ப்பம் வெளிப்படுகிறதோ அத்தனையாவது நன்பரிபந்தம் கிரமமாக லகுவாகவும், உப்பும் நெய்யும் சோததாகவும், தீபனகரமான ஓளஷதங்களோடுகூடியதாகவும் இருக்குங் கஞ்சியைக் கொடுக்கவேண்டும்.

இதுவரையிறசொன்ன சிகிதஸைகளையாவும் வாதபித்தகபங்கள், ரஸாதி ஸ்பத்தாதுக்கள் ஆகிய இவற்றின் வாட்டத்தையும் வறட்சியையும் நிவர்த்திக் கும்பொருட்டேயாம். தோஷாதிகள் சமனத்தையடையின் பலகாமாகவும் ஓஜஸ் விர்த்திகரமாகவும் தீபனகரமாகவும் இருக்கும் எண்ணெய் நெய் இவற் றோடுகூடிய அன்னமும் வஸ்திகர்மமும் ஹிதத்தைச்செய்யும்.

உபவிஷ்டக கர்ப்பபலகாண்டீ.

கர்ப்பமானது பலகாமாகவும் விர்த்திகரமாகவும் இருக்குங்காலத்தில் [அதிவியாயாமுதலிய அபத்தியங்களினால்] யோநிமார்க்கமாக ரக்த ரூபமாக

வாவது வேறு ரூபமாகவாவது ஸ்வராமுண்டாயின் பின்பு அந்தக் கர்ப்பம் விர்த்தியடையாமல் கொஞ்சம் அசைவுமாதிரம்பெற்று வயிற்றில் தங்கி யிருக்கும். இவ்வாறாய் கர்ப்பத்திற்கு உபவிஷ்டகம் என்று பெயராம். இதில் வயிறு பெருக்காது. [இதனை, தங்குபின்டம்; சுப்திபின்டம் என்பர்.]

நாகோதா கர்ப்பலக்ஷணம்.

துக்கம் பட்டிவிட்டுக்கொண்டு திரஸங்களோடு கூடிய அன்னபாலாதிகள் என்னு மின்வகையினாலாவது யோதிமாக்கமாக அநிகர்த்தம் வெளிப்படுதலினால் வந்து வாதம் பிரகோபமாயின் கர்ப்பம் இளைத்தும் வறண்டும் இருக்கும். இவ்வாறாய் கர்ப்பத்திற்கு நாகோதாமென்று பெயராம். இந்தக் குறிகள் உண்டானகாலத்தில் வயிறு பெருக்கிறதற்கு அது நாளுக்குநாள் குறை யுமென்று, கர்ப்பம் காலதாமசத்தையும் சிறிது அசைவையும் பெறும்.

உபவிஷ்டக நாகோதா கர்ப்பலக்ஷணம்.

உபவிஷ்டக நாகோதா கர்ப்பங்களுக்கு ப்ரம்மணநிலைக்கும் வரத ஹங்கனாகவும் மதரா ஸங்கனாகவும் இருக்கும் ஓஷதங்களைச் சேர்த்துப் பாகஞ்செய்த நெய்யினாலும் பாஸ்கினாலும் மாம்ஸஸத்தினாலும் திருப்தி செப் விக்கவேண்டும். இளஞ்சினையினாலும் ஓஷதங்களின் மாம்ஸத்தை யும் பாகஞ்செய்து கொடுக்கலாம். இவற்றால் திருப்தியடைந்த கர்ப்பினி யைப் பல்லக்குமுதலிய வாகனங்களிலேற்றிச் சரீரங் குலுங்கச்செய்ய வேண்டும்.

லீநகர்ப்பலக்ஷணம்.

லீநகர்ப்பமாவது கர்ப்பம் அசைவில்லாதிருப்பது. [இதனை, மும்மாங் காய் என்பர்.]

லீநகர்ப்பலக்ஷணம்.

லீநகர்ப்பத்திற்கு அநிமுதலிய நாகாற்செந்துக்கள், இராஜாஸி அன் றில் மடில் மச்சம் என்னும் இவற்றின் மாம்ஸஸங்களில் மிகுதியாக நெய் சேர்த்துக்கொடுக்கவேண்டும். உளுந்தின் சாரமும் முள்ளங்கியின் சாரமும் கொடுக்கலாம். அன்றியும் வில்வப்பிஞ்சு என் உளுந்து நெற்பொரி என்ன பிவைகளையும் பாஸ்யுங் கூட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். சத்தமான மாம்ஸம் தேனும் சேர்த்துச் சாப்பிடவேண்டும். இடுப்பில் எண்ணெய்தடவி வெந்நீர் வாரக்கவேண்டும். இந்தவிதமாகக் கர்ப்பஸ்திரையைச் சந்தோஷப்படுத்த கர்ப்பம் விர்த்தியாகும்.

உதாவர்த்தரோகசம்பவம்.

இவ்வாறு செய்யாவிடின் கர்ப்பத்திலுள்ள சிசுவானது புஷ்டியடைந்து இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் சென்றபின்பு பிரயாசத்தோடு பிறக்கும்; அல் லது மறைந்தாலும் மறையும். அந்தக்காலத்தில் உதாவர்த்தவர்த்தம் என்னும் ஒரு ரோகம் உண்டாகும். அதனைத் தைலகிருதா திகளினாலும், தருந்தவஸ்தி களினாலும், சிக்கிரத்தில் நிவர்த்திக்கவேண்டும். இன்றேல் அந்த ரோகம் கர்ப்பத்தையும் கர்ப்பினியையும் கொல்லும்.

மூடகர்ப்பலக்ஷணம்.

திரிதோஷங்களின் பிரகோபத்தினாலும் அபத்தியங்களினாலும் ஜன்மாந் தரவினையினாலும் வயிற்றுக்குள் சிசு மரித்துப்போகும். அப்பொழுது வயிறு சில்லிடுதல் அசைவில்லாதிருத்தல் உபபீதல் முதலிய வேதனையுடன் கூடி யிருக்கும். கர்ப்பம் அசைவில்லாதிருக்கும். கர்ப்பினி பிரமை தாகம் வருந் திப்பெருமுகங்கிடுதல் இளைப்பு ஸ்தாநாசனாதிகளால்சுகமில்லாமை விழி சுழல் பிரசவவேதனையில்லாமை என்னும் இவைகளைப் பெறுவன். மூட கர்ப்பம், மிருதகர்ப்பம், அகமரித்தகருப்பம் என்பன ஒரு பொருள்.

மூடகர்ப்பலக்ஷணம்.

முதலில் தண்ணீரைக்காய்ச்சி மந்தோஷணமாகக் கண்டஸநாநஞ் செய் வித்துப் பிறகு வெல்லம் * கின்வம் இலவணம் இவைகளை யரைத்துப் பிசைந்து யோதியில் லேபனஞ்செய்யவேண்டும். இலவம்பிசின் காசாம் பிசின் இவ்விரண்டையும் நெய்யிலிரைத்து யோநிவாயில் அடிக்கடி வைக்க வேண்டும். லீக்கில் மூடகர்ப்பம் வெளிப்படும். அன்றியும், நஞ்சுக்கொடி விழும்படியாகச் சொல்லிய ஓஷதங்களாலும், தாந்திரிக வைதிக மந்தி ரங்களாலும் மூடகர்ப்பத்தை வெளிப்படுத்தலாம். இவை யனைத்தாலும் வெளிப்படாதிருக்குமாயின் வைத்தியனுனவன் அரசனையும் கர்ப்பினியின் கணவனையும் கேட்டுக்கொண்டு கடவுளைத் தியானித்துத் தருந்த பிரயத்தி னத்தினால் அதனை வெளிப்படுத்தவேண்டும். * [கின்வம் = மத்தியம் உண் டாதத் கேதுவான பிஜிஷேஷம்.]

இவ்வாறுபிசின் செய்வதை வைத்தியன் தன்கையில் தடவிக் கொண்டு கர்ப்பஸ்திரையின் யோநித்துவாரத்திலும் தடவி மெதுவாய்க் கையை அசைக்காமல் பின்டத்தைப்பற்றி இழுத்து வெளிப்படுத்தவேண்டும். ஒரு வேளை அந்தச்சிசு தாறுமாறாகப் புரண்டிருந்தால் அதை நேரப்படுத்தி மேலி லும் பக்கங்களிலும் உருவி மேலேற்றுவதும் சிறிதற்குதலும் ஆகிய பலவித வுபாயங்களால் அதுகலிக்கச்செய்துகொண்டு யோநிக்குநேர்வாப்பார்த்துக் கையினால் இழுத்து வெளிப்படுத்தவேண்டும்.

விஷ்கம்ப கர்ப்பலக்ஷணம்.

கைகள் கால்கள் சிசு என்னும் அலுவலங்களுடன் சிசுவானது ஏககாலத் தில் யோநித்துவாரத்தில் வந்தடைத்துக்கொண்டிருப்பதும், சிசுவினது ஒரு கால் யோநியிலும் மற்றொருகால் குதத்திலுஞ்சிக்க சரீரம் வளைவுற்றிருப் பதும் ஆகிய மூடகர்ப்பங்கள் விஷ்கம்பம் என்னும் பெயர்பெறும். இவ் விரண்டும் ஸஸ்திராசிகத்தைகளால் சாத்தியமாகத்தக்கவை.

ஸஸ்திராசிகத்தை.

ஸஸ்திராசிகத்தின் சொல்லியிருக்கும் மண்டலாக்கரஸந்திரமும் அங்குலீஸந்திரமும் விஷ்கம்ப கர்ப்பங்களுக்குப் பிரசித்தமானவை. இவ் வித கர்ப்பங்களுக்கு விருத்திபத்ராஸந்திரம் பிரசித்தமுடையதேனும் அது

ஆகக்கொண்டு விதிப்படி நான்கிலொன்றாகக் காய்ச்சிக்கொள்க. யவைமுதலிய பதின் மூன்றுவினாசம் தனித்தனி பலம் ௧-ம் ஆற்று நீர் படி ௪-ம் ஆகக்கொண்டு விதிப்படி நான்கிலொன்றாகக் காய்ச்சிக்கொள்க. மேதைமுதலிய மூப்பத்திரண்டு கல்கதிய லியங்கலையும் பைஷஜகல்பவிதிப்படி அ-களஞ்சியாகக்கொள்க. யவைமுதலிய திரவி யங்களுக்குப் பலம் சமமாகக்கொள்ளாது யவை, இலந்தை, கொள் இவை தனித் தனி பலம் ௧, தசமபலம் பலம் ௩, எனக்கொள்வர் சிலர். அங்ஙனங்கொள்ளுதல் யவகொலுக்கூறாது உஸாஜி-குலுக்கஷாயலெஸுகொலாமஃ என்று இத்தாலா சிரியாரம் கூறப்பட்டுள்ள அஷ்டாங்க சங்கிரகவசனத்திற்கும், அதுபவத்திற்கும் விரோதிற்கும்.

மீருதகீப்பியனிக்கியை.

பிரசவம் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும்பொழுதே உயிரிழந்த கர்ப்பினி யின் வயிறு வஸ்தித்துவாரத்தில் மெதுவுற்று அசையுமாயின் சீக்கிரத்தில் அவள் வயிற்றைக்கீறி அதில் உயிரோடிருக்கும் சிசுவை வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

கர்ப்பசிராவசிக்கிசை.

முதல் மாசத்தில் கர்ப்பம் சிவக்குமாயின், அது அதிமதுரம் தேக்கம் விரை ஊசிப்பாலேவோர் ஊசிபுதாரு ஆகிய இவைகளைப் பாலிலரைத்துச் சேவிக்க நிவர்த்தியாகும். இது கர்ப்பபோஷணையுமாக.

இரண்டாவது மாசத்தில் கர்ப்பம் சிவக்குமாயின், அது அஸ்மந்தம் கறுப்புள்ள மஞ்சிஷ்ட தண்ணீர்விட்ட மிழங்கு ஆகிய இவைகளைப் பாலிலரைத்துச் சேவிக்க நிவர்த்தியாகும்.

மூன்றாமாசத்தில் கர்ப்பம் சிவக்குமாயின், அது சீந்திற்கொடி ஊசிப் பாலேவோர் ஞாழற்பூ வெளுத்த நன்னூரி ஆகிய இவைகளைப் பாலிலரைத்துச் சேவிக்க நிவர்த்தியாகும்.

நான்கா மாசத்தில் கர்ப்பம் சிவக்குமாயின், அது கொடியறுகு கறுத்த நன்னூரி சிற்றாத்தை தாமரைக்கிழங்கு அதிமதுரம் ஆகிய இவைகளைப் பாலிலரைத்துச் சேவிக்க நிவர்த்தியாகும்.

ஐந்தாமாசத்தில் கர்ப்பம் சிவக்குமாயின், அது கண்டங்கத்தரி சிறு வழுதுணை பெருங்குமிழ் ஆலமுடிழ் ஆலம்பட்டை ஆகிய இவைகளைப் பாலிலரைத்துச் சேவிக்க நிவர்த்தியாகும்.

ஆறாமாசத்தில் கர்ப்பம் சிவக்குமாயின், அது சித்தாமல்லி சிற்றமுட்டி முருங்கைவேர் நெருஞ்சிலிலை அவிரி ஆகிய இவைகளைப் பாலிலரைத்துச் சேவிக்க நிவர்த்தியாகும்.

ஏழாமாசத்தில் கர்ப்பம் சிவக்குமாயின், அது சிறுங்காடகம் தாமரை வளையம் நாட்சைப்பழம் கஸேரு அதிமதுரம் சீனிச்சர்க்கரை ஆகிய இவை களைப் பாலிலரைத்துச் சேவிக்க நிவர்த்தியாகும்.

எட்டாமாசத்தில் கர்ப்பம் சிவக்குமாயின், அது விளாம்பவோர் வில்வ வேர் வெள்வழுதுணை பேய்ப்புடல் கரும்பு கண்டங்கத்தரிவேர் ஆகிய இவை களிட்டுக்காய்ச்சிய பாலுக்குடிக்கத்திரும்.

ஒன்பதாமாசத்தில் கர்ப்பம் சிவக்குமாயின், அது கறுத்தநன்னூரி வேர் கொடியறுகு ஊசிப்பாலேவோர் என்னும் இவைகளிட்டுக் காய்ச்சிய பாலுக்குடிக்கத்திரும்.

பத்தாமாசத்தில் கர்ப்பசிராவமுண்டாயின், அது ஊசிப்பாலேவோராவது அதிமதுரம் சுக்கு தேவதாரு என்னும் இவைகளாவது சேர்த்துக்காய்ச்சிய பாலுக்குடிக்க நிவர்த்தியாகும்.

வாயுவின்விகாரத்தால் ஸ்திரீகளுக்கு மாதாந்தரநுபந்தப்பட்டு வயிறு பருத்தல் சோம்பல் பால்சாத்தல்முதலிய குணங்கள் உண்டாக, அதனைக் கண்டு கர்ப்பமென்றும், அப்படிப்பந்தப்பட்ட உதிரமானது கராசார கண்டி கர்ப்பமென்றும், அப்படிப்பந்தப்பட்ட உதிரமானது கராசார உஷண திரவியங்களாலும் ஒஷுஷதங்களாலும் யோகிசர்க்காக்கச் சிவக்கக் கண்டு கர்ப்பத்தைப் பைசாச அறைந்தது என்றும் சிலர் சொல்லு கின்றனர். அங்ஙனஞ்சொல்லுதல் புத்தியுத்தமல்ல. பைசாசுக்கள் ஒஜஸ்யஸுமரத்திரம் கிரகித்ததனவேயன்றிச் சரீரத்தைக் கிரகிக்கத்தக்க வையல்லவாகலானும் சரீரத்தையுங் கிரகிப்பதன்மையாயின் சிசுவைக் காட்டிலும் மிகப்பருத்த சரீரத்தையுபயோகிப்பதாய் எவ்வாற்றானும் உபே சிக்கக்கூடாமையானும் அது தப்பாது அபிப்பிராயமென்பது புத்திமான் களுக்குத் தெற்றென விளங்காமற்போகாது.

கர்ப்பவாயபதாத்தியாயம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

ஸ்ரீலலிதாமஹாதிரிபுரகந்தர்வையம்.

௩.— அங்கவிபாகாத்தியாயம்.

இனி சாரீரஸ்தானத்திஷ் அங்கவிபாகம் என்னும் அத்தியாயத்தைச் சொல்லுவோம். அங்கவிபாகம் உறுப்பினது பிரிவு.

சாரீரஷ்டயங்கம்.

சிரம் அந்தராதிகைகள் நால்கள் என்னும் இவைகள் சாரீரத்தின் ஷ்டயங்கங்களாம்.

அந்தராதி என்பது சிரமும் கைகளும் தால்களும் ஒழிய நின்ற உறுப்பு.

பிரத்தியங்கம்.

அவ்வங்கங்களிலிருந்து இருதயம் முதலியன பிரத்தியங்கங்களாம்.

புத்தனங்கள்.

சப்தம் ஸ்பர்சம் ரூபம் ரஸம் கந்தம் இவை முறையே தேஜஸு அப்பு பிருதிவி என்னும் ஐம்பெருமுகம் அவற்றுள், ஆகாசம் சப்தகுணத்தையும், வாயு சப்தகுணத்தையும், தேஜஸு சப்தஸ்பர்ச ரூப குணங்களையும், அப்பு ரூபங்களையும், பிருதிவி சப்தஸ்பர்ச ரூபரஸ கந்தரூபங்களையும், ஆகாசம் ஸ்ரோத்ரேந்திரியத்தினிடமாக சப்தகுணத்தையும், தேஜஸு நேத்ரேந்திரியத்தினிடமாக ஸ்பர்சகுணத்தையும், தேஜஸு நேத்ரேந்திரியத்தினிடமாக ரூபகுணத்தையும், அப்பு ஜிஹுவேந்திரியத்தினிடமாக ரஸகுணத்தையும், பிருதிவி கிரானேந்திரியத்தினிடமாக கந்தகுணத்தையும் காட்டும்.

இங்கு சப்தாதிருணங்களைக்கூறியது, அவற்றிற்காதாரமாகிய ஆகாசாதிகளின் காரியங்கள் பிரத்தியங்கம் இருக்கின்றனவென்றறியும்பொருட்டேயாம். ஸ்ரோத்ரேந்திரியம் முதலியனவும் ஸத்வகுணப்பிரதானமான ஆகாசாதிகளின் காரியங்களாம். [ரந்திரமுதலிய காரியங்களில் ஆகாசாதிகளின் காரியப்பேரையிருந்தாலும், அவற்றிற்கு ஆகாசமே முக்கியகாரணமாம். அதனைக்கட்பட்டதினாயத்தலதிக.] த்வகந்திரியமும் ஸ்பர்சமும் உச்சவாசமும் ரஜோகுணப்பிரதானமான வாயுவின் காரியங்களாம். [த்வக்காவது ஸ்பர்சகுணத்தைக் கிரகிப்பதற்கு உபயோகமுள்ளதும், சகல் பிராணிகளின் சரீரங்களில் வியாபித்திருப்பதும் ஆகிய ஒரு இந்திரியம்.] கேத்ரேந்திரியமும் ரூபமும் பாகமும் தேஜஸு சித்தம் உஷ்ணம் மேதை செளரியம் முதலியனவும் ஸத்வரஜோகுணப்பிரதானமான ஜோகாரியங்களாம். ஜிஹுவேந்திரியமும் ரஸமும் க்ஷேதமும் ஸவேதமும் ஸ்நேகமுத்திராதிகளும் ஸத்வதமோகுணப்பிரதானமான அப்புவின் காரியங்களாம். கிரானேந்திரியமும் கந்தமும் அஸ்தி முதலியனவும், தமோகுணப்பிரதானமான பிருதிவியின் காரியங்களாம். இவ்விதமாகத் தேகத்தில் ஆகாசாதி புத்தகுணங்களுண்மை அறியத்தக்கது.

சாரீரஸ்தானம்.

23

அவற்றுள், சில மாத்ருஜங்களும், சில பித்ருஜங்களும், சில ஆத்மஜங்களும்.

மாத்ருஜம்.

மாத்ருஜங்கள் சரீரத்தில் மிருதுவாயிருக்கும் ரக்தம் மாம்ஸம் மஜ்ஜை குதம் முதலியனவாம். [முதலியன என்றதனால் நாபி இருதயம் யக்ருது பிஷீஹம் முதலியனவும் தழுவுப்பெடும்.]

பித்ருஜம்.

பித்ருஜங்கள் சரீரத்தில் ஸ்திரமாகவிருக்கும் சுக்கிலம் பெருநரம்பு சிறு நரம்பு எலும்பு மயிர் முதலியனவாம்.

ஆத்மஜம்.

ஆத்மஜங்கள் சித்தம் இந்திரியங்கள் பல்வகையோடுகின்ற பிறத்தன் முதலியனவாம்.

இந்திரியங்கள் ஆகாசாதிகளிலிருந்து தோன்றியன என்று கீழேசொல்லி, இங்கு ஆத்மஜங்கள் தனித்திருந்து தோன்றியன என்று சொல்லியது, பூதங்களும் ஆத்மாவும் அவற்றிற்குக்காரணம் இருக்கலாலேயாம். இது உபதேசணம். இவ்வனமே ஸாந்திரோதாதினும் தாமதமாகவும் தாமதமாகவும் ஆத்மஜங்களும்.

ஸாத்மயம்.

ஆயுளும் ஆரோக்கியமும் ஊக்கமுமாய் ஸாத்மயம் பலமும் ஸாத்மயஜங்களாம்.

சரீரத்தின்.

சரீரத்தின் அளவும் நிலையும் வளர்ச்சியும் அசைவின்மையும் ரஸஜங்களாம்.

ஸத்வகுணம்.

அகந்தாய்மை தெய்வங்கொள்கை அறஞ்செயவிருப்பம் அறிவுடைமை முதலியன ஸாத்விக குணங்களாம்.

ரஜோகுணம்.

அதிபாஷணம் மானம் கோபம் டம்பம் மாச்சரியம் முதலியன ரஜோகுணங்களாம்.

தமோகுணம்.

அச்சம் அறிவின்மை அனர்தல் ஆலசியம் முதலியன தமோகுணங்களாம்.

தோகீதம்.

பாஞ்சபூதிகமாகிய தேஹத்தில் எழுவகைத்தொக்குகள் உண்டு. அவை பாகப்பட்ட பாலில் உண்டாகும் ஏடுபோல் பரிபக்குவமான ரக்தத்திலிருந்து உண்டாவன.

அவற்றின் பெயரும் அளவும் வருமாறு:—

க-வது பாஷிர்; இது ஒரு நெல்லின் பதினெட்டில் ஒரு பங்கு கனம் உள்ளது.
உ-வது லோஹிர்; இது ஒரு நெல்லின் பதினாறில் ஒரு பங்கு கனம் உள்ளது.
ஈ-வது ஸ்வேதா; இது ஒரு நெல்லின் பன்னிரண்டில் ஒரு பங்கு கனம் உள்ளது.
ச-வது தாமரா; இது ஒரு நெல்லின் எட்டில் ஒரு பங்கு கனம் உள்ளது.

கு-வது வேதிக் ; இது ஒரு செல்லின் ஐந்தில் ஒரு பங்கு கனம் உள்ளது.
க-வது ரோஷினி ; இது ஒரு செல்லின் கனம் உள்ளது.
எ-வது மாம்ஸதா ; இது இரண்டு செல்லின் கனம் உள்ளது.

கிலேதோநுபம்.

*ரஸாதிதாதுக்களின் அந்தங்களிலிருப்பதான்கிலேதம் என்னும் பெயரையுடையவஸ்து, அந்தந்தத் தாதுக்களின் உஷ்ணங்களால் பாகப்பட்டும், சிலேஷ்மத்தினாலும் சிறுநாம்புகளாலும் வேறு சிலவற்றாலும் மறைந்தும், கலா என்னும் பெயரைப்பெற்று மாவயிரம்போல் உள்ளே விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்.

ரஸாத்வாசயத்தின் இறுதியிலிருக்கும் கிலேதம் அதன் உஷ்ணத்தால் ஒரு கலையையும், பிறதாதுக்கள் ஒவ்வொன்றினால் ஒவ்வொரு கலையையும் பெறும். பெறவே கிலேதத்திற்கு கலை ஏழு ஆகும்.

கிலேதாதாரம்.

கலா என்னும் கிலேதத்திற்கு ரக்தாசயம், கபாசயம், ஆமாசயம், பித்தாசயம், பக்ருவாசயம், வாயுவாசயம், மூத்திராசயம் என்னும் ஏழுமே ஆகாது. இந்த ஏழுமே ரக்தாசயம் ஒன்று அதிகம் அது பித்தாசயத்திற்கும் பக்ருவாசயத்திற்கும் இடையே இருக்கும்.

ரக்தாசயம் = ரக்தத்திற்கு ஆதாரமான இடம். கபாசயம் = கபத்திற்கு ஆதாரமான இடம். ஆமாசயம் = அபக்குவாஹாரஸ்தானம்; அதாவது "அன்னமும் தண்ணீரும் கமாயுராயந்து பிரியுமிடம்." பித்தாசயம் = பித்தத்திற்கு ஆதாரமான இடம். பக்ருவாசயம் = பக்ருவாஹாரஸ்தானம். வாயுவாசயம் = வாயுவிற்கு ஆதாரமான இடம். மூத்திராசயம் = மூத்திரப்பை.

கோஷ்டாங்கம்.

கீழ்ச்சொல்லிய ஸப்தாசயங்களை அறுசரித்து நிற்பனவாகிய இருதயம், கிலோமம், புத்புஸம், யக்ருது, ப்லீஹம், உர்துகம், வ்ருக்கங்கள், நாபி, டிம்பம், ஆந்திரம், வஸ்தி என்னும் இவைகள் கோஷ்டாங்கங்களாகும்.

இருதயம் = மார்புக்குள்ளிருக்கும் பத்மகாரமான மாம்ஸ விசேஷம்; அதாவது : ரக்தாசயம். கிலோமம் = சிவந்திறமுண்டிய ஈரல். புத்புஸம் = துறையீரல். யக்ருது = வயிற்றின் வலதுபக்கத்திலிருக்கும் கறுத்தமாம்ஸகண்டம். ப்லீஹம் = மார்பின் இடதுபக்கத்திலிருக்கும் பசுமையான மாம்ஸவிசேஷம்; குடல்கருட்டுக்கும் பெயராது. உர்துகம் = மலஸ்தானம். வ்ருக்கம் = பக்கங்களில் செல்லிக்காயனவாகச் சிறிது டிருக்கும் மாம்ஸவிசேஷம். நாபி = தொப்புள். டிம்பம் = நெஞ்சின் இடதுபக்கத்திலிருக்கும் மாம்ஸவிசேஷம். ஆந்திரம் = குடல். வஸ்தி = மூத்திரப்பை. கோஷ்டம் = அறை.

*ஜாலதூண்டாங்கங்கள்.

சரீரத்திலுள்ள பதினாறு ஜாலங்களுக்கும், பதினாறு கண்டாங்களுக்கும், வைத்தியன் அறியவேண்டும்.

ஜாலங்கள் மணிபந்தங்களில் நகரான்கும், குல்பங்களில் நகரான்கும் ஆகப்படுகின்றன. அவை நரம்புகளினாலும் சிறு நரம்புகளினாலும் எலும்புகளினாலும் மாம்ஸத்தினாலும் கட்டுண்டிருக்கின்றன. அவை, வலையையொத்ததால் ஜாலங்கள் என்னப்படும்.

*ரஸாதிதாதுக்கள் இவையென்பது மேலே கூறப்படும்.

பெற்றன. கண்டாங்கங்கள் கைகளில் இரண்டிரண்டும், கால்களில் இரண்டிரண்டும், கழுத்தில் நான்கும், ப்ருஷ்டத்தில் நான்கும் ஆகப்படுகின்றன. [மணிபந்தம் = மணிக் கட்டு. குல்பம் = காற்பாடு.]

நூர்த்தங்கள்.

கூர்ச்சங்கள் ஆறு.

அவை கைகளில் இரண்டும், கால்களில் இரண்டும், கழுத்தில் ஒன்றும், குறியில் ஒன்றும் ஆம். [கூர்ச்சம் = சிகாகாரநாம்பு.]

ஸிவந்திகள்.

ஸிவந்திகள் ஏழு. அவை, குறியிலும் நாளிலும் சிரசிலும் இருக்கும். அவைகளில் ஸஸ்திராதிசிகித்தை செய்தல்கூடாது.

வீவந்திகள் குறியில் ஒன்றும், நாவில் ஒன்றும், சிரசில் இரண்டும் ஆக எழாம். [வீவந்தி = இழையோட்டினதுபோலிருக்கும் நரம்பு.]

மாம்ஸரஜ்ஜுக்கள்.

மாம்ஸரஜ்ஜுக்கள் நான்கு.

அவை முதுகெலும்புக்கு உள்ளும் புறமுமாகிய இடைபக்கங்களிலும் இரண்டிரண்டாக நான்காய், ப்ருஷ்டபாகமிரண்டிரண்டாய் மாம்ஸத்தைத் தாங்கிக்கொண்டிருப்பன. [மாம்ஸரஜ்ஜு = தசைப்பெருநாம்பு.]

அஸ்திஸங்காதங்கள்.

அஸ்திஸங்காதங்கள் பதினாறு.

அவை குல்பங்களில் ஒவ்வொன்றும், ஜாதுக்களில் ஒவ்வொன்றும், வங்குணங்களில் ஒவ்வொன்றும், திரிசுத்தில் ஒன்றும், சிரசில் ஒன்றும், கசுங்களில் ஒவ்வொன்றும், கூப்பரங்களில் ஒவ்வொன்றும், மணிபந்தங்களில் ஒவ்வொன்றும் ஆகப்படுகின்றன. [அஸ்திஸங்காதம் = எலும்புக்கட்டு. ஜாது = முழந்தாள். வங்குணம் = இடைச்சந்தி. திரிகம் = முதுகெலும்பின் மேற்பாகம். கசுங்கம் = அக்குள். கூப்பரம் = முழந்தாள்.]

ஸிமந்தங்கள்.

ஸிமந்தங்கள் பதினெட்டு.

அவை சிரசில் இரண்டும், சிரசீகங்கியகுல்பங்களில் ஒவ்வொன்றும் ஆகப்படுகின்றன. [ஸிமந்தம் = சந்திரவலையம்போன்ற நரம்பு.]

எலும்புகள்.

எலும்புகள் நத்தநகங்களோடுகூடி முற்றாற்றறுபது.

அவை கால் கைகளில் தூற்றாற்றறுபதும், மத்யசரீரத்தில் தூற்றிருபதும், வாத்ஸாங்கத்தில் தூற்றும் ஆகமுற்றாற்றறுபதும். அவற்றின்விவரம்:

கால்ஒன்றுக்கு இரத்தவிரல்களிலுமுள்ள நகங்கள் 6, விரல்ஒன்றுக்கு மும்முன்று வீதம் இரத்தவிரல்களிலுமுள்ள அங்குலயாஸ்தி 6, சலாகாஸ்தி 6, சலாகாபிரதிபந்தாஸ்தி 6, கூர்ச்சாஸ்தி 2, குல்பாஸ்தி 2, ஜங்காஸ்தி 2, பார்ஷ்ணி 6, ஜாதுபலாஸ்தி 6, ஊர்வாஸ்தி 6, ஆக முப்பத்தைந்து வீதம் இரண்டுகால்களிலுமுள்ள அஸ்திகள் அமுபதாம். கைஒன்றுக்கு இரத்தவிரல்களிலுமுள்ள நகங்கள் 6, விரல் ஒன்றுக்கு மும்முன்று வீதம் இரத்தவிரல்களிலுமுள்ள அங்குலயாஸ்தி 6, சலாகாஸ்தி 6, சலாகாபிரதிபந்தாஸ்தி 6, கூர்ச்சாஸ்தி 2, மணிபந்தாஸ்தி 2, பார்ஷ்ணி 6, ஊர்வாஸ்தி 6, பாஹுப்ருஷ்டம் 6, ஹஸ்தமூலம் 6, ஆக முப்பத்தைந்து வீதம்

இரண்டுகைகளிலுமுள்ள அஸ்திகள் எழுபதாம். ஆகவே, இரண்டுகைகளிலும் உள்ள அஸ்திகள் தாற்றுநாற்பதாம்.

மத்யசரீரத்தில்:—பார்ஸ்வாஸ்தி உச, தாலகாஸ்தி உச, அர்ப்புதாஸ்தி உச, ப்ருஷ்டாஸ்தி கூ, உபஸஸ்தி அ, திரிகாஸ்தி க, பகாஸ்தி க, அக்ஷகாஸ்தி உ, அம்ஸாஸ்தி உ, அம்ஸபலகாஸ்தி உ, நிதம்பாஸ்தி உ, ஆகிய தாற்றிருபது அஸ்திகள் உள்ளனவாம்.

ஊர்த்வாங்கத்தில்:—கண்டாஸ்தி உ, கர்ணாஸ்தி உ, ஸங்காஸ்தி உ, தால்வஸ்தி க, ஜத்தருஅஸ்தி க, கர்வாஸ்தி க, கண்டகாளாஸ்தி ச, ஹதுபந்தாஸ்தி உ, தந்தம் கூ, உலாகலாஸ்தி கூ, க்ரானாஸ்தி கூ, சிரஸஸ்தி கூ, ஆகிய தாறு அஸ்திகள் உள்ளனவாம்.

மதாந்தரம்.

எலும்புகள் முந்தாறு, சந்திகள் இருதாற்றுப்பத்து என்பது ஆசிரியர் தன்வந்திரியாரமதம். சந்திகள் இரண்டாயிரம் என்பது ஆக்ரேயமஹரிஷியின்மதம்.

ஸ்நாவங்கள்.

ஸ்நாவங்கள் தொள்ளாயிரம்.

அவை கைகளில் ௬௦௦, கால்களில் ௬௦௦, மத்யசரீரத்தில் ௨௬௦, ஊர்த்வாங்கத்தில் ௭௦, ஆக ௧௦௦௦-ஆம்.

பேசிகள்.

புருஷர்களுக்குரியனவாகிய பேசிகள் ஐஞ்ஞாறு.

அவை கைகளில் ௨௦௦, கால்களில் ௨௦௦, மத்யசரீரத்தில் ௬௦, ஊர்த்வாங்கத்தில் ௪௦, ஆக ௫௦௦-ஆம்.

ஸ்த்ரீகளுக்குரியனவாகிய பேசிகள் ஐஞ்ஞாற்றிருபது.

அவை கைகளில் ௨௦௦, கால்களில் ௨௦௦, மத்யசரீரத்தில் ௬௦, ஊர்த்வாங்கத்தில் ௪௦, யோனி ஸ்தனம் என்னுமிடங்களில் ௨௦, ஆக ௫௨௦-ஆம்.

மூலசிராக்கள்.

மூலசிராக்கள் பத்து. அவை தேஹத்திற்கு மூலமாகவிற்றலால் மூலசிராக்கள் என்னும் பெயர்பெற்று, மார்பை இடமாகக்கொண்டு, அஹாரஸ்சொருபமான ஒஜஸ்ஸை சரீரமுழுதும் பாவச்செய்கின்றன. ஸகப்ரவ்ருத்திகளும் அவற்றை இடமாகக்கொண்டிருக்கின்றன. மூலசிராக்களின் அடிபருமனாகவும் துனிநேர்மையாகவும் இருக்கும். ஆல் முறையற்றதின் இலைகளிலுள்ள நரம்புகள் அநேக துனிகளாகப் பிரிந்திருக்கிற துபோல் அவைகளும் சரீரத்தில் எழுதாறுகப் பிரிவுற்றெழுகின்றன. [மூலசிராக்கள் = பிரதானநரம்புகள்.]

எழுதாறு சிராக்களும் கைகளில் இருதாறும், கால்களில் இருதாறும், மத்யசரீரத்தில் தாற்றுமுப்பத்தாறும், ஊர்த்வாங்கத்தில் தாற்றுப்பத்துநான்கும் ஆகப்பரவி யிருக்கின்றன.

ஸஸ்திராதி சிகிதஸாவஜித சிராக்கள்.

தாறு தாறுகப் பிரிகின்ற ஒவ்வொருசாகைகளிலும் ஸஸ்திரமுதவினை செய்யலாகாது.

ஜாலந்தாம்.

சாகைகள்தோறும் ஜாலந்தாம் என்னும் பெயரையுடைய ஒருசிராவும் அதனுள் மூன்று சிராக்களும் உள்ளன. இப்பதினாறிலும் ஸஸ்திராதி சிகிதஸைகள் செய்யவொண்ணாது.

சுரோணிபாகசிராக்கள்.

சுரோணிபாகத்திலுள்ள சிராக்கள் முப்பத்திரண்டு. அவற்றுள், வங்குணங்களிலுள்ளன ச, கடகத்திலுள்ளன உ, தருணத்திலுள்ளன உ; இவ் வெட்டிலும் ஸஸ்திராதி சிகிதஸைகள் செய்யவொண்ணாது. [சுரோணிபாகம் = கடிபாகம்.]

பார்ஸ்வசிராக்கள்.

பார்ஸ்வம் ஒன்றுக்குப் பதினாறு இரண்டிபார்ஸ்வங்களிலும் இராநின்ற சிராக்கள் முப்பத்திரண்டு. அவற்றுள், ஊர்த்துவமுகமாக ஏறுகிற நரம்புகளில் ஸஸ்திராதி சிகிதஸைகள் செய்யவொண்ணாது. [பார்ஸ்வம் = பக்கம்.]

ப்ருஷ்டபாகசிராக்கள்.

ப்ருஷ்டபாகத்திலுள்ள சிராக்கள் இருபத்துநான்கு. அவற்றுள், நான்கு சிராக்கள் ப்ருஷ்டாஸ்தியின் இரண்டுபாகங்களிலும், ஊர்த்துவமுகமாகச் செல்லுகின்றன. அவைகளை ஸஸ்திரங்களால் ஸ்பரிசிக்கலாகாது. [ப்ருஷ்டபாகம் = முதுகு.]

ஜடாசிராக்கள்.

ப்ருஷ்டபாகத்திலிருப்பதுபோலவே, ஜடாத்திலும் இருபத்துநான்கு சிராக்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள், நான்கு சிராக்கள் குறியின் மேல்பாகத்தில் ரோமாவளியின் இருபக்கங்களிலும் இருக்கின்றன. அவைகளையும் ஸஸ்திராதிக்களால் ஸ்பரிசிக்கலாகாது. [ஜடாம் = வயிறு.]

உரஸ்சிராக்கள்.

உரஸினிடத்துள்ள சிராக்கள் நார்பது. அவற்றுள், பதினான்கு சிராக்களில் ஸஸ்திராதி சிகிதஸைகள் செய்யவொண்ணாது. அவை ஸ்தநரோகிதங்களில் இரண்டிரண்டும், ஸ்தநமூலங்களில் இரண்டிரண்டும், ஹ்ருதயத்தில் இரண்டும், அவஸ்தம்பங்களில் ஒவ்வொன்றும், அஹாரபங்களில் ஒவ்வொன்றும், ஆகப் பதினான்காம். [உரஸ்சிராக்கள்.]

கீர்வசிராக்கள்.

ப்ருஷ்டபாகத்திற்போலவே, கீர்வத்திலும் இருபத்துநான்கு சிராக்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள், நீலா இரண்டு, மந்யா இரண்டு, க்ருகாடிகா இரண்டு, கீதாரா இரண்டு, மாத்ருகா எட்டு ஆகிய பதினாறு சிராக்களிலும் ஸஸ்திராதி சிகிதஸைகள் செய்யலாகாது. [கீர்வம் = கழுத்து.]

ஹதுசிராக்கள்.

ஹதுக்களிலுள்ள சிராக்கள் பதினாறு. அவற்றுள், ஸந்திபந்தனங்களாகிய இரண்டு சிராக்களிலும், ஸஸ்திராதி சிகிதஸைகள் செய்யலாகாது. [ஹது = கபேரலம்.]

ஜிஹ்வகிராக்கள்.

ஹதுவிலுள்ள துபோலவே, ஜிஹ்வையிலும் பதினாறு சிராக்கள் உள்ளன. அவற்றுள், ரஸபோதநிகள் இரண்டு, வாக்பிரவர்த்தநிகள் இரண்டு, ஆகிய நான்கும் அடிநாவைப்பற்றி யிருத்தலால், அவற்றில் ஸஸ்திராதி சிகிதனைகள் செய்யலாகாது. [ஜிஹ்வை=நா.]

நாசிகாசிராக்கள்.

நாசியிலுள்ள சிராக்கள் இருபத்துநான்கு. அவற்றுள், கந்தவேதிகள் இரண்டு, தாலுகை ஒன்று ஆகிய இம்மூன்றிலும் ஸஸ்திராதி சிகிதனைகள் செய்யவொண்ணாது. [நாசி=மூக்கு. தாலுகை=தாடையைநோக்கிச் செல்லும் நரம்பு.]

நயநசிராக்கள்.

நயநத்திலுள்ள சிராக்கள் ஐம்பத்தாறு. அவற்றுள், நிமேஷணங்கள் இரண்டு, உந்மேஷணங்கள் இரண்டு, கடாசூசிராக்கள் இரண்டு ஆகிய ஆறு சிராக்களிலும் ஸஸ்திராதி சிகிதனைகள் செய்யவொண்ணாது. [நிமேஷணம்=மூடுதல். உந்மேஷணம்=கிறத்தல். கடாசூம்=கடைக்கண்.]

லலாடசிராக்கள்.

நாசியையும் நயநங்களையும் நாடிக்கொண்டு லலாடத்திலுள்ள சிராக்கள் அறுபது. அவற்றுள், ஸ்தபரி என்னும் மர்மத்தை அதுஸரித்தசிரா ஒன்று, ஆவர்த்தமென்னும் மர்மங்களிலுள்ள சிராக்கள் இரண்டு, கேசார்த்தத்தில் உள்ள சிராக்கள் நான்கு; இவ்வேழிலும் ஸஸ்திராதி சிகிதனைகள் செய்யவொண்ணாது. [லலாடம்=நெற்றி.]

காணசிராக்கள்.

காணங்களிலுள்ள சிராக்கள் பதினாறு. அவற்றுள், ஸப்தபோதநிகள் இரண்டு, ஸங்கஸந்தபாஸரிகள் இரண்டு; இந்நான்கிலும் ஸஸ்திராதி சிகிதனைகள் செய்யவொண்ணாது. [ஸங்கம்=நெற்றியின்கடை.]

மூர்த்தசிராக்கள்.

மூர்த்தாவிலுள்ள சிராக்கள் பன்னிரண்டு. அவற்றுள், உத்க்ஷேப மர்மங்களிரண்டிலும் இரண்டு, ஸீபந்தங்கள் ஐந்திலும் ஐந்து, அதிபதிமர்மத்தில் ஒன்று ஆகிய இவ்வேட்டிலும் ஸஸ்திராதி சிகிதனைகள் செய்யவொண்ணாது. [மூர்த்தா=உச்சி.]

ஸஸ்திராதி சிகிதஸாவீஜந சிராக்கள்.

இவ்வாறு ஸஸ்திராதி சிகிதனைகளுக்கு யோக்கியமல்லாத சிராக்களைப் பிரித்தறியும்பொருட்டு, ஒவ்வொரு அங்கங்களிலுமுள்ள சிராக்கள் இவ்வளவுவென்று படுத்திச் சொல்லப்பட்டன.

தேஹத்தில் ஸஸ்திராதி சிகிதனைகள் செய்யத்தகாத சிராக்கள் தொண்ணூற்றெட்டு. அன்றியும், ஸங்கீர்ணங்களாகவும், க்ரதிதங்களாகவும், சூதாந்தங்களாகவும், வக்ரங்களாகவும், ஸந்திகளைப்பற்றினவைகளாகவும் இரா

நின்ற சிராக்களிலும் ஸஸ்திராதி சிகிதனைகள் செய்யலாகாது. [ஸங்கீர்ணம்=ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கொண்டிருத்தல். க்ரதிதம்=முடிச்சு முடிச்சாக இருத்தல். சூதாந்தம்=ஸூதம்மாக இருத்தல். வக்ரம்=வளைவாக இருத்தல்.]

ரக்தவாகிக்ளிகள்.

சீழ்ச்சொல்லிய எழுதுறு சிராக்களில், வாதரக்தத்தை வகித்துக் கொண்டிருப்பன நூற்றெழுபத்தைந்தும், பித்தரக்தத்தை வகித்துக்கொண்டிருப்பன நூற்றெழுபத்தைந்தும், கபரக்தத்தை வகித்துக்கொண்டிருப்பன நூற்றெழுபத்தைந்தும், சுத்தரக்தத்தை வகித்துக்கொண்டிருப்பன நூற்றெழுபத்தைந்தும். இவற்றிற்கு ரக்தவாகிகளென்றும் பெயர். இவைகளே சரீரத்தைக் காப்பாற்றுவன. இவை விகாரத்தையடையின் சரீரம் பீடிப்பை அடையும்.

வாதரக்தவாகிகள்.

கறுப்பாகவும், சிவப்பாகவும், ஸூக்ச்மங்களாகவும், சுண்ணேரத்துக்குள் பூரிக்കிறதும் வற்றுகிறதமாகவும், மிகுந்த அசைவுடையனவாகவும் இருக்குஞ் சிராக்கள் வாதரக்தவாகிகளாம்.

பித்தரக்தவாகிகள்.

ஸ்பரிசுக்கத்தருந்த உஷ்ணத்தோடு கூடியனவும், விரைவாக ரக்தத்தைக்கொண்டுபோகின்றனவும், நீல நிறமாகவும் மஞ்சள் நிறமாகவும் இருக்கின்றனவும் ஆகிய சிராக்கள் பித்தரக்தவாகிகளாம்.

கபரக்தவாகிகள்.

வெண்மை நிறமும், மினுமினுப்பும், அசைவின்மையும், குளிர்ச்சியும் உள்ள சிராக்கள் கபரக்தவாகிகளாம்.

த்வந்துவாகித்தவாகிகள்.

சீழ்த் தனித் தனியே சொல்லிய லக்ஷணங்கள் தம்மிற் கலக்கப்பெற்ற சிராக்கள் மிஸாதோஷரக்தவாகிகளாம். இவையே த்வந்துவாகித்தவாகிகள் எனவும் படும்.

சுத்தரக்தவாகிகள்.

வெளிபில் காணப்பெறுதலையும், தம்மில் அளவொத்தனவும், மினுமினுப்புள்ளனவும், செம்மைநிறமுள்ளனவும் ஆகிய சிராக்கள் சுத்தரக்தவாகிகளாம்.

தமநிகள்.

நாபிஸம்பந்தமாகிய தமநிகள் இருபத்துநான்கு. அவை சக்கரத்தின் குடத்தை இலைகள் சூழ்ந்திருப்பதுபோல், நாபியைச் சூழ்ந்து இருக்கும். மேலும் சீழும் குறுக்குமாகச் செல்லாகின்ற (ஆஹாரஸவாகிகளாகிய) தமநிகள் சரீரத்தை ரக்திக்கின்றன. [தமநி=மஹாநாடி; பெருநரம்பு.]

ஸ்ரோதஸங்கள்.

சரீரத்தில் ஆண் பெண்களுக்குப் பொதுவாகவுள்ள ஸ்ரோதஸங்கள் ஒன்பது. அவை நாசித்துவாரம் இரண்டும், காணத்துவாரம் இரண்டும்,

நேத்திரத்துவாரம் இரண்டும், குதத்துவாரம் ஒன்றும், முகம் ஒன்றும், மேஹனத்துவாரம் ஒன்றுமாம். பெண்களுக்கு விசேஷமாகவுள்ள ஸ்ரோதஸுக்கள் மூன்று. அவை ஸ்தந்தாவாரம் இரண்டும், ரக்தமார்க்கம் ஒன்றுமாம். [ஸ்ரோதஸு=சளி முதலிய மலங்களை வெளிப்படுத்தும் மார்க்கம்.]

அந்தஸ்ஸ்ரோதஸுக்கள்.

ஜீவனுக்குருப்பிடமாகிய அந்தஸ்ஸ்ரோதஸுக்கள் பதின்மூன்று. அவை பிராணவாயுவையும் ரஸாதிஸப்ததாதுக்களையும் மலங்களையும் ஜலத்தையும் அன்னத்தையும் வகித்துக்கொண்டிருப்பனவாம். ஹிதமில்லாதவுணவுசெயல்களால் அந்தஸ்ஸ்ரோதஸுக்கள் கெடுதியடையுமாயின் ரோகங்கள் ஸம்பவிக்கும். அந்தஸ்ஸ்ரோதஸுக்கள் சுத்தமாக இருக்குமாயின் ரோகங்கள் அனுகூலம். [அந்தஸ்ஸ்ரோதஸு=கட்புலனுக்கு விஷயமாகாமல் உடலுக்குள்ளிருக்கும் துவாரங்கள். இயற்குமலமென்றது மூத்திரபுரிஷஸ்வேதங்களை.]

ஸ்ரோதஸுக்கள் விகாரமடைதற்குக் காரணம்.

உணவுசெயல்கள் வாதாதிதோஷகுணங்களுக்குச் சமமாக இருந்தாலும் ரஸாதிதாதுக்களுக்கு மாறுபட்ட குணங்களைப்பெற்றிருக்கில் ஸ்ரோதஸுக்கள் துஷ்யப்படும்.

ஸ்ரோதோதூஷ்ய லக்ஷணம்.

அதிப்ரவருத்தி, ஸங்கம், கிராக்கள் க்ரந்தியாதல், மலாதிகள் மாறான வழியிற்செல்லுதல் என்னுமிவைகள் ஸ்ரோதஸுக்களுக்குத் துஷ்யலக்ஷணங்களாம். [அதிப்ரவருத்தி=மலமூத்திராதிகள் மிகுதியாகப்போதல். ஸங்கம்=மலமூத்திராதிகள் பந்தப்படுதல். க்ரந்தி=குடிலமாக இருத்தல்.]

ஸ்ரோதோமாரீகப் பிரமாணம்.

தேஹமுழுதும் ஆஹாராஸங்களைப் பரவச்செய்யுங்காரணத்தால் ஸ்ரோதஸுக்களிலுள்ள துவாரங்கள் தாமரைத்தண்டிலுள்ள சிறுதுவாரங்களை யொத்து வெகுதூரம் ஓடியிருக்கின்றன.

பிந்தஸ்ரோத தோஷம்.

ஸ்ரோதஸுக்கள் அறுபடுமாயின் மூர்ச்சை, நடுக்கம், வயிறுவிம்முதல், வாத்ரி, ஜ்வரம், ப்ரலாபம், சூலை, மலமூத்திராபந்தம் என்னும் இவைகளாவது மாணமாவது ஸம்பவிக்கும்.

பிந்தஸ்ரோத சிகிதையை.

அறுபட்டஸ்ரோதஸையுடையவனுக்குச் சிகிதையை செய்ய எத்தனிக்கும் வைத்தியன் அவனுக்கு உரியார்மாட்டுத் தெரிவித்துச் செய்யவேண்டும். அங்கனஞ்செய்யும்போது உள்ளே எலும்பு முறிந்திருக்குமாயின் அதை மெடுத்துவிட்டு (உத்தரஸ்தாநத்தில் சத்தியோவிரணப்பிரதிஷேதாத்தியாயத்தில்) சொல்லியிருக்கும்வண்ணம் சிகிதையை செய்யவேண்டும்.

ஈண்டு உரியார்மாட்டுத் தெரிவித்தவென்றது ஸ்ரோதஸு அறுபட்டவன் பிழைத்தலருமை, ஆயினும் சிகிதையென ஒருவேளை பிழைத்தாவும் பிழைப்பன் என்றலை.

ஜடார்க்கள்.

அன்னத்தைப் பசனப்படுத்துவது பாசகம் என்னும் பெயரையுடைய பித்தம் என்று (ஸூத்திரஸ்தாநத்தில் தோஷபேதியாத்தியாயத்தில்) சொல்லியிருக்கின்றது. அன்னத்தைப் பசனப்படுத்துவது தோஷங்கள் தாதுக்கள் மலங்கள் ஆகிய இவைகளின் உஷ்ணங்கள் என்பது ஆத்திரேயர் மதம். அப்கினிக்குருப்பிடமாகிய பாசகபித்தம் அன்னத்தைக் கிரஹிக்கிறதனால் க்ரஹணி என்னப்படும். அந்த க்ரஹணியே பித்ததா எனும் பெயரையுடைய கலாவாம் என்பது நன்வந்திரியார் மதம்.

அந்தக் கலை ஆயுள் ஆரோக்கியம் வீரியம் ஒஜஸ்ஸு பூதாக்கினி தாத்வக்கினி என்னும் இவைகளுக்குப் புஷ்டியை யுண்டாக்கும்பொருட்டு பக்குவாசயத்வாரத்தில் அன்னஞ்செல்லும் மார்க்கத்தில் அபக்குவானத்தைத் தாழ்ப்பாளைப்போலத் தடுத்துக்கொண்டிருக்கும். பலமுள்ள அந்தக் கலை அருந்தும் அன்னத்தை ஆமாசயத்தில் தடுத்துவைத்துக்கொண்டு நன்றாகப் பசனப்படுத்தி அதனது திப்பியாகிய மலத்தைக் கிழேதள்ளும். கலைக்குப் பலமின்றேல் அது உண்ணும் அன்னத்தைப் பசனப்படுத்தாமல் ஆமரூபமாகவே கிழேதள்ளும்.

க்ரஹணிக்குப் பலம் அக்கினியும் அக்கினிக்குப் பலம் க்ரஹணியுமாம். ஆதலால் அக்கினி துஷ்யப்பட்டின் க்ரஹணியும் துஷ்டப்படும்; அதுவே ரோககாரணமுமாம்.

அன்னம் எவ்வாறு தேஹம் தாதுக்கள் ஒஜஸ்ஸு பலம் வர்ணம் முதலியவைகளைப் போஷிக்கின்றதோ அவ்வாறே அக்கினியும் அவைகளைப் போஷிக்கின்றது. அதனைப் பசனமில்லாத அன்னத்தினின்றும் ரஸாதிகள் தோன்றுமையால் அறியலாம்.

உதாரணச்செய்கை.

காலத்தில் உட்கொண்டதும் ப்ரணவாயுவால் வயிற்றிற்சேர்ந்ததும் த்ரவரூபமான ஜலாதிகளால் உடைபட்டதும் நெய் முதலிய ஸ்நேகதர்சியங்களால் மிருதுவையடைந்ததும் ஆமாசயத்திலிருக்கிற துமாகிய அன்னத்தை, ஒரு பாத்ரித்திற்செய்த ஜலத்துடன் கூடிய அரிநியை வெளியில் இருக்கும் அக்கினியானது எப்படிப்பசனப்படுத்துமோ அப்படியே, ஸமானவாயுவால் ஜொஷிப்பை யடைந்த உதாராக்கினி பசனப்படுத்தும்.

ஷடாஸத்தோடுகூடிய அன்னம் தான் பக்குவப்படுங்காலத்தில் முதலில் மதுராஸத்தைப்பெற்று தங்கியிருக்கும் துரைக்கு ஒப்பான கபத்தையுண்டாக்கும். பின்பு விஷம்பாகத்தினால் ஆம்லாஸத்தைப்பெற்று ஆமாசயத்திருந்திழிந்து பித்தத்தையுண்டாக்கும். அதற்குப்பின் பக்குவாசயத்தைச் சேர்ந்து அக்கினியால் பாகத்தையடைந்து சுருங்கியும் திரண்டும் கடுஸமாகி நின்று வாயுவையுண்டாக்கும்.

ஷடாஸமாவன: இனிப்பும் புளிப்பும் உப்பும் உறைப்பும் துவர்ப்பும் கைப்பும் ஆகிய அறுகவைகளாம். மதுராஸம்=இனிப்புச்சுவை. ஆம்லாஸம்=புளிப்புச்சுவை. கடுஸம்=கார்ப்புச்சுவை.

பூதாக்கினி.

[ஜாடராக்கினியைப்பற்றி பூதஸம்பந்தமாகிய] பெளமம், ஆப்பியம், ஆக்நேயம், வாயவ்யம், நாபஸம் என்றும் ஐந்து அக்கினிகள் உண்டு. அவை முறையே ஜாடராக்கினியால் பக்குவமான அன்னத்திலுள்ள பிருதிவ்யாதி பஞ்சபூதகுணங்களைப் பக்குவப்படுத்தி சரீரத்திலுள்ள பிருதிவ்யாதி பஞ்சபூதகுணங்களுக்குப் புஷ்டியையுண்டாக்கும். அஃதெவ்வனமெனில், பரீரத்திவம் சரீரத்திலுள்ள பார்த்திவ குணங்களுக்கும், ஆப்பியாதிகள் சரீரத்திலுள்ள ஆப்பியாதி குணங்களுக்கும் புஷ்டியைக் கொடுக்குமென்க.

பெளமம்=பூமிசம்பந்தமானது, பார்த்திவமும் அது. ஆப்பியம்=ஜலசம்பந்தமானது. ஆக்நேயம்=அக்கினிசம்பந்தமானது. வாயவ்யம்=வாயு சம்பந்தமானது. நாபஸம்=ஆகாய சம்பந்தமானது.

ஜாடராக்கினியாற் பசனமடைந்த அன்னமானது கிட்டம் ஸாரம் என இரண்டாகப் பரிணமிக்கும். அவற்றுள், கிட்டம் என்பது அச்சம் கனம் என இருவகைப்படும். அவை முறையே மூத்திரமும் மலமும். [அச்சம்=தெளிவு. கனம்=அழுத்தம்.]

தாதாக்கினி.

[ஜாடராக்கினியாலும் பூதாக்கினிகளாலும் பசனமடைந்த] அன்ன ஸாரம், மீண்டும் ரஸாதிதாதுக்களுக்கேற்றக் எழுவகையான தாதவக்கினிகளாலும் பசனப்படும். ரஸாதிதாதுக்களின் ஸாரம் *பிரஸாதம் கிட்டம் என இருவகையாம்.

‘ரஸாதிதாதுக்களுக்கேற்றக்’ என்றதனால் ரஸதாதுவையடைந்த அன்னஸாரம் ரஸதாதவக்கினியாலும் ரத்தாதிதாதுக்களை அடைந்த அன்னஸாரம் முறையே ரத்தாதிதாதவக்கினிகளாலும் பாக்யமடைகின்றது எனப்பொருள்படும். ஆயினும், எல்லா தாதவக்கினிகளாலும் அன்னஸாரம் பசனப்படுகிறதில்லை. மற்றெவ்வனமெனின், அவ்வன்னஸாரம் இருதயத்தைச் சேர்ந்து வ்யானவாயுவின் பிரேரகத்தால் தசவித மூல நாடிகளின் வழியே சென்று சரீரமுற்றிலும் பரவி ரஸதாதுவோடுகலந்து அந்த ரஸதாதுவிலுள்ள ஆகாசத்தின் உஷ்ணத்தினால் பசனமடைந்து ரஸதாதுஸ்வரூபமாகப் பரிணமிக்கும். அங்ஙனம் பரிணமித்த ரஸதாதுவிலுள்ள சிற்சில அம்சங்கள் ரத்தாதிதாதுக்களாமென்க. ஆயின், ஆசிரியர் வாக்கப்பட்டர் ரஸம் ‘எழுவகையான தாதவக்கினிகளாலும் பசனப்படும்’ என்றது அஸங்கதமாமேயெனில் காரணகாரியபாவாபேகத்தினால் ரஸத்தின் காரியம் தாதுக்களும் தாதுக்களின்காரணம் ரஸமுமாதலால் அஸங்கதமாகாதென்க.

ரஸாதிதாதுஸாரங்கள்.

ரஸதாதுவினின்று ரத்ததாதுவும், ரத்ததாதுவினின்று மாம்ஸதாதுவும், மாம்ஸதாதுவினின்று மேதோதாதுவும், மேதோதாதுவினின்று அஸ்திதாதுவும், அஸ்திதாதுவினின்று மஜ்ஜாதாதுவும், மஜ்ஜாதாதுவினின்று சுக்கிலதாதுவும், சுக்கிலதாதுவினின்று கருவும் உண்டாகும். [ரஸாதிதாதுக்களுக்கு முறையே ரத்தாதிகள் ஸாரங்களாம்.]

*பிரஸாதம்=ஸாரம். கிட்டம்=மலம்.

ரஸாதிதாதுஸாரங்கள்.

ரஸதாதுவிற்குக் கபமும், ரத்ததாதுவிற்குப் பித்தமும், மாம்ஸதாதுவிற்கு நாசிகாதி துவாரங்களிலுள்ள அழுக்குகளும், மேதோதாதுவிற்கு வியர்வும், அஸ்திதாதுவிற்கு நகரோமங்களும், மஜ்ஜாதாதுவிற்கு த்வக்நேத்ரங்களிலுள்ள நெய்ப்பசையும், சுக்கிலதாதுவிற்கு ஒஜஸ்ஸம் மலங்களாம்.

அன்னபாககாலபாமாணம்.

ரஸாதிதாதுக்களுக்கு அந்யோந்ய ஸம்ஸர்க்கம் இருத்தலால் அவற்றின் ஸாரம் மேன்மேலும் பெருக்கிக்கொண்டேயிருக்கும். பாகப்பட்ட அன்ன ரஸம் சிலர் ஒருதினத்திற்குள்ளும், சிலர் ஆறு தினத்திற்குள்ளும், பின்னுஞ் சிலர் ஒருமாதத்திற்குள்ளும் கிரமமாகச் சுக்கிலதாதுவாகுமென்பர். எப்பொழுதும் பாகப்பட்டென்கொண்டிருக்கும் தாதுக்களின் செல்லுகை சுகடசக்கரத்தை யொக்கும்.

சுக்கிலாதி விருத்திகரமான திரவியங்களின் சக்தி அப்பொழுதே சுக்கிலாதிக்காயுண்டுபெண்ணும். இதரமான ஒஷதங்களும் தத்தங்கிரியைக்கோப்பெரும்பாலும் ஒருதினத்திலேயே செய்யும்.

அன்னரஸத்தகைவின் தோஷம்.

ரஸதாதுவானது வியாபித்தற்றொழிலையுடைய வ்யாநவாயுவின் பிரேரகத்தால் இடைகிடாது சரீரமுழுதும் ஏககாலத்தில் வினாந்து பரவாநிற்கும். அங்ஙனம் பரவிய ரஸதாது தான் செல்லும் கிராத்துவாரத்தின் குணக்கெடுதியால் எந்த இடத்தில் தடைபடுகிறதோ அந்த இடத்தில் அது வியாதியை யுண்டாக்கும். அஃதெப்படியெனில்: மேகமானது வாயுவால் ஆகாயமெங்கும் வியாபிக்கிறும், அது எதிர்காற்றால் எந்த இடத்தில் ஒதுங்குகின்றதோ அந்த இடத்தில் வருஷிப்பதுபோலாமென்க. இவ்வாறே வாதாதித்திரோஷங்களும் தடைபடுமாயின் அவை பிரகோபமடைந்து கிங்கம் முதலிய ரோகங்காயுண்டாக்கும்.

இதுவரையில் ஜாடராக்கினி பூதாக்கினி தாதவக்கினிகளின் கிருத்தியங்கள் விவரித்துச்சொல்லப்பட்டன.

ஜாடராக்கினிபாநாபம்.

ஸம்ஸ்த அக்கினிகளுக்குள்ளும் ஜாடராக்கினியே கிறந்தது. மற்ற அக்கினிகள் ஜாடராக்கினியையே மூலமாகக்கொண்டு அதன் விருத்தி சுயங்களுக்கேற்றக் தாமும் விருத்தி சுயங்களை அடையும். ஆதலால் அந்த ஜாடராக்கினியை ஸாஸ்திரப்பிரகாரம் உபயோகிப்பதாகவும் பத்தியகரமாகவும் இருக்கும் அன்ன பாகுதிகளாகிய இந்தனங்கொண்டு ரகிர்கலேண்டெம். இயல்பாகவே விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஜாடராக்கினி நிலைபெறுமனவும் ஆயுளும் பலமும் நிலைபெறும்.

ஜாடராக்கினிபேதம்.

ஸமானவாயு தன்னிலையில் நிற்குமாயின் அக்கினி ஸமமாம். அது தன்னிலையில் நின்று மாதுமாயின் அக்கினி விஷமமாம். அது பித்தந்துடன்

சேருமாயின் அக்கினி தீக்ஷணமாம். அது சிலேஷ்மந்தால் பிடிப்பை அடையின் அக்கினி மந்தமாம். அதனால் அக்கினி, ஸமாக்கினி விஷ்மாக்கினி தீக்ஷணக்கினி மந்தாக்கினி என நான்குவகைப்படும். அவற்றுள், ஸமாக்கினி க்ராமமுள்ள அன்னத்தை ஜீர்ணிக்கச் செய்யும். விஷ்மாக்கினி க்ராமமல்லாத அன்னத்தை விரைவாகவும், க்ராமமுள்ள அன்னத்தை மந்தமாகவும் ஜீர்ணிக்கச் செய்யும். தீக்ஷணக்கினி க்ராமமல்லாத அன்னத்தையும் விரைவில் ஜீர்ணிக்கச் செய்யும். மந்தாக்கினி க்ராமமுள்ள அன்னத்தையும் நாவறட்சி வயிறுப்பல் குடலினாச்சல் முக்கல் என்னும் இவைகளை உண்டாக்கி மெதுவில் ஜீர்ணிக்கச் செய்யும்.

தேஹபலம்.

தேஹபலம் ஸஹஜம் காலஜம் யுக்திக்ருதம் என முவகையாம். அவற்றுள், ஸஹஜம் ஸத்வாதிகுணத்தினின்றும் இயல்பாகவே உண்டாவதாம். காலஜம் வயஸினாலும் வஸந்தமுதவிய குதுக்கனினாலும் உண்டாவதாம். யுக்திக்ருதம் உணவுசெயல்களாலும் தானுவ்ருத்திகரமான ஔஷதங்களாலும் உண்டாவதாம்.

தேசம்.

தேசம் ஜாங்கலம் அதுபம் ஸாதாரணம் என முவகையாம். அவற்றுள், ஜாங்கலம் அற்பநீர் மரம் மலைகளையுடையதும் அற்பரோகங்களைச் செய்வதுமாம். அதுபம் அதிகநீர் மரம் மலைகளையுடையதும் அதிக ரோகங்களைச் செய்வதுமாம். ஸாதாரணம் ஸமநீர் மரம் மலைகளையுடையதும் ஸமரோகங்களைச் செய்வதுமாம்.

அகஸ்தியர் முதலிய மஹரிஷிகள் தேசம் குறிஞ்சி மூல்லை நெய்தல் மருதம் பாலை என இவகைப்படுத்தினும், அவற்றுள் குறிஞ்சி சிலேஷ்மத்திற்கும் அதனடியாகப் பிறக்கும் ஜ்வரம் பல்லை முதலிய ரோகங்களுக்கும், மூல்லை பித்தத்திற்கும் சிறுபான்மை வாதத்திற்கும் அவற்றினடியாகப்பிறக்கும் குன்மம் முதலிய ரோகங்களுக்கும், நெய்தல் வாதத்திற்கும் அதனடியாகப்பிறக்கும் அநிஸ்தாலம் பாதவன்மீகம் குடல்வ்ருத்தி முதலிய ரோகங்களுக்கும், மருதம் தரிதோஷங்களாலுண்டாகும் ரோகசமனங்களுக்கும், பாலை ஸகலரோகஸம்பவத்திற்கும் இடமாமென்றும் கூறியிருக்கின்றனர்.

குறிஞ்சிமுதலிய ஜந்திரணயுள் பாலை மற்றவான்கு திரணகளில் அடங்கியதும் சில பருவங்களில் விளங்கித்தோன்றுவதும் சில பருவங்களில் விளங்கித் தோன்றாததுமாக நிறநலால் அதனையொழித்து நிலம் நான்குவகைப்படுமென்றும், அதுபற்றி உலகிற்கு நானிலம் என்று ஒர் பெயர் வழங்கப்படுமென்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். குறிஞ்சி = மலைப்பூமி. மூல்லை = காட்டாந்தழவி. நெய்தல் = கழிக்காப்பூமி (உப்பு விளையும் நிலம்). மருதம் = நாடு (நெல்லுதலியதானியங்களும், தெற்கு கழு குவாழை முதலிய மரங்களும் விருத்தியாகும் நிலம்). பாலை = நெக்கத்தைத் தாத்தக்கநிலம். (நீரும் நியூலத்தரும் மரங்களும் அற்று மணலும் பருக்கைகளும் பொருத்திய நிலம்).

மஜ்ஜாதீதாதுக்களின் பரமானம்.

தேஹத்தில் மஜ்ஜை ஒரு அஞ்சலிப்ரமானமும், மேதஸு இரண்டஞ்சலிப்ரமானமும், வஸை மூன்றஞ்சலிப்ரமானமும், மூத்திரம் நான்கஞ்சலிப்ரமானமும், பித்தம் ஐந்தஞ்சலிப்ரமானமும், கபம் ஆறஞ்சலிப்ர

மானமும், மலம் ஏழஞ்சலிப்ரமானமும், ரக்தம் எட்டஞ்சலிப்ரமானமும், ரஸம் ஒன்பதஞ்சலிப்ரமானமும், ஜலம் பத்தஞ்சலிப்ரமானமுமாக இருக்கும். [இங்குத் தோஷங்களில் வாயுவிற்கு உருவின்மையால் அளவை கூறாவினார்.]

புருஷர்களுக்குத் தத்தங்கைகளால் ஓஜஸ்ஸு தலைமுனை சுக்ஷிலம் ஆகிய இவைகள் ஒவ்வொரு ப்ரஸ்ருதப்ரமானமும், ஸ்த்ரீகளுக்குத் தத்தங்கைகளால் முலைப்பால் இரண்டஞ்சலிப்ரமானமும், ரஜஸு நான்கஞ்சலிப்ரமானமுமாக இருக்குமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. [ப்ரஸ்ருதம் = சேரங்கைகொண்டது. அஞ்சலி = இரண்டு சேரங்கைகொண்டது.]

ஸமதானுவாக இருக்கும் சரீரத்தில் மஜ்ஜாதிகள் சீழ்ச்சொன்ன ப்ரமானங்களாகவே இருக்கும். அவற்றிற்கு உண்டாகும் வ்ருத்திகூடியங்கள் வியாதியினால் என வைத்தியன் ஊகித்தறியவேண்டும்.

ப்ரக்ருத்பேதம்.

சுக்ஷிலம், சோணிதம், கர்ப்பினியின் ஆகாரம், ப்ரவ்ருத்தி, ருதுகாலம் என்னும் இவற்றுள் எதனிடத்தில் வாதாதிதோஷங்களில் எந்ததோஷம் அதிகப்படுகின்றதோ அதனால் ப்ரக்ருதியும் ஏழுவகையாம்.

வாதப்ரக்ருதி.

ஸகலசரீரங்களிலும் வ்யாபித்தலும், ஒருகாரியத்தை விரைந்து முடித்தலும், பல்முடைத்தாதலும், இதரதோஷங்களுக்கு ப்ரகோபத்தையுண்டாக்கலும், சுதந்தரமுடைத்தாதலும், அநேகரோகங்களுக்குக் காரணமாகலும் உண்மையின் தோஷங்களுக்குள் வாயுவே சிறந்ததாம்.

வாதப்ரக்ருதியையுடைய மானிடர் பெரும்பாலும் த்ரிதோஷாத்மகர்களாவர். அவர்கள் வறண்டும் தூசியடைந்தும் இருக்கும் கேசம், அப்படிப்பட்ட சரீரம், சித்தத்தில் வெறுப்பு, தைர்யம் நிகைப்பு புத்தி சேஷ்டை ஸ்நேகம் பார்வை நடை ஆகிய இவைகளில் சுஞ்சலம், நெடுநோம் ஓயாது பேசுதல், அற்பபித்தசபம், அற்பாயுள், அற்பநித்திரை, அசுத்த மும் நடுக்கமும் தழுதழுப்புமாகிய வார்த்தை, நாஸ்திபுத்தி, பெருந்திண்டி, வினையாட்டுப்புத்தி, சீதம் ஹாஸ்யம் வேட்டை கலகம் என்பவைகளில் விருப்பம், இனிப்பு புனிப்பு என்னுஞ்சுவைகளிலும் உஷ்ணத்திலும் மாம்ஸத்திலும் இச்சை, வாடியுயர்ந்த சரீரம், நடக்கும்போது நெட்டி யொடிதல், திடமின்மை, ஐம்பொறியையாட்குத்திறமின்மை, இழிருமை, பெண்கள் அன்புபாராட்டத்தக்கயோக்கியமின்மை, அதிகஸந்தானமின்மை, ம்ருதுவின்றி அழுக்கடைந்ததுபோன்று வ்ருத்தமாகவும் விகாரமாகவும் கனவுகாணுதல், திருவின்மை, மாத்ஸரியம், திருமீர்தொழில், பருத்த அடித்துடை என்னும் இவைகளையும், நாய் நரி ஒட்டை கழுகு எலி காகம் என்னும் இவைகளின் ஸ்வபாவங்களையும் பெறுவர்.

பித்தப்பாங்குதி.

பித்தத்தை சிலர் வஹ்மி எனவும், சிலர் வஹ்மிஜம் எனவும் சொல்லுவர். எப்படியாயினும் பித்தம் அக்கினியோடு கூடியதேயாம்.

பித்தப்பாங்குதியையுடைய மானிடர் மிகுதாகம், மிகுபகி, சரீரம் வெறுப்பாகவும் உஷ்ணமாகவும் இருத்தல், உள்ளங்கைகளும் உள்ளங்கால் களும் முகமும் தாம்சகிருத்தைப் பெறுதல், சூர்தவம், மானம், பெண் னிறக்கேசம், அற்பரோமம், புஷ்பமாலைசூடுதலிலும் சந்தனாதிவேபனஞ் செய்தலிலும் பிரியம், நற்செய்கை, சுசி, அமித்தவரிடத்து அன்புபாராட்டல், லீஸ்வரியம், ஸாஹஸம், பலரூள்புத்தி, சக்ருவெனிலும் ஆபத்தகாலத்தி லாதரித்தல், க்ரஹிக்குஞ் சக்தியையுடைய துட்பமநி, ஸந்திபந்தனம் மாம் ஸம் இவை தளர்தல், ஸந்தீகளால் நன்குமதிக்கப்படாமை, அற்பகக் கிலம், அற்பகாமம், அகாலநகாதினா, கறுத்தமச்சம், இனிப்பு துவர்ப்பு கசப்பு குளிர்ச்சி ஆகிய இவற்றோடுகூடிய அன்னத்தில் இச்சை, அன்னத்தில் வெறுப்பு, சரீரம் வியர்வு நிராற்றங்களைப் பெறுதல், மலம் கோபம் பாசம் அசனம் பொருமை ஆகிய இவைகளை அதிகமாகப்பெறுதல், கோங்கு புரக திக்குக்களில் பிறப்பற்றியெரிதல் கொள்ளி மின்னல் சூரியன் அக்கினி ஆகிய இவைகளைக் கனவில் காணுதல், சிறுமை பொன்மை சலனம் மெலிவு அற்பரோமம் இவைகளோடுகூடிய இமைகளைப்பெறுதல், குளிர்ச்சியில் விருப்பம், கோபம் மத்தியபானம் ஸூர்யநாந்தி ஆகிய இவைகளால் கண்கள் விரைவில் சிவத்தல், மத்யமாயுள், மத்யபலம், பாண்டித்யம், துக்கத்தில் பயம் என்னுமிவைகளையும், புவி கரடி குரங்கு பூனை யாசுஷ் என்னுமிவை களின் ஸ்வபூவங்களையும் பெறுவர்.

ஸ்லேஷ்மப்பாங்குதி.

ஸ்லேஷ்மமானது சந்திரஸ்வரூபமுடையதாம்.

ஸ்லேஷ்மப்பாங்குதியையுடைய மானிடர் அழகு, மறைந்தும் மினு மினுத்தும் பற்றியும் இருக்கும் ஸந்தி அஸ்திமாம்ஸங்களைப் பெறுதல், பகி தாகம் துக்கம் க்லேசம் உஷ்ணம் இவைகளைச்சுசித்தல், ஸுபுத்தி, ஸத்வகுணம், உன்மை, சூழற்பூ அழகுதனி சாகாண்டம் ஆபுதம் கோரோசனை தாம னைப்பூ பொன் என்பவற்றின் நினைதையொத்த சரீரகாந்தி, நீண்ட கைகள், அகன்றுபருத்தமார்பு, அகன்ற நெற்றி, அடர்ந்து கறுத்தகேசம், ம்ருதுவான அங்கம், ஸமமாகவும் விளக்கமாகவும் மனோஹமாகவும் இருக் கும் சரீரம், கல்வியில்விருப்பம் தக்கிலம் புத்திரர் எவல்செய்வோர் இவை களை அதிகமாகப்பெறுதல், தர்மசிகந்தை, நிஷ்ரோமின்மை, திடமாகவும் மறைவாகவும் தீர்க்கமாகவும் இருக்கும் வைரம், மத்தனம் பருத்துமிருக்கும் யானைநடைபோன்ற நடை, மேகம் கடல் மிருதங்கம் சிங்கம் இவற்றின் ஒலியையொத்த கண்டத்வனி, மறறியின்மை, நற்செய்கை, வணக்கம், பால்யத்தில் அழையும் சஞ்சலமுமற்றிருத்தல், கைப்பு துவர்ப்பு உறைப்பு மந்தோஷ்ணம் குறைவு ஆகிய இவற்றோடுகூடிய அன்னத்தை அற்பமாகப்

புசித்தல், அற்பபோஜனமெனினும் அதிகபலம், சிவந்தும் மினுமினுத்தும் அகன்றும் நீண்டும் இருக்கும் கடைபையும்கடைவெனியிட்டமயினையுடைய இமைகளையும் விளக்கமுற்ற வெண்மை கருமை நிறங்களையும் பெற்றகண் கள், பேச்சும் கோபமும் பாணமும் ஆரோமும் பொருமையும் அற்பமாக இருத்தல், ஆபுதம் தனமும் அதிகப்படுதல், ஆழந்தயோசனை, இன்சொல், தம்மத்தில் ஸரத்தை, கரம்பிரயம், சுகை, பொதுமை, ஸதாசாரம், அதிகரித்தினா, ஒருகாரியத்தை ஆராய்ந்து செய்தல், நன்றிமறவாமை, நன்னெறி, விதவத் தன்மை, ஸௌபாக்கியம், இலச்சை, குருபக்தி, மாருச்சினேகம், தாமரைப் பூவையும் பறவைக்கூட்டங்களோடு கூடியமேகத்தையும் வரிமுதலிய நீர் நிலைகளையும் கனவற் காணுதல் என்னுமிவைகளையும், பிரமன் ருத்திரன் இந்திரன் வருணன் கருடன் ஆனனம் யானை சிங்கம் குதிரை பசு ரிஷபம் என்னுமிவைகளின் ஸ்வபூவங்களையும் பெறுவர்.

ந்வந்துவப்பாங்குதி.

[வாதாதிகள் இவ்விரண்டாகச் சேர்ந்த] த்வந்துவதோஷப்பாங்குதிகளை வாதாதி பாங்குதிலக்ஷணங்களில் இரண்டிரண்டாகச் சேர்த்தறியவேண்டும்.

நிரோஷப்பாங்குதி.

[வாதாதி மூன்றும் ஒன்றாகச் சேர்ந்த] நிரோஷப்பாங்குதியை வாதாதி மூன்று பாங்குதிலக்ஷணங்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்தறியவேண்டும்.

ஸத்வாத்துணப்பாங்குதி.

ஸத்வாதிருணங்களினின்றும்பாங்குதிகளைத் தூய்மை தெய்வம் கொள்கை முதலிய ஆஸ்திகபுத்தியாதிகளால் ஆறியவேண்டும்.

பர்வம்.

பர்வம் பால்யம் மத்தியம் வார்த்திகம் என மூவகைப்படும். அறத் துள், பால்யம் பதினாறுவயதுவரைக்குமாம். அந்தப்பர்வத்தில் தானக் கள் இரத்திரியங்கள் ஒழுங்கு ஆகிய இவைகள் நாளாக்குகள் வ்ருத் தியடையும். மத்தியம் பதினாறுக்குமேல் எழுபது வயதுவரைக்குமாம். அந்தப்பர்வத்தில் தாத்வாதிகள் வ்ருத்திகையின்றி ஸமமாக இருக்கும். எழுபதுக்குமேல் வார்த்திகமாம். அந்தப்பர்வத்தில் தாத்வாதிகள் நாளாக் குகள் கையிக்கும்.

அஷ்டாங்குலக்ஷணம்.

உரோமமில்லாதிருத்தல், அதிகஉரோமம், அதிககறுப்பு, அதிகவெ றுப்பு, அதிகஸ்னாஸம், அதிகக்ருசத்வம், அதிகவுயரம், அதிககுள்ளம் ஆகிய எட்டும் மானிடர்க்கு துர்லக்ஷணங்களாம்.

சரீரபாமாயம்.

எட்டுவகையின துர்லக்ஷணங்களில் ஒன்றுபின்றி தத்தங்கைகளால் மூன்றாறுமுப்பராமாணமுள்ள சரீரத்தையுடையவர்களுக்கு ஸௌக்யமும் ஆபுள்வ்ருத்தியும் உண்டாம்.

சரீரபலகடினம்.

மினுமினுப்பாகவும் ம்ருதுவாகவும் ஸகிஷ்மங்களாகவும் ஸமானமூல மில்லாதவைகளாகவும் ஸ்திரமாதவும் இருக்குந் தலையிரையும், உயர்வாக வும் ஸமமான ஸங்கங்களோடு கூடியதாகவும் அர்த்தசந்திரணையோத்ததாக வும் இருக்கும் நெற்றியையும், அடிதாழ்ந்து மேலுயர்ந்து பின்னகன்று மாம்ஸ புஷ்டியையுடைய செவிகளையும், விளக்கத்தையும் கருமை வெண்ணெ றிறங்களையும் நல்ல பந்தங்களையும் அடர்ந்தமயிரோடுகூடிய இமைகளையும் உடைய கண்களையும், முனையுயர்ந்து பருத்து வளைவற்றுச் சமமாக இருப் பதும் பருத்த ஸ்வாஸத்துவாரங்கையுடையதும் ஆகிய நாசியையும், சிவந் ததும் பிதுக்கமில்லாததும் ஆகிய உதடுகளையும், புஷ்டியாகவும் விம்மிநிராத தாகவும் இருக்கும் கபோலங்களையும், பெருத்தவாயையும், கெட்டியாகவும் பளபளப்பாகவும் நெருக்கமாகவும் வெளுப்பாகவும் ஸமமாகவும் இருக்கும் பற்களையும், சிவந்து நீண்டு மெல்லியதாக இருக்கும் நாவையும், ம்ஸபுஷ் டியாகவும் பாப்பாகவும் இருக்குந் தாழ்வாய்க்கட்டையையும், குறுகிக்கண்ட வ்ருத்தாகாரமாக இருக்குங் கழுத்தையும், உயர்ந்தும் பருத்தும் இருக்கும் தோக்கட்டையையும், வலப்பார்வத்தில் சுழியையுடைய வயிற்றையும், உள்ளடங்கியிருக்கும் நாபியையும், மெல்லியதாகவும் செந்நிறமாகவும் மாம் ஸபுஷ்டியாகவும் இருக்கும் நகங்களையும், மினுமினுப்பாகவும் தாம்பிரநிற மாகவும் மாம்ஸபுஷ்டியாகவும் இருக்கும் விரல்தாளிகளையும், நீளமாகவும் ஒன்றோடொன்று சேரும்போது சந்தில்லாததாகவும் இருக்கும் விரல்களையும், பெரிதாகவும் ஸ்ரேஷ்டமாகவும் இருக்கும் கைகாலங்களையும், மறைந்த வீணாதண்டத்தையுடைய அகன்றமுதுகையும், மாம்ஸங்களால் மறைந்த திடமுள்ள ஸந்திகளையும், நிரமாகவும் பேரொலியாகவும் இருக்குங் கண்டத் தவனியையும், மினுமினுப்பாகவும் அழிவில்லாததாகவும் இருக்குந் சரீரகாந்தி யையும், இயல்பாகவும் அழிவில்லாததாகவும் எக்காலத்தும் விகாரப்பாத தாகவும் இருக்கும் ஸத்வத்தையும் உடைய ஸரீரமுள்ளவர்களுக்குச் சௌக்கியமும் ஆபுள்வருத்தியும் உண்டாம்.

சரீரப்ரமானமுதலாகிய சுபலகடினங்களுக்குள் மேன்மேலும் ஒவ் வொன்றைப் பெறுதல் ஸுதேஹமாம். ஜனனமுதல் ரோகமில்லாமையைப் பெறுதல் அதிலும் ஸுதேஹமாம். நரீதிசய்கை ப்ரஹ்மவிசாரம் ஸாஸ்திர விசாரம் ஆகிய இவைகள் மேன்மேலும் வ்ருத்தியடையப்பெறுதல் அதிலும் ஸுதேஹமாம். இங்ஙனம் ஸகலஸுகுணங்களுக்கோடுகூடிய சரீரம் தூறு வருஷகாலம் வாழ்ந்திருத்தலையும் ஐஸ்வரியங்களையும் அடையாதிற்கும்.

அஷ்டஸாரம்.

தேஹிகளின் பலப்ரமானத்தை அறியும்பொருட்டு எட்டுவகையான ஸாரங்கள் ஆகியவால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. * அவை த்வக்கு, ரக்தம், மாம்ஸம், மேதஸ், அஸ்தி, மஜ்ஜை, சுக்கிலம், ஸத்வம் என்பன. அவற்றுள், ஒன்றைக்காட்டிலும் ஒன்று நெறந்ததாம்.

த்வக்கு தேஹியவற்றை ஸாரம் என்று சொல்லவேண்டுமாயின் பலத்திற்கு ஆதாமாகிய சக்தி இவைகளுக்கிருக்கவேண்டும். அப்படி எதனிடத்தில் சக்தி இருக் கின்றதோ அதைக்கொண்டு பலத்தை நிரூபிக்கவேண்டும்.

ஸர்வஸாரங்களோடுகூடிய புருஷன் சிறந்தகௌரவம், எந்தக்காரியங் களிலும் ப்ரவேசிக்கும் இச்சை, ஸஹிக்குந்திறம், நற்புந்தி, எந்தக்காரியங் களையும் இடர்ப்படாது முடிக்குந்திறம் ஆகிய இவைகளைப்பெறுவான்.

ஸத்வதனுபவம்.

ஸத்வகுணத்தோடுகூடிய புருஷன் அபிமானமின்றி ஸுகத்தையும், துஷ்டத்தை இன்றி துக்கத்தையும் அனுபவிப்பான்.

ரஜோதனுபவம்.

ரஜோகுணத்தோடுகூடிய புருஷன் யான் என்று என்னும் அபிமானத் தோடுகூடிய ஸுகதுக்கங்களை அனுபவிப்பான்.

தமோதனுபவம்.

தமோகுணத்தோடுகூடிய புருஷன் அறிவின்றி ஸுகதுக்கங்களை அனுப விப்பான்.

புண்ணியாயுர்வருத்திகரதுணங்கள்.

தானம், சீலம், தயை, ஸத்தியம், ப்ரஹ்மசரியம், சந்திரிதல், ரஸாய னம், ஸ்நேஹம் என்னும் இக்குணங்கள் புண்ணியத்தையும் ஆயுளையும் விருத்திசெய்யத்தக்கன.

அங்கவிபாகாத்தியாயம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

ஸ்ரீலலிதாமஹாதிரிபுரகந்தர்யைநம:

சு.—மர்மவிபாகாத் தியாயம்.

இனி சாரீரஸ்தானத்தில் மர்மவிபாகம் என்னும் அக்தியாயத்தைச் சொல்லுவோம். [மர்மமாவது, அடிபடல் அறுபடல் சிதைவுறல் என்பவற்றுல் மரணத்தைத்தருவது.]

மர்மஸங்கீதம்.

தேஹத்தில் அங்கப்ரத்தியங்கங்களை அதுஸித்திருக்கின்ற மர்மங்கள் மர்மமே. அவை கால்கைகளில் நார்ப்பத்துநான்கும், கோஷ்டத்தில் மூன்றுமாவனில் ஒன்பதும், ப்ருஷ்டத்தில் பதினான்கும், ஜத்குருக்குமேல் முப்பத்தேழுமாம்.

கால்கைகளில் நார்ப்பத்துநான்கெனவே கால் ஒன்றுக்குப் பதினென்றும், கை ஒன்றுக்குப் பதினென்றும் ஆகியிருக்கால் கைகளிலும் இருப்பன நார்ப்பத்துநான்கென ஊகிக்கவேண்டும்.

கால்கைகளில் உள்ள மர்மங்கள் ௪௪.

தலஹ்ருத்மர்மம்.

உள்ளங்காலுக்கு மத்தியில் நடுவிரலுக்கு நேரே தலஹ்ருது என்னும் மர்மம் இருக்கின்றது. அதில் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தைசெய்யின் நான்குநாள் வேதனை அதிகப்படும். மரணமுமுண்டாம்.

கழிப்ரமர்மம்.

கால்பெருவிரலுக்கும் சுற்றணிகாலுக்கும் மத்தியில் கழிப்ரம் என்னும் மர்மம் இருக்கின்றது. அந்த இடத்தில் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தை செய்யின் ஆஷேபகவாதத்தால் மரணமுமுண்டாம்.

கூர்ச்சமர்மம்.

கழிப்ரமர்மத்திற்கு இரண்டங்குலத்திற்குமேல் கூர்ச்சம் என்னும் மர்மம் உளது. அந்த இடத்தில் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தை செய்யின் காலுக்குத் தடுமாற்றமும் நடுக்கமும் உண்டாம்.

கூர்ச்சகிரோமர்மம்.

குல்பஸந்திக்கு இரண்டங்குலத்திற்குமேல் கூர்ச்சகிரோமம் என்னும் மர்மம் உளது. அந்த இடத்தில் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தை செய்யின் வீக்கமும் வேதனையும் உண்டாம்.

குல்பமர்மம்.

ஜங்கம் பாதம் இவைகளின் ஸந்தியில் குல்பம் என்னும் மர்மம் இருக்கின்றது. அந்த இடத்தில் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தை செய்யின் அசைவின்மையும் நோயும் ஆஸ்யமும் உண்டாம். [ஜங்கம்=குதிசைமுகம்; கண்டைக் கால்.]

இந்திராவஸ்திமர்மம்.

ஜங்கத்தின் மத்தியில் இந்திராவஸ்தி என்னும் மர்மம் இருக்கின்றது. அந்த இடத்தில் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தைசெய்யின் ரக்தசூயமும் அதனால் மரணமும் உண்டாம்.

ஜாதுமர்மம்.

ஜங்கம் ஊரு இவற்றின் ஸந்தியில் ஜாது என்னும் மர்மம் இருக்கின்றது. அந்த இடத்தில் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தை செய்யின் மரணமாவது நோண்டெலாவது உண்டாகும். [ஊரு=துடை. ஜாது=முழந்தாள்.]

ஆணீமர்மம்.

ஜாதுமர்மத்திற்கு மூன்று அங்குலத்திற்குமேல் ஆணீ என்னும் மர்மம் இருக்கின்றது. அந்த இடத்தில் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தை செய்யின் துடைக்கு அசைவின்மையும் வீக்கமும் உண்டாம்.

உர்வீமர்மம்.

ஊருமத்தியில் உர்வீ என்னும் மர்மம் இருக்கின்றது. அந்த இடத்தில் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தை செய்யின் ரக்தசூயத்தால் துடை நேர்ந்துபோகும்.

லோஹிதமர்மம்.

ஊருமூலத்தில் லோஹிதம் என்னும் மர்மம் இருக்கின்றது. அந்த இடத்தில் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தை செய்யின் ரக்தசூயத்தால் அந்தப் பாகம் இழுத்துக்கொள்ளும். [ஊருமூலம்=அடித்துடை.]

விடபமர்மம்.

முஷ்கத்திற்கும் வங்குணத்திற்கும் மத்தியில் விடபம் என்னும் மர்மம் இருக்கின்றது. அந்த இடத்தில் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தை செய்யின் நடிமஸத்வம் உண்டாம். [முஷ்கம்=பிஜம்.]

இவ்வாறு காலொன்றுக்கு மர்மங்கள் பதினென்றாகியேயுள்ளன.

கால்களிலுள்ளதுபோலவே கைகளிலும் தனித்தனி பதினென்ற மர்மங்கள் உளவாயினும், அவற்றுள் சிலபேதமுண்டு, அவை மேலேகூறப்படும்.

மணிபந்தமர்மம்.

மணிபந்தத்தில் மணிபந்தம் என்னும் மர்மம் இருக்கின்றது. அந்த இடத்தில் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தைசெய்யின் அசைவின்மையும் நோயும் ஆஸ்யமும் உண்டாம்.

கூர்ப்பரமர்மம்.

கூர்ப்பாத்தில் கூர்ப்பரம் என்னும் மர்மம் இருக்கின்றது. அந்த இடத்தில் ஸஸ்திராதிசிகிதையை செய்யின் முடக்கம் உண்டாம். [கூர்ப்பரம் = முழங்கை.]

ககூதாத்திரமர்மம்.

ககூதத்திற்கும் அகூதத்திற்கும் மத்தியில் ககூதாத்திரம் எனும் மர்மம் இருக்கின்றது. அந்த இடத்தில் ஸஸ்திராதிசிகிதையை செய்யின் கை நொண்டியாம். [அகூதம் = கழுத்தின்கீழ்க்கூட்டு.]

தகூத்யிலுள்ள மர்மங்கள் ந.

குதமர்மம்.

பெருங்குடலைப்பற்றியதும் மலவாதங்களைத்தள்ளுவதும் ஆகிய குதமர்மத்தில் ஸஸ்திராதிசிகிதையை செய்யின் உடனே மரணம் உண்டாம்.

வஸ்திபுரமம்.

விலைப்போல் வளைவுற்றதும் அற்பமாகிய ரக்தமாஸ்ஸங்களைப் பெற்றதும் கீழ்க்குத்தில் துவாரமுடையதும் கடிஸ்தான மத்தியிலிருப்பதும் ஆகிய வஸ்திபுரமம் மூத்திராசயத்தில் இருக்கின்றது. அந்த இடத்தில் அஸ்மரிரோக நிவர்த்தம் பொருட்டன்றி வ்ரணமுண்டாகச் செய்யின் மரணமுண்டாம். அஸ்மரிரோகம் நடத்தியாகும்பொருட்டும் இரண்டிடத்தில் வ்ரணமுண்டாக்கின் மரணமுண்டாம். ஓர் இடத்தில் வ்ரணமுண்டாக்கினும் அதன்வழியாக மூத்திரம் ஸ்வித்தல் மாறாது. ஆயினும் அது பெருமுயற்சியால் குணமாகத்தக்கது. இதுவே மூத்திராசயமர்மமாம்.

நாபிமர்மம்.

தேஹத்திற்கும் ஆமாசயம் பக்குவாசயம் இவற்றின் ஸ்தானங்களுக்கும் மத்தியில் ஸமஸ்திராக்களுக்கும் ஆதாரமாகிய நாபி என்னும் மர்மம் இருக்கின்றது. அந்த இடத்தில் ஸஸ்திராதிசிகிதையை செய்யின் மரணமுண்டாம்.

உரஸிலுள்ள மர்மங்கள்

ஹ்ருதயமர்மம்.

ஸ்தனங்களுக்கும் உரஸு கோஷ்டம் இவற்றின் ஸந்திக்கும் மத்தியில் ஸத்வங்களுக்கு ஆதாரமும் ஆமாசயத்திற்குத் துவாரமும் ஆகிய ஹ்ருதயம் என்னும் ஒரு மர்மம் இருக்கின்றது. அந்த இடத்தில் ஸஸ்திராதிசிகிதையை செய்யின் மரணமுண்டாம்.

ஸ்தனரோஹிதமர்மம்.

ஸ்தனரோஹிதமர்மங்கள் இரண்டு. அவை ஸ்தனங்களுக்குமேல் இரண்டங்குலங்கடந்து இருக்கின்றன. அந்த இடங்களில் ஸஸ்திராதிசிகிதையை செய்யின் கோஷ்டத்தில் ரக்தம்நிறைதலால் மரணமுண்டாம்.

ஸ்தனமுலமர்மம்.

ஸ்தனமுலமர்மங்கள் இரண்டு. அவை ஸ்தனங்களுக்குக் கீழ் இரண்டங்குலங்கடந்து இருக்கின்றன. அந்த இடங்களில் ஸஸ்திராதிசிகிதையை செய்யின் கோஷ்டத்தில் கபம்நிறைதலால் மரணமுண்டாம்.

அவஸ்தம்பமர்மம்.

வாதவாஹிநி நாடிருபமாகிய அவஸ்தம்பமர்மங்கள் இரண்டு. அவை மார்பின் இரண்டு பக்கங்களிலும் இருக்கின்றன. அந்த இடங்களில் ஸஸ்திராதிசிகிதையை செய்யின் கோஷ்டத்தில் ரக்தம்நிறைதலாலும் ஸ்வாஸகாசங்களாலும் மரணமுண்டாம்.

அபாலாபமர்மம்.

அபாலாபமர்மங்கள் இரண்டு. அவை ப்ருஷ்டவம்சம் உரஸு இவற்றின் மத்தியில் இரண்டு பக்கங்களிலும் அம்ஸகூடங்களுக்குக் கீழே இருக்கின்றன. அந்த இடங்களில் ஸஸ்திராதிசிகிதையை செய்யின் கோஷ்டம் ரக்தத்தால் நிறைவுறும்; பின்பு அந்த ரக்தம் சீழாகும்; அப்போது மரணமுண்டாம். [ப்ருஷ்டவம்சம் = முதுகந்தண்டு. அம்ஸகூடம் = சேண்கூடை.]

ப்ருஷ்டத்திலுள்ள மர்மங்கள் ந.

கமகதருணமர்மம்.

வம்ஸாஸ்ரிதமாகிய கமகதருணமர்மங்கள் இரண்டு. அவை ப்ருஷ்டவம்சத்தின் இரண்டு பக்கங்களிலும் ஆனந்தத்திற்குமேலே இருக்கும் ஸ்ரோணி கர்ணங்களாகிய அஸ்திகளேயாம். அவைகளில் ஸஸ்திராதிசிகிதையை செய்யின் ரக்தரஷ்யத்தால் பாண்டிவும் நிறக்குறையும் உண்டாதலேயும் மரணமும் உண்டாம். [ஸ்ரோணிகர்ணங்கள் = அம்ஸபலகத்தைப் போன்ற ஊருமுலத்தில் இருக்கும் அஸ்திவீசேஷம்.]

குருந்தரமர்மம்.

குருந்தரமர்மங்கள் இரண்டு. அவை ப்ருஷ்டவம்சத்தின் இரண்டு பக்கங்களிலும் ஜகனத்தின்வெளியில் கடிபார்ஸ்வங்களின் ஸந்தியில் இருக்கின்றன. அந்த இடங்களில் ஸஸ்திராதிசிகிதையை செய்யின் அதாகாயத்திற்குச் செயலின்மையும் ஸ்பர்சமின்மையும் உண்டாம். [ஜகனம் = வஸ்திஸ்தானத்திற்குக் கீழ்ப்பிரதேசம். கடி = இடுப்பு.]

நிதம்பமர்மம்.

மூத்திராசயாதிசிகிதை மறைப்பனவும் தருணஸ்திகளைச் சேர்ந்தனவுமாகிய நிதம்பமர்மங்கள் இரண்டு. அவை இருபார்ஸ்வங்களின் மத்தியில் ஸ்ரோணிகர்ணங்களுக்கு மேல்பாகத்தில் இருக்கின்றன. அந்த இடங்களில் ஸஸ்திராதிசிகிதையை செய்யின் அதாகாயத்தில் வீக்கமும் பலமின்மையும் உண்டாதலேயன்றி மரணமும் உண்டாம்.

பார்ஸ்வஸந்திமர்மம்.

பார்ஸ்வஸந்திமர்மங்கள் இரண்டு. அவை ஜகனபார்ஸ்வங்களின் மத்தியில் குறுக்காகவும் மேல்நோக்கியவைகளாகவும் காணக்கூடியவைகளாகவும் பார்ஸ்வங்களின் மத்தியைப்பற்றியவைகளாகவும் இருக்கின்றன. அந்த இடங்களில் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தை செய்யின் கோஷ்டத்தில் ரக்தம் நிறைதலால் சரீரத்திற்கு நாசமுண்டாகும்.

ப்ரஹ்மிமர்மம்.

ப்ரஹ்மிமர்மங்கள் இரண்டு. அவை ஸ்தனமூலங்களுக்கு நேரே ப்ருஷ்டவம்சத்தைப்பற்றியிருக்கின்றனவாகிய இரண்டு நரம்புகளுமேயாம். அந்த இடங்களில் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தை செய்யின் ரக்தசூதயத்தால் மரணமுண்டாம்.

அம்ஸபலகமர்மம்.

அம்ஸபலகமர்மங்கள் இரண்டு. அவை ப்ருஷ்டவம்சத்தின் இரண்டு பார்ஸ்வங்களிலும் பாஹுமூலத்தை ஆராயித்து இருக்கின்றன. அந்த இடங்களில் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தை செய்யின் பக்கங்கள் வற்றி உலர்ந்து உதவியற்றனவாகும்.

அம்ஸமர்மம்.

அம்ஸமர்மங்கள் இரண்டு. அவை க்ரீவத்திற்கு இரண்டு பார்ஸ்வங்களிலும் க்ரீவத்திற்கும் மத்தியில் ஸ்கந்தாமஸ்பலகங்களை இடையுக்கும் இரண்டு நரம்புகளுமேயாம். அந்த இடங்களில் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தை செய்யின் கைகளுக்குச் செயலறும். [ஸ்கந்தம்=புரத்தின்சிறம்.]

ஜ்ஜுருக்தி மேல்பாகத்திலுள்ள மரீமங்கள் எ.

நீலாமர்யாமர்மங்கள்.

நீலாமர்யாமர்மங்கள் இரண்டும் மர்யாமர்மங்கள் இரண்டுமாம். அவை கண்டநாளத்திற்கு இரண்டுபக்கங்களிலும் ஹறுவை அறுஸரித்திராகின்ற நான்கு நாடிகளுமேயாம். அவையையே கண்டத்திற்கு முன்புறத்தும் பின் புறத்தும் இருக்கின்றன. அந்த இடங்களில் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தை செய்யின் முறையே ஸ்வராசாசிகாரங்களும் சுவையறியாமையும் உண்டாம்.

மாத்ருகமர்மம்.

மாத்ருகமர்மங்கள் எட்டு. அவை கண்டநாளத்திற்கு இரண்டுபக்கங்களிலும் நாவையும் நாகியையும் பற்றியிருக்கின்றனவாகிய எட்டுநாடிகளுமேயாம். [ஒவ்வொருபக்கத்திலும் 4 நாடிகளென்படி.] அந்த இடங்களில் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தை செய்யின் அப்பொழுதே மரணமுண்டாம்.

கிருகாடிகாமர்மம்.

கிருகாடிகாமர்மங்கள் இரண்டு. அவை சிரஸுக்கும் க்ரீவத்திற்கும் ஸந்தியாக இருக்கும். அந்த இடங்களில் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தை செய்யின் தலைநடுக்குமுண்டாம்.

விதிராமர்மம்.

விதிராமர்மங்கள் இரண்டு. அவை செவிகளின் கீழ்ப்பாகத்தில் உள்ள பள்ளங்களில் இருக்கின்றன. அந்த இடங்களில் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தை செய்யின் செவிகள் செவிபெடும்.

பணமர்மம்.

பணமர்மங்கள் இரண்டு. அவை நாசித்துவாரங்கலையும் செவிகளின் மார்க்கங்களையும் அறுஸரித்துக் கழுத்தினுட்புறத்தில் இருக்கின்றன. அந்த இடங்களில் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தை செய்யின் நாற்றமறியுந்தன்மை அழியும்.

அபாங்காவர்த்தமர்மங்கள்.

அபாங்கமர்மங்கள் இரண்டும், ஆவர்த்தமர்மங்கள் இரண்டுமாம். அவற்றினால், அபாங்கங்கள் புருவக்கடைகளின் கீழ்ப்பாகங்களிலும், ஆவர்த்தங்கள் புருவக்கடைகளின் மேற்பாகங்களிலுள்ள பள்ளங்களிலும் இருக்கின்றன. அந்த நான்கிடங்களிலும் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தை செய்யின் கண்களுக்குடாம்.

ஸங்கமர்மம்.

ஸங்கமர்மங்கள் இரண்டு. அவை நெற்றியின்கடைகளில் செவிகளுக்குச் சமீபமாக இருக்கின்றன. அந்த இடங்களில் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தை செய்யின் அப்பொழுதே மரணமுண்டாம்.

உத்தேசோபநிதபரீமர்மங்கள்.

உத்தேசோபநிதபரீமர்மங்கள் இரண்டும் ஸ்தபரீமர்மம் ஒன்றுமாம். அவற்றினால், உத்தேசோபநிதபரீமர்மங்கள் தலையிலிருந்துக் கடைசியில் சங்கங்களுக்குமேயுள்ள ஸ்தபரீ புருவத்தியத்திலும் இருக்கின்றன. அம்முன்றிடங்களிலும் ஸ்கந்தாமஸ்பலகமேயும் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தை செய்யின் பிழைப்புண்டாம். [ஸ்கந்தம்=புரத்தின்சிறம்.]

ஸ்ருங்காடகமர்மம்.

ஸ்ருங்காடகமர்மங்கள் நான்கு. அவை, நா கண் நாசி செவி இக்கான்களின் ஹவாரங்கள் ஸந்திக்கும் ஸ்தானமாகிய தாலாவில் இராநின்ற நான்கு ஸ்ரோதோமுகங்களேயாம். அந்த இடங்களில் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தை செய்யின் அப்பொழுதே மரணமுண்டாம். [ஸ்ருங்காடகம்=நாற்சந்தி.]

ஸீமந்தமர்மம்.

ஸீமந்தமர்மங்கள் மூன்று. அவை கபாலஸந்திகள் மீதுமாம். அவை குறுக்காகவும் மேல்முக்கமாகவும் இருக்கின்றன. அந்த இடங்களில் ஸஸ்திராதிசிகிதத்தை செய்யின் பிரமை உன்மாதம் மனோநாசம் ஆகிய இவற்றால் மரணமுண்டாம்.

அதிபமர்மம்.

அதிபமர்மம் ஒன்று. அது சிரஸுக்குள்ளிடத்தில் சிராக்களும் ஸந்திகளும் கடுமிடத்தில் இருக்கின்றது. அதனை சிரஸுக்கு வெளியிடத்தில் ரோமாவர்த்தமாகக்காணலாம். அந்த இடத்தில் ஸந்திராதி சிகிதனை செய்யின் உடனே மரணமுண்டாம்.

ஸாமாந்யமீமங்கள்.

எந்த இடங்களில் வாயுவால் துடிப்பும் அழுத்தினால் நோயும் விஷமமாகத் தோற்றுக்கின்றனவோ அந்த இடங்களும் மர்மஸ்தானங்களாம். மாம்ஸபேசிகளின் ஸமாகமஸ்தானம் மாம்ஸஜமர்மமாம். அஸ்திகளின் ஸமாகமஸ்தானம் அஸ்திஜமர்மமாம். ஸ்நாயுக்களின் ஸமாகமஸ்தானம் ஸ்நாவஜமர்மமாம். தமசிகளின் ஸமாகமஸ்தானம் தமசிஜமர்மமாம். சிராக்களின் ஸமாகமஸ்தானம் சிராஜமர்மமாம். ஸந்திகளின் ஸமாகமஸ்தானம் ஸந்திஜமர்மமாம். இவையாவும் ப்ராணவாயுவுக்கிருப்பிடமாகும். [ஸமாகமஸ்தானம் = சேருமிடம்.]

இவ்வாறு மர்மங்கள் வெருவாருமெனக் கற்பித்தது விரியும், அவை மாம்ஸாதிமர்மங்கள் ஆவாகும் எனக்கூறித்தது வகையும், ப்ராணனுக்கிருப்பிடமாயிது மர்மம் எனலும் டேஹமையால் தொகையும் ஆகியவாற்றால் மர்மங்களுக்கு யிச்சியமுண்டு என்றது சில ஆசிரியர்மதம்.

மர்மங்கள் வெருவாயிருக்க கேட்குதேற்றென்றது அவற்றள் ப்ராணித்தமான வற்றை.

மாம்ஸஜமீமம்.

மாம்ஸத்தில் தோன்றிய மர்மங்கள் பத்து. அவை இந்திவஸ்திநான்கும், தலஹருத் நான்கும், ஸ்தனரோஹிதம் இரண்டுமாம்.

அஸ்திஜமீமம்.

அஸ்தியில்தோன்றிய மர்மங்கள் எட்டு. அவை ஸங்கம் இரண்டும், கமகதருணம் இரண்டும், நிதம்பம் இரண்டும், அம்ஸபலகம் இரண்டுமாம்.

ஸ்நாவஜமீமம்.

ஸ்நாவத்தில் தோன்றிய மர்மங்கள் இருபத்தாறு. அவை ஜுணி நான்கும், கூர்ச்சம் நான்கும், கூர்ச்சசிரஸு நான்கும், அபாங்கம் இரண்டும், கதிப்ரம் நான்கும், உத்கேஷம் இரண்டும், அம்ஸம் இரண்டும், வஸ்தி ஒன்றுமாம்.

தமசிஜமீமம்.

தமசியிற் றோன்றிய மர்மங்கள் ஒன்பது. அவை குதம் ஒன்றும், அவஸ்தம்பம் இரண்டும், விதூரம் இரண்டும், ஸ்ருங்காடகம் நான்குமாம்.

சிராஜமீமம்.

சிராவில் தோன்றிய மர்மங்கள் முப்பத்தேழு. அவை ப்ராணி இரண்டும், மாற்றுகம் எட்டும், நீலா இரண்டும், மர்யா இரண்டும், கஷாத்தருக்

இரண்டும், பணம் இரண்டும், விடபம் இரண்டும், ஸ்ருதயம் ஒன்றும், நாபி ஒன்றும், பார்வஸந்தி இரண்டும், ஸ்தனமூலம் இரண்டும், அபாலாபம் இரண்டும், ஸ்தபதி ஒன்றும், உர்வீ நான்கும், லோஹிதம் நான்குமாம்.

ஸந்திஜமீமம்.

ஸந்தியீத் தோன்றிய மர்மங்கள் இருபது. அவை சூவர்த்தம் இரண்டும், மணிபந்தம் இரண்டும், குருந்தாம் இரண்டும், ஸீமந்தம் ஐந்தும், கூர்ப்பரம் இரண்டும், குல்பம் இரண்டும், கிருகாடிகா இரண்டும், ஜாது இரண்டும், அதிபம் ஒன்றுமாம்.

மதாந்தரம்.

குதம் மாம்ஸஜமெனவும், கஷாத்தருக் விடபம் விதூரம் ஆகிய இவைகள் ஸ்நாவஜமெனவும், ஸ்ருங்காடகம் அவஸ்தம்பம் அபாங்கம் ஆகிய இவைகள் சிராஜமெனவும், தமசிஜம் இல்லை எனவும் சிலர் சொல்லுவர்.

மாம்ஸஜமீம சேதோபத்திரவம்.

மாம்ஸஜமர்மங்களில் ஸந்திராதி சிகிதனை செய்யின் அந்த இடங்களில் நின்று ரக்தம் இடைவிடாமல் ஸ்ரவித்துக்கொண்டேயிருக்கும். அந்த ரக்தம் மாம்ஸங்களுடைய ஜலத்தைப்போல ஸ்ருப்பற்றதாக இருக்கும். அதனால் தேகவாட்டமும், பாணியும், அந்திரியஜ்ஞானமின்மையும், உண்டாதலேயன்றி விளைவில் மரணமும் உண்டாகும்.

அஸ்திஜமீம சேதோபத்திரவம்.

அஸ்திஜமர்மங்களில் ஸந்திராதி சிகிதனை செய்யின் அந்த இடங்களில் நின்று ப்ராணுத்துப்பொறுத்துச் சிரவிக்கும். அது மஜ்ஜாதாவோடு கூடியதும் தெளிவுள்ள துமாக இருக்கும். அதனால் ஸ்நாதிக்கூடாத வேதனை யுண்டாகும்.

ஸ்நாவஜமீம சேதோபத்திரவம்.

ஸ்நாவஜமர்மங்களில் ஸந்திராதி சிகிதனை செய்யின் ஜுயாம் ஜுஸேஷப ளாதங்களும், தேஷஸ்தம்பமும், அதிக உபத்திரவமும், ஈடக்கவும் நிற்கவும் உட்காரவும் சக்தியில்லாமையும், அங்கனிகாரமும் உண்டாதலேயன்றி மரணமும் உண்டாம்.

தமசிஜமீம சேதோபத்திரவம்.

தமசிஜமர்மங்களில் ஸந்திராதி சிகிதனை செய்யின் அந்த இடங்களில் நின்று சப்தத்தோடு ரக்தம் ஸ்ரவிக்கும். அது உஷ்ணமாகவும் ஞாயாகவும் இருக்கும். அதனால் முர்ச்சையுண்டாம்.

சிராஜமீம சேதோபத்திரவம்.

சிராஜமர்மங்களில் ஸந்திராதி சிகிதனை செய்யின் அந்த இடங்களில் நின்று இடைவிடாமல் ரக்தம் ஸ்ரவிக்கும். அது தடிப்பாகவும் மிகுதியாகவும் இருக்கும். அதனால் தாகம் ப்ராமைஸ்வாஸம் முர்ச்சை விக் கல் என்னுமிவைகள் உண்டாதலேயன்றி மரணமும் உண்டாம்.

ஸந்திஜமரீம சேதோபத்திரவம்.

ஸந்திஜமரீமங்களில் ஸந்திராதிசிகித்தை செய்யின் அ, ஸ்ரணத்வாரம் புழுக்களால் வியாபிக்கப்பட்டதுபோல இருக்கும். அ, ஆறினால் குணியாவது கஞ்சமாவது உண்டாகும். பலமும் செய்கையும் குறையும். வாட்டமும் ஸந்திகளில் வீச்சமும் உண்டாகும். [குணிதிறகுழுடக்கு. கஞ்சம் = கால்முடக்கு.]

ஸமஸ்தமரீம சேதோபத்திரவம்.

நாபிக, ஸங்கம் உ, அதிபம் க, குதம் க, ஹ்ருதயம் க, ஸ்ருங்காடகம் ச, வஸ்தி க, மாத்ருகம் அ, ஆக கக மர்மங்களுக்குள் ஏதேனுமொன்றில் ஸந்திராதிசிகித்தை செய்யின் உடனேயாவது ஏழுநினைத்திற்குமேலேயாவது மரிப்பதுண்டாம்.

அவஸ்தம்பம் உ, தலஹ்ருத் ச, பார்வஸந்தி உ, கடகதருணம் உ, ஸ்மிந்தம் ரு, ஸ்தனமுலம் உ, இந்திராவதி ச, கழிபரம் ச, அபாலாபம் உ, ப்ரஹ்மி உ, கிதம்பம் உ, ஸ்தநரோஹிதம் உ, ஆக கக மர்மங்களுக்குள் ஏதேனுமொன்றில் ஸந்திராதிசிகித்தை செய்யின் ஒருபக்கத்திற்கு மேலாவது ஒரு மாதத்திற்குமேலாவது மரிப்பதுண்டாம்.

உத்கேஷம் உ, ஸ்தநரோஹிதம் உ, மர்மங்களுக்குள் ஏதேனுமொன்றில் உள்ள ஸல்லியத்தை யெடுக்கில் உடனே மரணமுண்டாம். அந்த ஸல்லியம் வேறுபடுமாயின் அந்தத்துவாரத்தின் வழியாக வாயுவெளிப்படும். அதனால் மாம்ஸமும் வஸையும் மஜ்ஜையும் மூடையும் வறளும். அதனால் ச்வாஸ காசங்களும் அவை காரணமாக மரணமும் உண்டாம். [வஸை = வன் நீர்.]

பனா உ, அபாங்கம் உ, விதரா உ, நீலா உ, மந்யா உ, க்ரூரம் உ, அம்ஸம் உ, அம்ஸபலகம் உ, ஆவர்த்தம் உ, விடபம் உ, உர்வீ ச, குருந்தரம் உ, ஜாது உ, லோஹிதம் ச, ஆணி ச, கக்ஷாத்ருக் உ, கூர்ச்சம் ச, கூர்ப்பரம் உ, ஆக சச மர்மங்களுக்குள் ஏதேனுமொன்றில் ஸந்திராதிசிகித்தை செய்யின் அங்கப்பழுதுண்டாம். அந்த நர்ப்பத்துநான்கு மர்மங்களுக்குள் ஏதேனுமொன்று அடிபட்டுச் சிதைந்திருமாயின் மரணமுண்டாயினும் உண்டாம்.

கூர்ச்சிரஸம் ச, குல்பம் உ, மணிபந்தம் உ, ஆக அ மர்மங்களுக்குள் ஏதேனுமொன்றில் ஸந்திராதிசிகித்தை செய்யின் ஸ்லிசிக்கக்கூடாத உபத்திரவமுண்டாம்.

மர்மங்கலின் ப்ரமானம்.

கீழ்ச்சொல்லிய மர்மங்களுக்குள் விடபம் உ, கக்ஷாத்ருக் உ, உர்வீ ச, கூர்ச்சிரஸம் ச, ஆகப் பன்னிரண்டுமர்மங்களும் தனித்தனி ஓரங்குலப்பிரமானத்தனவாம். மணிபந்தம் உ, குல்பம் உ, ஸ்தநமுலம் உ, ஆக ஆறுமர்மங்களும் தனித்தனி இரண்டங்குலப்பிரமானத்தனவாம். ஜாது உ, கூர்ப்பரம் உ, ஆக நான்குமர்மங்களும் தனித்தனி மூன்றங்குலப்பிரமானத்தனவாம். குதம் க, வஸ்தி க, ஹ்ருதயம் க, நாபிக, நீலா உ, ஸ்மிந்தம் ரு,

கூர்ச்சம் ச, ஸ்ருங்காடகம் ச, மந்யா உ, ஆகிய இருபத்தொன்பது மர்மங்களும் தனித்தனி அவாவர் உள்ளங்கைப்பிரமானத்தனவாம். மற்ற ஓரத்தானு மர்மங்களுக்கும் தனித்தனி அரை அங்குலப்பிரமானத்தனவாம். சிலர் மர்மங்களையாவும் தனித்தனி நெற்பிரமானத்தன எனவும், சிலர் எட்ட மானத்தன எனவும் சொல்லுவர்.

சீராகாதோஷம்.

அங்கவிபாகாத்தியாயத்தில் சொல்லிய நான்குவகையான கிராகங்களால் (பாதாதிசேசாந்தமான) சரீரம் போஷிப்பையடைகின்றது. அந்த கிராகங்கள் மாம்ஸங்களை அறுவதிலிருந்துகின்றன; அதனால், அந்த இடங்களில் ஸ்லிசிகித்தை செய்யின் அதில் நின்றும் ரக்தம் அதிகமாகச் சிரவிக்கும். அதனால் தாதுஷ்யமும், தாதுஷ்யத்தால் வாதப்ரகோபமும், வாதப்ரகோபத்தால் சுவிக்ஷக்கூடாத வேதனையும் பித்தாதிக்கியமு முண்டாம். அந்தப் பித்தாதிக்கியத்தால் தாகமும் வறட்சியும் மதமும் ப்ராமமும் உண்டாத லேயன்றி வியர்வும் லேகன்செடுப்போதலும் சரீரத்தளர்ச்சியும் உண்டாம். இவைகாரணமாக இறுதியில் மரணமுண்டாம்.

மர்மபிதாநிச்சிதை.

எந்தமர்மத்திலாவது அபிகாதமுண்டாயின் அதற்குமேலேயிருக்கும் ஸந்தியில் சேதித்து அபிகாதப்பட்ட மர்மத்தோடொடிய அவாவத்தை வர்ஜிக்கவேண்டும். அங்கனம் வர்ஜித்ததினால் கிராகக்கூலிமுகம் கருங்கும். அதனால் சரீரத்தில் ரக்தம் நிலைபெறும். ரக்தம் நிலைபெறுதலால் மரணமில்லாமல் மர்மம் இல்லாத இடத்தில் அபிகாதமுண்டாயின் [ரக்தம் மிகுதியாகச் சிரவிக்காமையால்] மரணமுண்டாகாது. பிராணனைப் போக்கடிக்கத்தக்கமர்மங்களில் சிறிதகாலம் மரணமுண்டாம். ஒருவேளை அந்த இடத்தில் லக்ஷணங்கடையப்பட்டாலும் வைத்தியன் சிறத்தினாலும் மரணமுண்டாகாதெனினும் அங்கவிபாகமாயிற்றுமுண்டாம். அதனால் மர்மஸ்தானங்களில் சாரம் கிஷம் அக்கினி முதலியவற்றை உபயோகியாதிருத்தல் நலமாம்.

மர்மஸரீரகோபத்திரவம்.

மர்மஸ்தானங்களை அடர்ந்த அபிகாதம் சிறிதாக இருந்தாலும் அங்க அபிகாத உபத்திரவத்தைச் சம்பவதுபோல, மர்மஸ்தானங்களை அறுவதிலிருந்து ரோகங்களும் எப்படிப்பட்ட சித்தினைகளுக்கும் வசப்படாது உபத்திரவத்தையே செய்யும். மர்மஸ்தானங்களில் அடிபட்டாலும் வெட்டுப்பட்டாலும் அங்கவிசேஷமும், அதிகதளர்ச்சியும், தலைசுற்றலும், உடல்சடுக்கமும், மார்பெரிச்சலும், ஓரிடத்திற்குறங்காமையும் உண்டாம். இவையுண்டாயின் உடனே மரணமுண்டாமென்றுகிக்கவேண்டும்.

மர்மமல்லாத இடங்களில் அடிபட்டாலும் வெட்டுப்பட்டாலும் அவைகளில்நின்ற அநிகமாக ரக்தம் ஸ்ரவிக்குமாயின் மரணமுண்டாம். சரீரத்தில் எவ்வளவு பாணங்கள் தைத்தாலும் அவ்வழிகளில்நின்ற ரக்தம் மிகுதியாகச் சிவிக்காதிருக்குமாயின் மரணமுண்டாகாது.

புண்ணியவானாகவும் தீர்க்காயுஷ்மந்தனாகவும் இருக்கும் ஒருவன் எப்படிப்பட்ட அடிபட்டாலும் வெட்டுப்பட்டாலும் மரணமடையான்.

மர்மவிபாகாத்தியாயம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

ஸ்ரீலலிதாமஹாதிரிபுராகந்தர்வையநம்.

௫.—வி க்ரு தி வி ஜ்ஞா நீ யா த் தியாயம்.

இனி சாரீரஸ்தானத்தில் விக்ருதிவிஜ்ஞானீயம் என்னும் அத்தியாயத் தைச் சொல்லுவோம். [விக்ருதி=பிரக்ருதியின் வேறுபாடு.]

விக்ருதி விஜ்ஞானம்.

பழத்திற்குப் பூவும், நெருப்புக்குப் புகையும், மழைக்கு மேகமும்முற் குறிபாதல்போல மாணத்திற்கு வீட்டம் என்னும் விக்ருதி முற்குறிபாம்.

விக்ருதியின்றி ஒருவர்க்கும் மாணமுண்டாகாது. விக்ருதியுண்டாயின் ஒருவரும் உயிர்பிழைத்தாரர். துண்துணர்வின்மையால் சிலர்க்குப் பிரகிரு தியில் விக்ருதிஜ்ஞானமும் விக்ருதியில் பிரக்ருதிஜ்ஞானமும் உண்டாம். சிலர் விக்ருதிபைக்கண்டும் உயிரோடுகடி வாழவே விரும்புவர். விக்ருதி ஸ்தாயி அஸ்தாயி என இருவகைப்படும். ஸ்தாயி மாணஸூசகமுள்ளதும், அஸ்தாயி மாணஸூசகமில்லாததுமாம். விக்ருதியைக்கண்டமாதிரத்தில் மாணத்தை நிச்சயித்தலுமாகாது. தோஷாதிக்கையத்திலு விக்ருதியுண்டாதலும் தோஷ சமனத்தினால் விக்ருதி சமனப்படுதலுமுண்டு.

விக்ருதி சொநபம்.

ரூபம் இந்நிரியம் ஸ்வரம் சாயை பிரதிச்சயை கிரியை முதலியவற்றி லும், இயல்பாக இருக்கும் இதரபதார்த்தங்களிலும் காரணமின்றி யுண்டா கும் விகாரமே கருக்கமாக அறியப்படும் ரிஷபமாம்.

ரூபம்=வடிவம். இந்நிரியம்=ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும். ஸ்வரம்=மிடற் றேசை. சாயை=உடல்நிழல். பிரதிச்சாயை=பிரதிபிம்பம். கிரியை=செய்கை.

ரூபம்.

தலைமயிர் எண்ணெயிட்டு முழுக்காதிருக்கும்போதே எண்ணெயிட்டுமுழு கிடதுபோல மினுமினுப்பாகத் தோற்றுதலையும், கண்கள் மிகப்பிறழ்தல் சிறி தும் பிறழாதிருத்தல் உட்குழிதல் பிதுங்குதல் கோணுதல் விரிதல் சுருங்கு தல் என்னு மிவைகளையும், புரவங்கடை சுருங்கித்தாழ்தலையும், பார்வை குறைதல் கிரியின்கண் மாடப்புறவின்சாயல் தீக்கொள்ளியின் சிவப்பு எப் பொழுதும் தீர்சொரிதல் என்னு மிவைகளையும், இமைமயிர்கள் அசை வற்றிருத்தலையும், நாசி தன்னளவினகலல் சுருங்கல்* சிறுகொப்புளங்கள் சூழப்பெறுதல் மேல்பாகத்தில் விக்கிவெடித்தல் வாடுதல் என்னு மிவை களையும், மேலிதழ் சுருங்குதலையும், கீழிதழ் சரிந்துதொங்குதலையும், இரண்டி

பழம்போற்கறுத்தலையும், பற்கள் பருக்கையைப்போலுதல் கரு மை செல்லும் நிறங்களைப்பெறுதல் பொருமிப்பூத்தல் சேற்றில் மூழ்கியதைப் போலுதினாவில் விழுதல் என்னுமிவைகளையும், நா வளைதல் காரணமின் நிச்சயமில் விம்முதல் குறுகுதல் தடித்தல் கறுத்தல் சிற்சிலதிரவியங்களைப் பூசிக்கொண்டுபோலுதல் தைப்புண்டதைப்போலுதல் முட்களால் நிறை வுறல் என்னுமிவைகளையும், கழுத்து தலையைத்தாங்காமையையும், இடுப்பு உடலைத்தாங்காமையையும், தாடைகள் வாயிலிட்ட சோற்றை வகிக்கச் சக்தி யற்றிருத்தலையும், உறுப்புக்கள் காரணமின்றிப் பருவாகவேனும் இலேசாக வேனும் இருத்தலையும், விஷந்தின்டாதிருக்கச்செய்தே வாய் கண் ழித்த முதலியவற்றால் ரக்தம் வழிதலையும், கோசம் அசைவின்றி மரத்தாவது மிகத் தொங்கியாவது இருத்தலையும், பீஜம் மிகத்தொங்கியாவது அசைவின்றி மரத்தாவது இருத்தலையும் பெறுதல் மாணக்குறிகளாம்.

*கீழ்ச்சொல்லிய குறிகளில் ஏதேனுமொன்றைப்பெற்றவர் காலஞல் கவரப்படுவர்.

நெற்றியிலாவது வஸ்திஸ்தாகத்திற்குமேலாவது முன்பில்லாத நாம் புகளேனும் இளம்பிறைபோன்ற ரோகைகளேனும் தோற்றப்பெற்றவ னும், உடம்பிற்பட்ட நீர் உடலில் ஓட்டி உள்ளிழுத்துக் கொள்ளாது தாம னாயிலையிற்பட்டதண்ணீர்போல நிற்கப்பெற்றவனும் ஆறுமாசத்தில் மரண மடைவர். பச்சைநரம்புகள் வெளியில் காணவார்த்து மயிர்க்கால்கள் சுருங்கிச் சேரவாவது பெற்றவன் புளிப்புச்சுவையில் இச்சையுடையயைப் பித்தத்தி னால் ஆறுமாசத்தில் மரணமடைவான்.

தலையிலாய்ந்து முகத்திலாவது கோழிப்போடியை என்னுந்நாழிகலந்து பூசினதுபோலவேனும், தலையில் புகையெழும்பியதுபோலவேனும் தோற் தப்பெறுகின்றவன் ஒருமாசத்தில் மரணமடைவன்.

தலையிலாவது புருவத்திலாவது புதிமயிரோழுங்கேனும் மயிர்ச்சுழி யேனும் உண்டாகப்பெற்றவன் நிரோகியாயின் ஆறுதினத்திற்குமேலும் ரோகியாயின் மூன்றுதினத்திற்குமேலும் மரணமடைவன்.

நாக்குக்கறுத்தல் வாய்நாறுதல் இடதுகண்ணுழிதல் பதலைகள் தலையில் உட்காருதல்முதலிய மாணக்குறிகளில் ஏதேனுமொன்று வாய்க்கப்பெற்ற வளைச் சிகிதலையினின்று வார்த்திக்கவேண்டும்.

உடம்பிற்பு பூசிக்கொண்ட சந்தனம் மற்ற அவயவங்களைக் காட்டிலும் மார்பில் முன்பு உலரப்பெற்றவன் பதினைந்துநாளையில் பாலோகமடைவன்.

உடலில் காரணமின்றி ஏககாலத்தில் இயல்பும் விகாரமுமாகிய வர்ணங் கள் தோற்றுதலும், பருமையும் நேர்மையும் உண்டாதலும், தூசுபடர்ந்த துபோலவும் எண்ணெய்தடவினதுபோலவும் காணப்பெறுதலும் மரணக் குறிகளாம்.

கை கால் விரல்களில் நெட்டையொடியப்பெறுதவன் உயிர்பிழைத் திரான்.

தும்பும்பொழுதும் இருமும்பொழுதும் முன்பில்லாததே தலும், தன்னளவில் நீண்டுக் குறுகியும் சுவாஸம் பாய்தலும், சலிஸத்தில் சுகந்தமாவது தூர்க்கந்தமாவது விசுதலும் மாணக்குறிகளாம்.

ஸ்நானஞ்செய்யும்முன்பேனும் செய்தபின்பேனும் சரீரத்தில் இயற்கையல்லாத சுகந்த தூர்க்கந்தங்களாவது, மலம் விரணம் உடுத்துக்கொண்ட ஆடை என்னுமிவைகளில் இயற்கையல்லாத சுகந்த தூர்க்கந்தங்களாவது உண்டாகப் பெறுகின்றவன் ஒருவருஷம் ஜீவித்திருப்பன். சரீரத்தில் சுகந்தங் காரணமாகப் பேன் ஈ முதலியன நெருங்கப்பெற்றவனும், சரீரத்தில் தூர்க் கந்தங்காரணமாகப் பேன் ஈ முதலியன நெருங்கப்பெறாதவனும் ஒருவருஷம் ஜீவித்திரார். எப்பொழுதும் வெதுப்புற்றிருக்குந்தேகம் குளிர்ந்தாவது, எப்பொழுதும் குளிர்ந்திருக்குந்தேகம் வெதுப்பியாவது, காரணமின்றி வியர்வும் செயலின்மையுமாவது உண்டாகப்பெறுகின்றவன் ஒருவருஷம் ஜீவித்திரான்.

சிலேஷ்மபிதகரோகமுண்டாயிருக்குங் காலத்தில் சரீரத்தில் தாபத் தை அடைகின்றவனும், உடல்மாத்திரம் குளிர்ந்திருக்குங்காலத்தில் உள் ளே தாபத்தை அடைகின்றவனும், உஷ்ணத்வேஷியாக இருக்குங்காலத்தில் சிலேஷ்மரோகபிததனாக இருக்கின்றவனும், யமபூத்தை யெட்டிப்பார்ப்பார்.

மார்புலர்ந்து வயிறுகுளிர்த மலம் துண்டுதுண்டாக இருக்குங்காலத் தில் அதிகதாகத்தையடைகின்றவன் சீக்கிரத்தில் பிரேதமாவான்.

முத்திரம் மலம் எச்சில் சக்கிலம் இன்னும் இவைகள் தண்ணீருள் அழுந்தப்பெறுகின்றவனும், உமிழ்நீர் பலவான்மடையப்பெறுகின்றவனும் ஒருமாசத்திற்குமேல் ஜீவித்திரார்.

இந்திரியம்.

நிர்மலமாகிய ஆகாசம் மேகங்கம்மியதாகவும், மேகங்கம்மிய ஆகாசம் நிர்மலமாகவும், அரூபமாகிய ஆகாசம் வாயு முதலியன ரூபமாகவும், ரூபமாகிய நீர் நிலம் முதலியன அரூபமாகவும், தேஜோரூபமாகிய ரத்தினாதிகள் அதேஜோரூபமாகவும், வெண்மை கருமையாகவும், இன்மை உண்மையாகவும், நேத்திரரோகமில்லாதகாலத்திலும் சந்திரன் அநேகமாகவும் களங்க மற்றதாகவும், ஜாக்ரோவஸ்தையிலேயே ராக்ஷஸ் காந்தர்வர் பிரேதங்கள் ஆயி இவைகளும் இவைபோன்றபிறவும் விகாரசரீரத்தோடுகூடிய ரூபமாகவும் தோற்றப்பெறுகின்றவன் உடனே மாணத்தை அடைவான். ஸத்தரிஷிகளுக்குச் சம்பமாக இராநின்ற அருந்ததியையும், துருவனையும், ஆகாசகங்கையையும் காணப்பெறுதவன் அந்த வருஷமுடிவையறிவான்.

மேகம் பிரவாகம் இவைகளின் ஆவாரங்களும், வீணை உடுக்கை புல்லாங்குழல்முதலிய வாத்தியங்களின் ஒசையும் பிறவோசைகளும் இல்லாதகாலத்தில் அலை உள்ளனபோலக் கேட்கப்பெற்றவனும், அந்த ஒசைகள் உள்ளகாலத்திற் கேட்கப்பெறுதவனும், கைகளால் இரண்டு

சேகையையும் மூடிக்கொள்ள உள்ளேயிருக்கும் குடுகுடுவென்னும் பிராணத் தொனி கேட்கப்பெறுதவனும், நறுநாற்றம் தீநாற்றமாகவும் தீநாற்றம் நறுநாற்றமாகவும் இனிப்புமுதலிய அறுசுவைகளும் தத்தஞ்சுவையல்லாத பிறசுவைகளாகவும் மிருதுஸ்பர்சம் கடினஸ்பர்சமாகவும் கடினஸ்பர்சம் மிருதுஸ்பர்சமாகவும் இருக்கப்பெற்றவனும், கந்தஸ்பர்சங்களை ஒருபொழுதும் அறியாதிருக்கின்றவனும், ஆற்றிய தீபநாற்றத்தையறியாதிருக்கின்றவனும், விதிக்கப்பட்ட ஆஹார ஓளஷதாதிகள் தோஷதோஷங்களாகவும் விதிக்கப்பட்டத ஆஹார ஓளஷதாதிகள் குணதோஷங்களாகவும் இருக்கப் பெறுகின்றவனும், சரீரத்தில் புழுதிபடிந்ததாகத் தோற்றப்பெறுகின்றவனும், அடித்த அடியை அறியாதிருக்கின்றவனும், தீவிரமான தவமும் விதி பூர்வமானயோகமும் இன்றி இந்நிரியாதமாகிய ஸ்வர்க்காதி போகங்களை அறிகின்றவனும் மாணமடைவார்களென்று நிச்சயிக்கவேண்டும்.

வீணைகாதத்தையொத்த தொனியையுடையவன் ஒரு நாழிகையிலும், சங்கராத்தையொத்த தொனியையுடையவன் பத்து நாழிகையிலும், வேணுகாதத்தையொத்த தொனியையுடையவன் தூறு நாழிகையிலும், மாணமடைவார்கள். இதனை, “வீணையிசை நத்தோசை வேயோசை நாயோசை, வீணையிசை நத்தோசை வெற்போசை—வீணையிசை நாரையியம் பேசியியம் தப்பாதோன் திலக்கந்; தாரையியம் போகனல்வீ தான்” எனத் தேவையர் கூறிய வெண்பாவான் அறிக.

இனிப்புமுதலிய அறுசுவைகளும் தத்தஞ்சுவையல்லாத பிறசுவைகளாகவும் என்றதனால் ஒரு கணப்பொழுது கைப்புச்சுவையையுடைய வஸ்து கசவாது பிறசுவைகளையுடையன கசக்கப்பெற்றவன் எட்டுநினைத்திலும், இனிப்புச்சுவையையுடையவஸ்து தித்தியாது பிறசுவைகளையுடையன தித்திக்கப்பெற்றவன் ஒரு மாதத்திலும், புளிப்புச்சுவையையுடையவஸ்து புளியாது பிறசுவைகளையுடையன புளிச்சப்பெற்றவன் பதினென்று நாளிலும், கார்ப்புச்சுவையையுடைய வஸ்து காரத்தக்காட்டாது பிறசுவைகளையுடையன காரங்காட்டப்பெற்றவன் அரைநினைத்திலும், உவர்ப்புச்சுவையையுடையவஸ்து உப்புறையாது பிறசுவைகளையுடையன உப்புறைக்கப்பெற்றவன் ஒரு நினைத்திலும், துவர்ப்புச்சுவையையுடையவஸ்து துவர்க்காது பிறசுவைகளையுடையன துவர்க்கப்பெற்றவன் ஒரு நாழிகையிலும் மாணமடைவார்கள் என எளிக்கவேண்டும். இதனை, “கைப்பினிமை யாம்பிரமை காறலுவர். காழ்ப்பாறும், கைப்பினிமை யாம்பிரமை காண்மாரிற்—கைப்பினிமை, வாரமதி பக்கமின்றி வைகறிதி யிருத்தை, வாரமதி பக்கமாள் வார்,” என்னுந் தேவையர் வாக்கானுணர்.

ஸ்வாயம்.

பேசும் பேச்சு காரணமின்றி ஹீன்மாகவும் தீனமாகவும் தெளிவின்மையாகவும் இடையிடையில் துண்டுபெவதாகவும் இருக்கப்பெறுகின்றவனும், பேச இச்சையுண்டாகும்பொழுதே மூர்ச்சையடைகின்றவனும் சிக்கிரத்தில் மாணமடைவார்கள்.

ஸ்வாதுர்ப்பலமும், பலம் நிறம் இவைகளுக்கு ஹானியும், யுத்தியின்மையால் ரோகவிர்த்தியும் உண்டாகப்பெறுகின்றவன் மாணமடைவான்.

தன் மாணத்தைத் தானே அமங்கலமாகச் சொல்லிக்கொள்கிறவனும், தன் மாணத்தைப் பிறர் அமங்கலமாகச் சொல்லக்கேட்கிறவனும் சிடுதெனையினின்றும் விலக்கத்தக்கவர்களாவர்.

சாயை.

தன் சாயையின் உருவம் அளவு நிறம் காந்தி ஆகிய இவைகள் மாறுபடப்பெற்றவன் சொப்பனத்திலும் பிரேதமாவான்.

சாயாபேதம்.

வெய்யில் கண்ணாடி தண்ணீர் ஆகிய இவைகளில் சரீரத்தின் உருவம் பிரமாணம் இவைகளுக்கெதற்கத் தோன்றிய பிரதிபிம்பம் பிரதிச்சாயை எனப்படும். சரீரத்தின் நிறம் காந்தி இவைகளைக்காட்டும் பிரதிபிம்பம் அங்கச்சாயை எனப்படும்.

பிரதிச்சாயை.

பிரதிச்சாயை அறுபட்டதாகவும், நின்னப்பட்டதாகவும், தன்னளவில் மிகுந்ததாகவும், தன்னளவிற்கு குறைந்ததாகவும், தலையற்றதாகவும், இரண்டு தலையுள்ளதாகவும், வளைவாகவும், இலைபோன்ற பிறவிதங்களாகவும் காணப்பெற்றவன் முடிந்தவாழ்நாளையுடையனென்று அறியவேண்டும். பிரதிச்சாயை இவ்வாறு விசாரப்படுத்தற்கு (விஷாவேசமுதவிய) வேறு காரணமுண்டாயின் இங்குச் சொல்லியிருநிகள் மாணஸூசகமாகா. கண்களில் பிரதிச்சாயாருபமாகிய கற்பகையின் தரிசனமிருக்கப்பெறுதவன் குறுகியவாழ்நாளையுடையவனாவான்.

பஞ்சபூதசாயாலக்ஷணம்.

ஆகாசமுதவிய ஐம்பூதங்களின் சாயைகள் அநேகலக்ஷணங்களைப் பெற்றுத் தேகத்தில் இருக்கின்றன. அத்துள், ஆகாசத்தின் சாயை நிர்மலமாகவும் நீலநிறமாகவும் நெய்ப்பசையாகவும் காந்தியாகவும் இருக்கும். வாயுவின்சாயை ரத்தச்சிவப்பாகவும் சுறுப்பாகவும் வெண்ணிறதைப்போல ருசையாகவும் காந்தியற்றதாகவும் இருக்கும். தேஜஸின்சாயை சுத்த ரத்தநிறமாகவும் விளக்கமான காந்தியாகவும் பார்வைக்கின்பமாகவும் இருக்கும். அப்புவின்சாயை சுத்தவெரேயத்தைப்போல நிர்மலமாகவும் அறித மினுமினுப்பாகவும் சுககரமாகவும் இருக்கும். பஞ்சுயின் சாயை ஸ்திரமாகவும் மினுமினுப்பாகவும் கனமாகவும் சுத்தமாகவும் கருமைவெண்மை நிறங்களில் ஒன்றைப்பெற்றதாகவும் இருக்கும்.

பூதச்சாயாதிரசனம்.

ஆகாசமுதவிய ஐம்பூதச்சாயைகளுக்குள் வாயுவின்சாயையைக்காணில் ரோகமும் கிலேசமும் மாணமும் உண்டாம். மற்றநான்குசாயைகளைக் காணில் சுகமுண்டாம்.

சாயாவேணபேததனம்.

பிரபைபாகிய சாயையாலும் தேஜோரூபங்களாம். அந்தப் பிரபை ரக்தம் பீதம் விதம் சியாவம் ஹரிதம் பாண்டரம் அஸிதம் என எழுங்கைப்படும். அவற்றுள் எவை காந்தியாகவும் நெய்ப்பசையாகவும் நிர்மலமாகவும் இருக்கின்றனவோ அவை சுபத்தைக்கொடுக்கத்தக்கவை. எவை

மல்லமமாகவும் வறவறப்பாகவும் சுருக்கமாகவும் இருக்கின்றனவோ அவை ஸுத்தத்தைக்கொடுக்கத்தக்கவை.

ரக்தம்=செம்மைநிறம். பீதம்=மஞ்சள்நிறம். விதம்=வெண்மைநிறம். சியாவம்=சுருமைநிறம். ஹரிதம்=பச்சைநிறம். பாண்டரம்=சுத்த வெண்மைநிறம். அஸிதம்=அழுக்கடைந்த வெண்மைநிறம்.

சாயை உருவத்தை ஐயிக்கும். பிரபை வர்ணத்தைப் பிரகாசப்படுத்தும். சாயை சமீபத்திருந்து அறியத்தக்கது. பிரபை தூரத்திருந்து அறியத்தக்கது. சாயையையும் பிரபையையுமின்றி ஒரு பொருளுங்கிடையாது. சாயா பிரபைகளை அதுஸரித்த விசேஷங்கள் மறுஷ்யர்களின் இன்பதுன்பங்களைக் குறிக்கத்தக்கவை.

கிரியாஷ்டம்.

புறங்கள் தாழ்ந்து கால்கள் தரையின் உராய்தல்போல நடக்கின்றவனும், இஷ்டமாகவும் அதிகமாகவும் இருக்கும் அன்னத்தையுண்டும் பல ஸூயத்தை யடைகின்றவனும், அற்பமாக அன்னத்தையுண்டு அதிகமலஜலங்களைக் கழிக்கின்றவனும், அதிகமாக அன்னத்தையுண்டு அற்பமலஜலங்களைக் கழிக்கின்றவனும், அற்பமாக அன்னத்தையுண்டும் கப்ரோகத்தால் தீர்க்க சுவாஸம் விதேலேயன்றிக் கிடைபொருந்தாது புரளுகின்றவனும், நெடிய உச்சவாஸத்தை விடுதலும் குறுகிய நிர்வாஸத்தை வாங்குதலும் செய்து தளர்கின்றவனும், நெடிய சுவாஸத்தைக் குறுக்கிவிடவும் வா தபந்தத்தால் நாடிகள் அற்பமாக அசைவுறவும் பெறுகின்றவனும், இரண்டு முழங்கை முட்டுகளும் ஒன்றுசேரக் கூப்பிக்கொண்டு விருத்தப்பட்டுத் தலையை அசைக்கின்றவனும், நெற்றியில் மாறாது வியர்வை பெருகவும் ஸந்திகள் தளரவும் பெறுகின்றவனும், பலமுள்ளகாலத்தும் பலமில்லாதகாலத்தும் எழுந்திருக்கும்போது முர்ச்சை அடைகின்றவனும், ஸதா மல்லாந்து படுத்துக்கொண்டு நித்திரை செய்கின்றவனும், பாதங்களை விகாரப்படுத்திக்கொள்ளுகிறவனும், சயனம் ஆஸனம் சுவர் ஆகிய இடங்களில் இல்லாதபகார்த்தங்களை உள்ளதாகப் பிரமித்துக்கொண்டு அவற்றை அடையவேண்டும் என்று இச்சிக்கின்றவனும், ஹாஸ்ய யோக்கியமில்லாதகாலத்தில் சிரித்தலும் மோஹித்தலும் செய்கின்றவனும், உதடுகளை நக்குகின்ற மேலுதட்டை நக்கிக்கொண்டு பூத்காரம் செய்கின்றவனும், கறுப்பு நுசுள் சிவப்பு என்னும் நிறங்களில் ஏதேனும் டோன்னைப்பெற்ற சாயை ஏதாவது உடையவனும், ஒளவுதம் பான்ம் அன்னம் ஆகிய இவைகளிடத்தும் வைத்தியன் குரு சிநேகிதன் ஆகிய இவர்க ளிடத்துந் துவேஷஞ் செய்கின்றவனும் எமனுக்கு ஸ்வாதினமானவர்க ளென்று அறியத்தக்கவர்களாவார். [பூத்காரம்=வாயினால் ஊதுதல்.]

அனுவ்ளவான பார்வை சஞ்சலநீதம் துஷ்டசாயை ஸதா கெட்டஎண் னமுள்ள மனக் ஆகிய இவைகளைப் பெறுகின்றவனும், தான் இட்டபலியைக் காக்கைகள் உண்ணப்பெறுதலும், நிமித்தமின்றி மேதை தாந்தி புஷ்டி ஸம்பத்து என்னுமிவைகளை அடைகின்றவனும், நிமித்தமின்றி மேதை முத

லியவற்றை இழக்கின்றவனும் எமனுக்கு ஸ்வாநீனமானவர்களாவார். [மேதை=தாரணசக்தி.]

அரோகியெனினும் ரோகியெனினும் தைக்குரிய தேகத்தின் இயற்கைக் குணம் விகாரப்படுமாயின் அவன் ஆறுமாசுபரியந்தம் ஜீவித்திரான். பக்தி நல்லொழுக்கம் ரூபகம் சுகை புத்தி பலம் ஆகிய இந்த ஆறும் நீங்கப்பெறுகின்றவன் காரணமின்றி ஆறுமாசத்தில் மரிப்பான்.

மத்யபானியின் நடைவார்த்தை நடுக்கம் அஞ்ஞானம் ஆகிய இந்நான்கு குணங்களுமுண்டாகப்பெறுகின்றவன் ஒருமாசத்தில் மரிப்பன்.

எவர்களுக்குத் தலைமயிரைப் பிடுங்கினால் தெரியவில்லையோ அவர்களும், எவர்களுக்கு கண்டரோகமில்லாதிருக்கும்பொழுதே சரப்பாடு கண்டத்தில் இறங்கவில்லையோ அவர்களும் ஆறுதினத்தில் மரணமடைவார்கள்.

வவலானிகளால் எதிர்க்கப்பெற்றோரும், பிதேதத்தை பொத்திருப்பவரும், ஸ்தா நித்தினாசெய்வோரும், ஒருபொழுதும் நித்தினா செய்யாதவரும் ஜீவித்திரார்.

தனக்கு எப்பொழுதும் ப்ரீதியுள்ள பதார்த்தத்தில் துவேஷப்படுகின்றவனும், சுகைசின்னங்களோடுகூடிய ஏதேனுமொருரோகம் திடீரென்று வரப்பெற்றவனும், சரீரத்தில் நிலைத்திருந்த ஸ்வசின்னங்களோடுகூடிய ரோகம் திடீரென்று சொஸ்தமாகப்பெற்றவனும் விரைவில் நாசமடைவார்கள்.

ரோகாரிஷ்டம்.

ஜ்வரரோகாரிஷ்டம்.

பலமாகவும், ஸ்பந்ததாதுக்களையும் ஊடுருவி எழுந்ததாகவும், நெடுநாளாகவும், பிரலாபம் பிரமை சுவாசம் ஆகிய இவைகளோடுகூடியதாகவும் இருக்கும்ஜ்வரம், தூர்ப்பலம் வீக்கம் அக்கினிமாந்தியம் என்னும் இவைகளைப் பெற்றவனையும், தூர்ப்பலமின்றெனினும் தழுதழுத்தவார்த்தை கனகிவப்பு மார்புநோய் என்னும் இவைகளைப் பெற்றவனையும் மரணமடைவிக்கும்.

பூர்வாஹ்நவேளைக்குப் பின்வந்து அபராஹ்நவேளைக்கு முன்னவது வறட்டிருமலோடுண்டாகும் ஜ்வரம் மரணத்தை விளைவிக்கத்தக்கது. உபஸ்வாஸங்களோடுகூடிய ஜ்வரம் பலநாள் நேரம் மாம்ஸத்தையும் இழந்தவனை மரணமடையச்செய்யும். [பூர்வாஹ்நம்=பிற்பகல். அபராஹ்நம்=பிற்பகல்.]

ரக்தபித்தரோகாரிஷ்டம்.

ரக்தபித்தரோகத்தில் கருநிறத்தையாவது இரத்திரவில் நிறத்தையாவது பெற்ற ரக்தம் மிகுதியாக வெளிப்படுமாயின் மரணமுண்டாம். ரக்த பித்த ரோகத்தில் நாம்ரம் மஞ்சள் பச்சை என்னுமிவைகளில் ஏதேனுமொரு நிறத்தையுடைய ரக்தம் வெளிப்படின் அது மாணஸசுகமரம்.

ரோம்கூபங்களினின்று வெளிப்படுதலையன்றி நொண்டை வாய் இருதயம் என்னுமிடங்களைப்பற்றியதும் வஸ்திரத்திற் றேயந்தது கசக்கினாலும்

போகாததும், தூர்க்கந்தம் வேகம் மிகப்பெருக்கம் என்னும் இவைகளையுடையதும் ஆகிய ரக்தத்தையும், நாளுக்குநாள் விருத்தியாதலையும் உடைய ரக்தபித்தரோகம் பாண்டு ஜ்வரம் வார்தி காசம் சோபை அதிகாரம் என்னுமிவற்றுள் ஏதேனுமொரு ரோகமுடையவனைக் கொல்லும்.

காசசுவாஸரோகாரிஷ்டம்.

காசசுவாஸங்களும் ஜ்வரம் வார்தி தாகம் அதிகாரம் சோபை ஆகிய இவைகளோடுகூடியவனைக் கொல்லத்தக்கவை.

யக்ஷ்மரோகாரிஷ்டம்.

யக்ஷ்மரோகம் பக்கநோய் ஆநாகம் ரக்தவார்தி தோள்களிற்குகை ஆகிய இவைகளோடுகூடியவனைக் கொல்லும். [யக்ஷ்மரோகம்=யக்ஷ்மரோகம். ஆநாகம்=வயிற்றை யிழுத்துப்பிடிக்கும் ஒருவிதநோய்.]

சர்த்திரோகாரிஷ்டம்.

வேகமாகப்புறப்படுதலும், மலமூத்திரநாற்றமுறுதலும், மயிர்கண்களைப் போலுதலும், ரக்தம் மலம் சீழ் இவைகள் வரப்பெறுதலும், கிளைபெற்றிருத்தலும் ஆகிய வார்திரோகம் வேதனை காசம் சுவாசம் என்னுமிவைகளோடுகூடியவனைக் கொல்லும். [சர்த்தி=வார்தி.]

த்ருஷ்ணரோகாரிஷ்டம்.

த்ருஷ்ணரோகம் பிறரோகங்களால் பீடிக்கப்பெற்றவனையும், வெளியில் தொங்கிய நாவையுடையவனையும், ஊஞ்ஞானமற்றிருப்பவனையும் கொல்லும். [த்ருஷ்ண=நீர்வேட்கை.]

மதாத்தியயரோகாரிஷ்டம்.

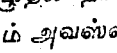
மதாத்தியயரோகம் தோளத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவனையும், இளைத்தவனையும், எண்ணெய்தடவினதுபோலிருக்கு முகத்தனையும் கொல்லும். [மதாத்தியயம்=சுக்கிலமுதலியவற்றை நாசம் செய்யத்தக்க ஒருவிதநோய்.]

அர்சோரோகாரிஷ்டம்.

அர்சோரோகம் புறங்கை புறங்கால் நாபி குதம் பீஜம் முகம் ஆகிய இடங்களில் வீக்கத்தையும், இரத்தம் பக்கம் தோள் ஆகிய இடங்களில் நோயையும், வார்தி குதத்தில்வேட்காடு ஜ்வரம் ஆகிய இவைகளையும் உண்டாக்கிக் கொல்லும். [அர்சோரோகம்=மூலரோகம்.]

அதிகாரரோகாரிஷ்டம்.

அதிகாரரோகமானது யக்ருத்பிண்டம் மாம்ஸங்கழுவிவநீர் மேசகவர்ணம் எண்ணெய் நெய் பால் தயிர் மஜ்ஜாதாது வஸாஸநேகம் ஆசுவமென்னும்மத்தியம் தலைமுனை மை சீழ் பெருங்காயம்சீரகம்முதலியசம்பாங்கன் ஊறவைத்தஜலம் தேன் ஆகிய இவைகளில் சிலவற்றைப் போன்று, அதிகசிவப்பு அதிககறுப்பு அதிகநெய்ப்பசை அதிகதூர்க்கந்தம் அதிகதெளிவு அதிகவழுமழுப்பு அதிக உபத்திராவம் நானாவர்ணம் ஆகிய இவைக

ளில் சிலவற்றைப் பெற்று, ரக்த மாம்ஸாதி தாதுக்களை வெளியில்தள்ளி, அதிக மலத்தோடாவது மலமின்றியாவது நூல்போலக் கம்பிகம்பியாகவும் அதிகமாக ஈக்கள் மொய்க்கப்பெற்றதாகவும் வரிகளைப் பெற்றாவது மயிற் கண்களின் சாயலைப்பெற்றாவது இருக்கும் பேதியையும், குதவகைகள்மாய் தல் குதநாளம்தொங்குதல் அஸ்திசந்திகளில் நோதல் குதபூரீரம்சமுண்டா தல் பலமின்மை உண்டஅன்னஞ்செரியாது பேதியில்வந்திவிழுதல் தாகம் ஸ்வாஸம் ஜ்வரம் வாந்தி சரீரவெரிச்சல் ஆநாகம் என்னும் அவஸ்தை களையும் உடைய ரோகிகளைக் கொல்லும்.

அஸ்மரிரோகாரிஷ்டம்.

அஸ்மரிரோகம் பிஜவீக்கமும் நீர்க்கட்டும் அதிகவேதனையும் உடையவ னைக் கொல்லும். [அஸ்மரி=கல்லடைபு.]

மேஹரோகாரிஷ்டம்.

மேஹரோகமானது அதிக தாகம் சரீரவெரிச்சல் பிடகரோகம் மாம்ஸங் கமுஷியகீரைப்போன்றபேதி என்னும் இவைகளைமுண்டாக்கிக்கொல்லும்.

பிடகரோகாரிஷ்டம்.

மாம்ஸங்களாகிய இருதயம் முதுகு ஸ்தநங்கள் தோள்கள் குதம் உச்சி கணுக்கள் பாதங்கள் கரங்கள் என்னு மிந்த இடங்களில் தோன்றிய பிடகங் கள் மந்தோச்சாக பிரமேஹரோகியைக் கொல்லும். மாம்ஸமிளகுதல் உட வெரிச்சல் தாகம் மதம் ஜ்வரம் விசர்ப்பி மாம்ஸ்தாநங்கள் அஸ்திபாஸ்க்கல் சுவாசம் பிரமை ஆயாசம் என்னும் இந்த ஏழுவிதங்களைமுண்டாக்கிய பிடகரோகம் பிரமேஹரோகியல்லாதவிதமானவை.

பிடகம்=கட்டி. மந்தோச்சாகி=ரோகாரம்பத்திலேயே வைத்தியம்செய்துகொள் ளாதவன்.

குன்மரோகாரிஷ்டம்.

மிகவும் அகன்று கனத்து ஆமைமுதுகைப்போலுயர்ந்து நரம்புகளாற் கட்டப்பட்டிருப்பதும், ஜ்வரம் வாந்தி வீக்கல் வயிற்றுப்பசம் வேதனை காசம் பிரஸம் மார்புஅதிரல் சுவாஸம் அதிகசாரம் சோபை என்னு மிந்நோய்களோடு கூடி இருப்பதும் ஆகிய குன்மரோகம் கொல்லத்தக்கது.

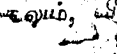
உதாரோகாரிஷ்டம்.

உதாரோகமானது மலமுத்திரபந்தம் சுவாசம் சோபை வீக்கல் ஜ்வரம் பிரமை மூர்ச்சை சர்த்தி அதிகசாரம் ஆகிய ரோகங்களோடும், தூர்ப்பலம் கண் வீக்கம் கோசவளைவு சருமம்சருங்குதல் விசேசனலுஷ்தலேவையால் பேதி யாகும்பொழுது வயிறு தளர்தன் அது நின்றவுடன் முன்போலவே வயிறுப்பு தல் ஆகிய வேதனைகளோடும் கூடிக் கொல்லத்தக்கது.

பாண்டிரோகாரிஷ்டம்.

பாண்டிரோகமானது வீக்கம் கண்களும்நகங்களும்மஞ்சள்நிறத்தைப் பெறுதல் எந்தவஸ்துக்களும்மஞ்சள்நிறமாகத்தோற்றல் என்னும் இவை களோடு கூடியவனைக் கொல்லும்.

சோபாரோகாரிஷ்டம்.

சோபாரோகத்தில் சோம்பல், சரீரம் வெதும்பல், அருசி, வாந்தி, மூர்ச் சை, வயிற்றுப்பசம், அதிகசாரம் என்னுமிவைகளாவது இன்னும் அநேக ரோ கங்களாவது உண்டாதலும், முதல் முதல் புருஷர்களுக்குக் காணும் ஸ்தரீக ளுக்கு முகத்திலும் அவ்விருவருக்கும் குய்யம் அடிவயிறு ஆகிய இடங்களி லும் வீக்கமுண்டாவும், வீக்கமும் ரோகைகளின் வியாபகமும் உண்டாத லும், சர்த்தி ஜ்வரம் அதிகசாரம் ஆகிய இவைகள் உண்டாதலும் மாணவேதுவாம்.

பலஹினப்பட்டதேகிக்கு சோபாரோகமுடிவில் ஜ்வராதிசாரங்களுண் டாதலும், ஜ்வராதிசாரங்கள் குறைந்துவருங்காலத்தில் சோபாரோகமுண் டாதலும் மரணவேதுவாம்.

பாதங்கள்வீங்கியாவது துடைமாம்ஸம்நழுவிவிழுவதுபோலாவது அடி தட்டாடஅற்றுவிழுவதுபோலாவது இருக்கப்பெற்றசோபாரோகியை வைத் தியன் வர்ஜிக்கவேண்டும்.

முகம் கைகள் கால்கள் என்னும் ஐந்துறுப்புக்களும் அதிகமாக வற்ற வாவது, அந்தராதி நீங்கலாகிய மற்றுறுப்புக்கள் வீங்கவாவது பெறுகின்ற சோபாரோகி ஒரு மாசத்துக்குள் மரிப்பன்.

விசர்ப்பரோகாரிஷ்டம்.

விசர்ப்பரோகத்தில் காசம், விகாரவர்ணம், ஜ்வரம், மூர்ச்சை, சரீரத்தில் நெக்கித் துவைத்ததுபோன்ற வேதனை, பிரமை, வாயுலரல், மார்புஅதிரல், சரீரம்தளர்தல், அதிகசாரம் என்னும் இவைகள் உண்டாயின் மரணமுண்டாம்.

குஷ்டரோகாரிஷ்டம்.

குஷ்டரோகமானது சரீரம்வெடித்தல், கண்கள்கிவத்தல், ஸ்வரம் அடங்குதல், அக்கினிமாந்தியம், ரணங்களிற் கிருமிகள் உண்டாதல், தாகம், அதிகசாரம் என்னும் இவைகளை மாணஸ-ஹசகமாகப் பெறும்.

வாதரோகாரிஷ்டம்.

வாதரோகத்தில் சருமத்திற்கு ரக்தமாம்ஸக்குறையும், உறுப்புக்களுக்கு வளைவும் நடுக்கமும் வீக்கமும் அதிகவேதனையும் உண்டாயின் மரணமுண் டாம்.

வாதசோணிதரோகாரிஷ்டம்.

வாதசோணிதரோகத்தில் மேஹம், மூர்ச்சை, மதம், தூக்கமின்மை, ஜ்வரம், தலைநோய், அருசி, கவாஸம், சுருக்கம், மயிர்க்குச்செறிதல் என்னு மிவைகள் உண்டாயின் மரணமுண்டாம்.

ஸர்வரோகாரிஷ்டம்.

கிரோரோகம், அருசி, சுவாஸம், மேஹம், மலபேதம், தாகம், பிரமை என்னு மிவற்றோடுகூடிய ஸர்வரோகங்களும், ஸ்வரஸாதம், தாதுக்கயம், பலசூயம், அக்கினிமாந்தியம் ஆகிய இவைகளைடையப்பெற்றுகொல்லும்.

வரஜநீயரோகங்கன்.

வாதரோகி, அபஸ்மாரசோகி, குஷ்டரோகி, சக்திபித்தரோகி, உதர ரோகி, க்ஷயரோகி, குன்மரோகி, மேஹரோகி ஆகிய இவர்களுக்கு ரோக விகாரம் அற்பமாக இருந்தாலும் தேஹம் நாஸ்துக்ஞாந் சநீமைமடையின் அவர்களைச் சிகித்யஸ்யினின்று வர்ஜிக்கவேண்டும்.

எந்த ரோகிக்கு பலமும் மாம்ஸவிர்த்தியுள் குஷ்டரோகவிர்த்தியுள் அரோசகமும் விரைந்தேறுகின்றனவோ அந்த மூன்று பரஸுத்தில் முடிந்துபோவான்.

வாதாஷ்டலரோகாரிஷ்டம்.

வாதாஷ்டலரோகமானது அதிகமாத விர்த்தியடைந்து இருதயத்தி லிருந்துகொண்டு பங்கரமான வேதனையையும் அதிக தாகத்தையும் உண்டாக்கி அப்பொழுதே பிராணனை அபகரிக்கத்தக்கதாகும்.

வாதாரிஷ்டம்.

வாயுவானது தேஹமும் பலமும் குன்றிய ஒருவனது துடைமாம்ஸம் அசையவும் நாகிலையவும் மந்யாக்கன்னுக்கியிழுத்துப்பிடித்துக்கொள்ள வும்செய்து ஜீவனைப்பகரிக்கும்.

வாயுவானது தேஹசூயமடைந்த ரோகியினது நாபி சூதம் இவைக ளுக் கிடையிலுள்ள பிரதேசத்தை ஆஸ்யித்து வங்குணத்தில் பிரவேசித் துப் பலமடைந்து குதத்தையும் இருதயத்தையும் கிரகித்துக்கொண்டு வாழ் நாளைப்போக்கும்.

வாயுவானது ஒருவனுடைய மலம் வஸ்தி சிரஸு நாபி இவைகளைப் பத் தித்து வயிற்றில் நோயையும் வங்குணங்களில் சூலையையும் தாகம் மலபே தம் சுவாஸம் ஆகிய இவைகளையும் உண்டாக்கி வாழ்நாளைப் போக்கும்.

வாயுவானது ஒருவனது குதவங்குணங்களைக் கிரகித்துக்கொண்டு பக்க எலும்புகள் விஸ்தாரமாகச்செய்து மார்பை இழுத்துப்பிடித்து தேஹம் அசையவும் கண்கள் மலாலும் செய்து பிராணனை அபகரிக்கும்.

ஜவரஸந்தாபமும் தாகமும் புரீச்சையும் பலக்குறையும் சந்திகள் விட் டுப்போதலும் ஆகிய உபத்திரவங்கள் விரைந்துதோன்றுமாயின், மாணம் ஸம்பித்ததென்றறியவேண்டும்.

கபஜ்வரரோகாரிஷ்டம்.

கபஜ்வரம் பீடிக்கப்பெற்றவனுக்குக் கிழக்கு வெளுக்குங்காலத்தில் முகத்தில் வியர்வைபெருகும்மாயின் அவன் பிழைத்தல் அருமை.

மஸூரிகாரோகாரிஷ்டம்.

எவனது சரீரத்தில் மஸூரிகைகள் பவளமணியின் திரட்சியையும் காந்தியையும் பெற்று விரைவில்தோன்றி மறைகின்றனவோ அவனுக்கு மாணம் ஸம்பித்ததென்றறியவேண்டும். [மஸூரிகை = கட்டைப்பிரமானமான கொப்பளங்கையுடைய ரோகம். இதனை வைசுரி எனவும் அம்மை எனவும் கூறுவர்.]

விஸ்போடகரோகாரிஷ்டம்.

எவனது சரீரத்தில் சுருஞ்சிவதை பவளமணி இவற்றின் சாயலையும், உள்ளமுந்திய முகத்தையும் பெற்று, தழும்பையெய்த வுஸ்போடகங்கள் இருக்கின்றனவோ, அவனது சரீரம் நாசத்தையடையும்.

எவன் கண் கள் மஞ்சள் நிறமாகவும், முகம் விம்மலாகவும், சங்கங்கள் மாம்ஸமற்றுத் துடிதுடிப்பாகவும், தேகம் உஷ்ணமாகவும், ஏககாலத்திலிருக் கப்பெறுகின்றனவோ, அந்த சிகித்யஸ்யினின்று வர்ஜிக்கவேண்டும்.

விரணரோகாரிஷ்டம்.

கல்முதலியவற்றில் உராய்தலால் உண்டாகும் விகாரத்தைப்போலக் காரணமின்றிச் சரீரமுற்றிலும், உகாரம் எவனுக்கு உண்டாகின்றதோ, அவனை சிகித்யஸ்யினின்று வர்ஜிக்கவேண்டும்.

வாதத்தால் தோன்றியது வேதனை இல்லாததாகவும், பித்தத்தால் தோன்றியது எரிச்சல் இல்லாததாகவும், கபத்தால் தோன்றியது சிழ் இல் லாததாகவும், பொடிகள் துவப்பெறுதது பொடிகள் துவப்பெற்றதாகவும், இருக்கும் விரணங்களையாவது, வேல் கொடி முதலிய வருவந்தோற்றப் பெற்ற விரணங்களையாவது பெற்றவனை சிகித்யஸ்யினின்று வர்ஜிக்க வேண்டும்.

பகந்தரவிரணரோகாரிஷ்டம்.

மலம், முத்திரம், வாயு, கிருமி ஆகிய இவைகளில் ஏதேனுமொன்று டிரப்பெற்ற பகந்தரவிரணரோகையைச் சிகித்யஸ்யினின்று வர்ஜிக்கவேண் டும். [பகந்தாம்-பெளத்திரமெனமருவியது.]

சாமாந்யாரிஷ்டம்.

மல்லாந்து படுத்துக்கொண்டு முழங்காலோடு முழங்காலைத் தட்டுகிற வனும், பாதத்தைத் தூக்கித் தூக்கித் தரையில் அடிக்கின்றவனும், முகத் தைத் குறுக்காக அசைக்கின்றவனும் ஆகிய எந்தரோகிகளும் ஜீவித்திரார்.

மயிர்க்குச்செறிதல், குழம்பியமுத்திரம், வறட்டிருமல், ஜ்வரம் என் னும் இவைகளையுடையரோகி நகதுனிகளைப் பற்களால் கடித்தல், நகதுனிக ளால் உரோமம் துரும்பு இவைகளைக்கிள்ளியெறிதல், துரும்புகொண்டு தரையில் எழுதல், ஒடுகொண்டு ஒட்டையடித்தல், அடிக்கடிசிறித்தல், அடிச் சுடிசுடித்தல், பாதத்தைத் தூக்கிப் படுக்கையையடித்தல், நவத்துவாரங்களை அடிக்கடி தடவிப்பார்த்தல் என்னும் குணங்களையும் பெறுவானாயின் அவன் உயிர்பிழைத்திரான்.

எந்தரோகிக்காவது கரும்புள்ளி மச்சம் மறு என்னுயிவற்றுள் ஏதேனு மொன்று முகத்தில் திடீரென்று தோன்றுமாயின் அவன் உடனே மரணத் தையடைவன்.

எந்த ரோகியினிடத்து முகத்தங்கங்களில் பூவிழுதல், வயிற்றில் பலவகை யான நரம்புகள் புடைத்துத்தோன்றல், சுவாஸகமனம் மேல்நோக்குதல்,

தேஹத்தில் உஷ்ணம் நசித்தல், வங்குணங்களில் வேதனையுண்டாதல், எந்த விதத்திலும் சுதமில்லாதிருத்தல் ஆகிய மரணகாரணங்கள் உண்டாகக்கூடுமென்றே அந்த ரோகியை புத்திமானான வைத்தியன் சிகிதையினின்று வார்த்திக்கவேண்டும்.

எவனுக்கு வினாவில் இயல்புகுறைந்தும் விகாரமேற்பட்டும் வருவின் மதோ அவனது வாழ்நாள் யமனால் வினாவில் காலிதக்கப்படும்.

எந்த ரோகியையாவதுகாடி ஓளஷதங்களைச் சம்பாதிக்க முயலும் வைத்தியன் அவைகளைச் சம்பாதிப்பதில் அசக்தனாயின் அந்த ரோகி பிழைத்த லருமை.

எந்த ரோகிக்கு ஸாஸ்திரங்களில் பிழித்தியடைந்ததும், கைகண்டதும், விதிப்படி செய்து முடித்ததும் ஆகிய ஓளஷதம் பயன்படவில்லையோ அந்த ரோகிக்குச் சிகிதையில்லையென்றறியவேண்டும்.

எந்த ரோகிக்கு என்று செய்யப்பட்ட அன்னத்திற்கும் ஓளஷதனாகும் காரணமின்றி வர்ணமும் வாசனையும் பேதப்படுகின்றனவோ அந்த ரோகி ஸ்வஸ்தனாயினும் ஜீவித்திரான்.

ரோகியினது வீட்டில் பாகசாலையிற் பற்றிக்கொண்டெரியும் கட்டை காற்றின்றித்தணிதலும், பாண்டங்கள் அதிகமாக உடைதலும், பாண்டங்கள் தவறிவிழுதலும் மரணக்குறிகளாம்.

அசக்தனுக்குண்டான ரோகம் சிகிதையின்றி நிவர்த்தியாயின் அவன் உயிர் பிழைத்தல் ஸம்சயம் என்பது ஆதரோயர்மதம்.

ரோகியினது மரணத்தைக்குறித்து அவனது பந்துமித்திரர்களிடத்திலும் பிரஸ்தாபித்தல் ஆகாது. மரணக்குறிகளையுடைய அந்த ரோகிக்கு சிகிதையை செய்தலுங்கூடாது.

மரணமடையப்போகிறவனது சரீரத்தை ஆராயித்திருக்கும் யமனது பிசாசாதிகளால் ஓளஷதவீரியம் அபகரிக்கப்படும்; ஆதலால் ரோகியினிடத்தில் மரணக்குறிகளைக் கண்டமாத்திரத்தில் அவனை சிகிதையினின்று வார்த்திக்கவேண்டும்.

ஆயுர்வேதபலங்கள்யாவும் ஆயுநேயறியத்தகுந்தவனிடத்திருத்தலால், வைத்தியன் எப்பொழுதும் மரணக்குறிகளையறிதற்கு ஆதரவோடு கூடியவனாக இருக்கவேண்டும்.

பிரானிகளுக்கு ஆயுஷ்ஷயத்தாலாவது, புண்ணியக்ஷயத்தாலாவது, ஆயுபுண்ணியக்ஷயங்களாலாவது மரணமுண்டாம். ஆயுபுண்ணியங்களுக்குக்ஷயமில்லையாயினும் விஷமகர்மமுண்டாயின் மரணமுண்டாம்.

விஷமகர்மாவது-கடுங்கோபமடைதல் மதயானைமுற்செல்லுதல் முதலியன.

விக்குதிவிஜ்ஞாநீயரத்தியாயம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

ஸ்ரீலலிதாமஹாதிரிபுரகந்தர்யைநமः.

சு. — தூதாதிவிஜ்ஞாநீயரத்தியாயம்.

இனி சாரீஸ்தரனத்தில் தூதாதிவிஜ்ஞாநீயம் என்னும் அத்தியாயத்தைச் சொல்லுவோம். [தூதாதிவிஜ்ஞாநீயமாவது-தூதாதிதளால் சுபாகுபம் கலையறிதலாம்.]

லவ்ணவிபரீதநூதபலம்.

பாஷண்டர், பிரமசரியம் கார்ஹஸ்தியம் வாகப்பிரஸ்தம் ஸந்தியாஸம் என்னும் ஆஸாமமுடையோர், பிராமணர் ஷத்திரியர் வைசியர் குத்திரர் என்னும் வர்ணஸ்தர்கள் ஆகிய இவர்களுக்குத் தத்தம் இனத்தினரே தூதர்களாயின் சுபமுண்டாம்; பிறர் தூதர்களாயின் அசுபமுண்டாம்.

அகபதநீகங்கள்.

தரித்திரன், பயங்காளி, அவசாக்காசன், நடுக்கமுடையவன், குரூரமாகப்பேசுகிறவன், அமங்கலமாகப்பேசுகிறவன், கையில் ஆபுதம் பிடித்தவன், தலவன், நபும்ஸகன், ஸ்வராஞ்செய்துகொண்டவன், சடைதரித்தவன், அங்கலமான பெயரையுடையவன், குரூரச்செய்கை செய்வோன், அழுக்கடைந்தவன், ஸ்தீரிகள், ஒருவனல்லாதவன், ரோகஸ்தன், அங்கலினன், வந்தபுஷ்பமாலை தரித்தவன், சிவநர்சந்தனத்தினைப்பூசிக்கொண்டவன், எண்ணெயிட்டுக்கொண்டவன், செறுபூசிக்கொண்டவன், கந்தைபாகவும் அழுக்காகவும் நனைந்ததாகவும் ஒன்றாகவும் இருக்கும் வஸ்திரத்தைத்தரித்தவன், கழுதை ஒட்டகம் எருமைக்கடா என்னும் மிவந்துள் ஏதேனுமொன் ன்மீது ஏறிவந்தவன், கட்டை மண்முதலியவற்றை வெட்டுகிறவன், தூரத்திலிருந்து அழைக்கத்தக்கவன் ஆகிய இப்படிப்பட்டவர்களில் எவராயினும் தூதராயவரின் அவரைப் பிண்டொடர்ந்து வைத்தியன் செல்லலாகாது.

அகபஸஞ்சகவைத்தியஸமயங்கள்.

வைத்தியன் அகபசிரிதையோடாவது, அகபவார்த்தையாடிக்கொண்டாவது, வஸ்திரஹீனமாகவாவது, ஒரு திரவியத்தைச் சேதித்துக்கொண்டாவது, பிளந்துகொண்டாவது, அக்கினிகாரியஞ்செய்துகொண்டாவது, பிதுர்க்களுக்குப் பிண்டபிட்டுக்கொண்டாவது, நித்திரைசெய்துகொண்டாவது, தலைமயினை விசித்துக்கொண்டாவது, எண்ணெய் தேய்த்துக்கொண்டாவது, அழுதுகொண்டாவது, அசுத்தமாகவாவது இருக்குஞ்சமயங்களில் வருந்தூதர்கள் ரோகியினது மரணத்தைக்குறிக்கின்றவராவர்.

ரோகியினதுசாரீரத்தில் எந்தத்தோஷம் பிரதானமாகக் கோபமடைந்திருக்கின்றதோ அதற்கொற்றுமையான தேசத்தினின்றாவது காலத்திலாவது தூதன் வருவானாயின் அவனைக்கண்டமாதிரத்தில் ரோகிக்குச் சிகிதையைச் செய்தலை வைத்தியன் வர்ஜிக்கவேண்டும்.

அசுபஸ்கதாதல்பர்சாங்கதீரவியங்கள்.

முதலில் வைத்தியனைக்காணவரும் ஆதானால் அனுப்பப்பட்ட தூதர்கள் நாசி, நாசி, முகம், தலைமீசை, நகம், பல், குப்பம், பருஷ்டம், ஸ்தனம், கழுத்து, வயிறு, மோகிவிரல் என்னும் அவயவங்களிலாவது; பஞ்சு, பதர், ஈயம், எலும்பு, வைக்கோல், உலக்கை, கல், துடைப்பம், முறம், முன்தாளை, சாம்பல், நெருப்பு, வஸ்திரத்தின்விளிம்பு, உமி, கயிறு, செருப்பு, தாசுக்கயிறு, உடைபட்டதுங் கீழேவிழுந்ததுமாகிய பொருள்கள் என்னும் பதார்த்தங்களிலாவது ஏதேனுமொன்றை ஸ்பர்சித்துக்கொண்டெருவாராயின் அவர்கள் ஆதானது மாணத்தை வைத்தியனுக்குத்தெரிவிக்கின்றவராவர். [ஆதரன் = ரோகி.]

அசுபத்திநகத்திராதிங்கள்.

அர்த்தராத்திரி மத்தியாஹ்நம் சந்தியை என்னுங்காலங்களிலும், பர்வம் ஷஷ்டி சதூர்த்தி நவமி என்னுந்திதிகளிலும், ராகுகேதுக்களின் உதயநாலங்க ளிலும், பரணி கிருத்திகை ஆயில்லியம் பூரம் பூரட்டம் பூரட்டாதி திருவாதிகை மகம் மூலம் என்னும் நகத்திராங்களிலும் தூதனுவன் ஆதரனைக்குறித்து வைத்தியனிடத்துச்சொல்லுதல் அசுபமாம்.

வைத்தியனுவன் கீழ்ச்சொல்லிய அசுபநிமித்தங்களில் ஏதேனுமொன்று தூதனிடத்திருக்கக்காணில் அவனைப் பின்பொடர்ந்து செல்லு வைத்தியஞ்செய்தல்கூடாது.

அசுபஸ்கதநிசனாதிங்கள்.

குருபி, பிரேதம், பிரேதத்திற்கு அலங்காரஞ்செய்த வஸ்திரத்தைத் தரித்தவன், அறுபட்டகயிறு, தீப்பட்டவஸ்திரம், உடைபட்டபாண்ட முதலியவை ஆகிய ரூபங்களையும், அறுபட்டது வெந்தது நசித்தது என்னும் பொருளைக்குறிக்கும் சப்தங்களையும், தீவிரமாகவும் காரமாகவும் இருக்கும் ரஸங்களையும், அதிகமான பிரேதகந்தத்தையும், அதிக குரூரமான ஸ்பர்சத்தையும், இவைபோன்ற பிறவற்றையும் ஆதரனைக்குறித்துச்சொல்லும் வார்த்தைக்கு முதலிலாவது நடுவிலாவது முறையே கண்டுகேட்டுண்டெயிர்த்துற்றறிய நேர்படிவ் அசுபமாம். எந்தரோகியினது தூதன்வருங்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட அசுபநிசனாதிங்கள் சம்பவிக்கின்றனவோ அந்தரோகிக்கு அப்படிப்பட்ட தூதனுடன் சென்று வைத்தியஞ்செய்தலாகாது.

அசுபநிமித்தங்கள்.

ஐயையோவென்னலும், பெருங்குச்சலிடுதலும், நிரந்திரவார்த்தையாடலும், நடக்கும்போது கால் இடர்தலும், தும்முதலும், வைத்தியனது வஸ்திரம் குடை பாதரசை ஆகிய இவைகளில் ஏதேனுமொன்று காணாமற் போதலும், துக்கிப்போர் எதிர்ப்படுதலும், தேவாலயமாவது தவஜஸ்தம்பமாவது விழுதலும், நிறைந்ததண்ணீர்க்குடமுடைதலும், அறுந்தது உடைந் தது முதலிய அசுபவார்த்தைகளையேனும் அறிஷ்டமானவார்த்தைகளையேனும் கேட்டாலும், வைத்தியனது சாரீரத்தில் சாம்பலாவது புழுதியாவது பறந்துபடிதலும், பாம்பு பூனை உடம்பு ஒணுன் குங்கு ஆகிய இவைகள் குறுக்கிடுதலும், க்ரூரமான நரிமுதலிய மிருகங்களும் பருந்து முதலியபகி களும் குரியனைப்பார்த்துக்கந்துதலும், கறுத்ததானியம் வெல்லம் மோர் உப்பு கள் தோல் கடுகு வலை என்னெய் புல் சேறு விறகு நயம்ஸகல் க்ரூரன் சண்டாளன் மீன்வலை மிருவேட்டையாடற்குரியவலை வார்திசெய் துகொண்டிருக்கும் அந்நாடிகள் மலம் தூர்க்கந்திரவியம் பார்க்கக்கூடாத வஸ்துக்கள் மூங்கில்முதலிய சாரமற்றவஸ்துக்கள் விரோதிகள் விரித்திட்ட கட்டில் ஆசனவாஹனிகள் கவிழ்ந்திருக்கும்பாத்திரங்கள் ஆகிய இவைகளைப் பார்த்தலும் அசுபமாம்.

சுபாகுப நிமித்தங்கள்.

மாடப்புற முதலியவற்றுள் துண்பாற்பகிகள் இடதுபக்கத்திலும், நாகணவாய்ப்புள் முதலியவற்றுள் பெண்பாற்பகிகள் வலதுபக்கத்திலும் செல்லுதல் சுபமாம். பகிகளாவது மிருகங்களாவது வலமாக வளைந்து செல்லுதலும், நாய் நரிகள் இடமாக வளைந்துசெல்லுதலும், ஒற்றைக்கணக் கொடு கூடிய மிருகங்கள் வலமாகவேனும் இடமாகவேனும் வளைந்துசெல்லு தலும், காடை செம்போத்து கரிக்குருவி கீரி வெள்ளாடு மயில் என்னுமிவை களைக் காண்டலும் சுபமாம். கோட்டான் பூனை ஒணுன் என்னுமிவற்றின் தரிசனம் அசுபமாம். பன்றி உடம்பு பாம்பு முயல் மரநாய் என்னுமிவற்றின் பெயரைக்கேட்டல் சுபமும், உருவங்களைப்பார்த்தலும் தொனியைக்கேட்ட லும் அசுபமும். குங்கு கரடி என்னுமிவற்றின்பெயரைக் கேட்டல் அசுபமும், உருவங்களைப்பார்த்தலும் தொனியைக்கேட்டலும் சுபமும். ந்திரதனுவை நெற்றிக்குநோக்கானுதல் அசுபமும், மற்றப்போதேசங் ளிற் காணுதல் சுபமும். அக்கினி பூரணமாக இருக்கும் பாதிரம் உடைபடவாவது ஜவாலையற்றிருக்கவது காணப்பெறுதல் அசுபமாம்.

மசிக்கப்போகிற ரோகியினது வீட்டினுட்புகுந்திருக்கும் வைத்தியன் காண அந்த வீட்டிலிருந்து மேற்சொல்லப்போகிற தயிர் அசுபத்தை முதலிய சுபநிமித்தங்கள் புறப்படுமாயின் அந்தரோகி பிழையான்.

எந்தரோகியினிமித்தம் தூதசகுனாதிகள் அசுபமாகக்காணப்படுகெ ன்றனவோ அந்தரோகியை வைத்தியன் உபேக்ஷிக்கவேண்டும். எந்தரோகியி னிமித்தம் தூதசகுனாதிகள் சுபமாகக் காணப்படுகென்றனவோ அந்தரோகி யை அருள் அகந்துய்மை முதலியவற்றோடுகூடிய வைத்தியனுவன் அநேக விதமான பிரயத்தினத்தினால் ரோகத்தினின்றும் பிழைப்பிக்கவேண்டும்.

சுபநிமித்தங்கள்.

தயிர் அசுததை கரும்பு அவரைக்காய் தினை தேன் நெய் அரக்கு அஞ்சனக்கல் பொற்குண்டிணை மணி தீபம் தாமரைப்பூ அஹிசு பச்சைமீன் பச்சை மாம்ஸம் பழவர்க்கம் பக்ஷியவர்க்கம் ரத்நம் யானை நிறைகுடம் கன்னிகை சந்தனம் சகலசம்பந்தம் நாளுக்குநாள் விருத்தியாகப்பெற்ற மனதன் தேவதைகள் அரசன் வெள்ளைப்பூ வெண்சாமரம் வெள்ளைவஸ்திரம் வெள்ளைக் குதிரை நல்லசங்கு கொடி தலைப்பாகை தோரணம் ஸ்வஸ்திகம் பூமிபைச் செல்லியெடுக்குமண் கொழுந்துளிட்டெரியுருப்பு மனோஹரமான அன்ன பானங்கள் பிரஜைகள்கிறைந்திருக்கும்பண்டி கன்றோடுகூடியபசு குட்டியுடன் கூடியகுதிரை சிசுவுடன் கூடியதாய் சகேரபக்ஷி சாதகப்பக்ஷி நன்றாகப்பெருகக் கிளி நாகணவாய் முதலிய புட்கள் அன்னப்பறவை தூய இதழ்களோடுகூடிய வெண்டாமரை தும்பினாற்பிணிப்புற்றவொற்றைப்பசு கைவளை கண்ணாடி வெண்குரு கோரோசனம் பரிமளத்திரவியம் வெள்ளைவாணம் இன்சுவை சாதுவானரிஷபத்தொனி சாதுவானபசுவின் தொனி சுபகரமானமிருகபக்ஷி மாதுட்களின் தொனி உயர்த்திப்பிடித்த சத்திரம் துவஜம் பதாகை ஸ்தோத்ராவார்த்தை பேரிகை மிருகங்கசங்கத்தொனிகள் புண்யாஹமந்திரத்தொனி வேதாத்தியயனகோஷம் சகஸ்பர்சமகேவும் பிரதக்ஷணமாகவும் இருக்கும் காற்று ஆகிய இவைகள் வைத்தியன்பேர்தும் மார்க்கத்திலாவது ரோகியின் வீட்டில் பிரவேசிக்கும்போதாவது காண்க்கிடத்தலே ரோகநிவர்த்திக்கு ஹேதுவான சுபலக்ஷணமாம். [ஸ்வஸ்திகமாவது சுபகரமான சொல்லும் செய்கையுமாம்].

இதுவரையில் தூதசகுனங்களைச் சொன்னோம். இனி ஸ்வப்னத்தைச் சொல்லுவோம்.

ஜ்வரோக மிருத்யுஸ்வப்னம்.

முன்னிறந்தவனோடு கூடிக்கொண்டு மத்தியபானம் பண்ணுகிறதாகவும், அப்பொழுது தன்னை நாய் கவ்வி இழுப்பதாகவும் ஸ்வப்னம் கண்டவன் ஜ்வரோகம் ஹேதுவாக விரைவில் யமனால் கிரஹிக்கப்படுவன்.

ரக்தபித்தோக மிருத்யுஸ்வப்னம்.

சிவந்தமலை சிவந்தவஸ்திரம் சிவந்தசரீரம் என்னுமிவற்றோடு கூடியவனை ஒரு ஸ்திரீயானவன் இழுக்கிறதாக ஸ்வப்னம் கண்டவன் ரக்தபித்த ரோகம் ஹேதுவாக மரணமடைவான்.

யக்ஷ்மரோக மிருத்யுஸ்வப்னம்.

எருமைக்கடா நாய் பன்றி ஒட்டகம் கழுதை என்னு மிவற்றுள் ஏதேனு மொன்றன்மீது ஏறிக்கொண்டு தென்திசைநோக்கிச் சென்றதாக ஸ்வப்னங்கண்டவன் யக்ஷ்மரோகம் ஹேதுவாக மரணமடைவான்.

குன்மரோக மிருத்யுஸ்வப்னம்.

முட்கொடி மூங்கில் பனை என்னு மிவற்றுள் ஏதேனுமொன்று தன் மார்பில்முனைத்ததாக ஸ்வப்னங்கண்டவன் குன்மரோகம் ஹேதுவாக மரணமடைவான்.

குஷ்டரோக மிருத்யுஸ்வப்னம்.

வஸ்திரமில்லாமல் நெய் தேய்த்துக்கொண்டு ஜவாலையில்லாத அக்கினியில் ஓமம் செய்யுங்காலத்தில் தன் மார்பில் தாமரைப்பூ முனைத்ததாக ஸ்வப்னங்கண்டவன் குஷ்டரோகம் ஹேதுவாக மரணமடைவான்.

பிரமேஹரோக மிருத்யுஸ்வப்னம்.

சண்டாளருடன் கூடிக்கொண்டு அநேகவிதமான தைலதிரவியங்களைக் குடிக்கிறதாக ஸ்வப்னங்கண்டவன் பிரமேஹரோகம் ஹேதுவாக மரணமடைவான்.

உன்மாதரோக மிருத்யுஸ்வப்னம்.

தான் ராஜஸ்தனாடன் நிருத்தஞ்செய்யும்போது தன்னை நுள் முழுகினதாக ஸ்வப்னங்கண்டவன் உன்மாதரோகம் ஹேதுவாக மரணமடைவான்.

அபஸ்மாரோக மிருத்யுஸ்வப்னம்.

தான் நிருத்தஞ்செய்யும்போது முன்பு இறந்தவர்கள் தன்னை வேறிடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோனதாக ஸ்வப்னங்கண்டவன் அபஸ்மாரோகம் ஹேதுவாக மரணமடைவான்.

சாமாந்ய ஸ்வப்னம்.

தான் கழுதை ஒட்டை எருமைக்கடா குரங்கு புலி பன்றி என்பவற்றுள் ஏதேனு மொன்றன்மீது ஏறிக்கொண்டு போவதாகவேனும், பிரேதங்க ளோடாவது நரிகளோடாவது கூடிக்கொண்டுபோவதாகவேனும் ஸ்வப்னங்கண்டவன் மிருத்யுவால் பார்க்கப்பெற்றவனாவான்.

அப்பம் முறுக்கு இவைகளைத் தின்றதாக ஸ்வப்னங்கண்டு விழித்தவுடன் உண்மையாகவே அவைகள் விழ வார்த்தைசெய்தவன் உண்மையாகவே மடைவான்.

நேத்திரோக ஸ்வப்னம்.

சூரியகிரஹணத்தையாவது சந்திரகிரஹணத்தையாவது ஸ்வப்னத்திற்கண்டவன் நேத்திரோகத்தை அநுபவிப்பான்.

நேத்திரபங்க ஸ்வப்னம்.

சூரியனாவது சந்திரனாவது கிழேவிழ ஸ்வப்னங்கண்டவன் கண்ணிழந்து போவான்.

அகபஸ்வப்னங்கள்.

மூங்கில் கொடி இவைகள் சிசில் முனைத்ததாகவும், பக்ஷிகள் தலையில் உட்கார்ந்ததாகவும், கூவரம் செய்துகொண்டதாகவும், காக்கை கழுக்கு பிணம் பைசாசம் பெண் தாவிடாந்தரசண்டாளர் ஆகிய இவை தம்மைச் சூழ்ந்திருப்பதாகவும், பிரம்பு கொடி மூங்கில் புல் முட்கள் ஆகிய இவைகள் நெருங்கிய இடர்வழியில் சிக்கிக்கொண்டு மீள் வருத்தப்படுவதாகவும், புழுநிலாவது சாம்பலிலாவது விழுந்து புரளுவதாகவும், தண்ணிரிலாவது சேற்றிலாவது மூழ்கினதாகவும், தன்னை விரைவாக நதியில் அடித்துக்கொண்டு போகிறதாகவும், தான் நிருத்தஞ் செய்வதாகவும், வாத்தியம் வாசிப்பதாகவும்,

வும், பாட்டுப்போவதாகவும், சிவந்தமலை சிவந்தவஸ்திரம் இவைகளைத் தரித்துக்கொண்டதாகவும், தனக்கு வயசு முதிர்ந்ததாகவும், சரீரம் விர்த்தியாகிறதாகவும், அப்பியங்கஞ்செய்துகொண்டதாகவும், கலியாணஞ்செய்து கொண்டதாகவும், மீஸையை யடித்துக்கொண்டதாகவும், பக்குவாந்தத்தை யுண்டதாகவும், *ஸ்நேஹதிரவியங்களையும் மத்தியங்களையும் பீர்னஞ்செய்ததாகவும், வாந்தியாகிறதாகவும், பேதியாகிறதாகவும், பொன் இரும்பு இவைகள் கிடைத்ததாகவும், சண்டைபோவதாகவும், காவலில் இருப்பதாகவும், அவமானப்படுவதாகவும், பாதாகைக் கெட்டுப்போனதாகவும், பாதங்களில் தோல் உரிந்ததாகவும், அதிக சந்தோஷப்படுவதாகவும், பிதுருக்கள் கோபித்து மருட்டுவதாகவும், தீபம் நவக்கிரகங்கள் நஷத்திரங்கள் பற்கள் தேவர்கள் ஆகிய இவைகள் கிழேவிழுவாவது நாசமடையவாவது காண்பதாகவும், மலை பிளவுபட்டதாகவும், சிவந்தமலர்களையுடைய காட்டிலாவது பாபகர்மங்களைச் செய்வோன் வீட்டிலாவது சம்ஸாரத்திலாவது இருள்குழந்த இடத்திலாவது தாயினிடத்திலாவது பிரவேசித்ததாகவும், மேல்விடு பர்வதம் முதலிய உயர்ந்த இடத்திலிருந்து கிழே விழுந்ததாகவும், காஷாயந்தரித்தவன் க்ருமுள்எவன் வஸ்திரஹீனன் தடிபிடித்தவன் சிவந்தகண்களையுடையவன் கன்னங்குறுத்தவன் ஆகிய இவர்களைக்கண்டதாகவும், உண்டாகும் ஸ்வப்னங்கள் அசுபத்தைத் தாத்தக்கனவும்.

கருகிறமுடையவளாய் துனமுகத்தாய் துராசாரமுடையளாய் நீண்ட கேசம் நகம் ஸ்தனம் என்னு மிவைகளுடையவளாய் இருக்கும் ஸ்திரீயை ஸ்வப்னத்தில் காணும் இராத்நிரி யமனுக்குரியதாம்.

ஸ்வப்னகாரணம்.

தோஷங்கள். மதஸ்ஸை வகித்துக்கொண்டிருக்கும் நரம்புகளில் நிறைதலால் பயங்கரமான ஸ்வப்னம் உண்டாகும். ஸ்வப்னங்கண்ட ரோகிகள் மரணமடைவர். ஸ்வப்னங்கண்ட அரோகிகளுக்குள் சிலர் சமுசயமடைந்து, புண்ணியவிசேஷத்தால் மரணத்தினின்றும் பிழைப்பர்.

‘சிலர்.....பிழைப்பர்’ எனவே புண்ணியமில்லார் பெரும்பாலார் பிழையார் என்றபடி.

ஸ்வப்னபேதம்.

ஸ்வப்னம், த்ருஷ்டம் ஸ்ருதம் அதுபூதம் ப்ரார்த்திதம் கல்பிதம் பாலிகம் தோஷஜம் என எழுவகைப்படும்.

த்ருஷ்டமாவது ஜாக்கிரதாவஸ்தையில் கட்புலனாற் கண்டபொருளை ஸ்வப்ன வஸ்தையில் காணுதலாம். ஸ்ருதமாவது ஜாக்கிரதாவஸ்தையில் செவிப்புலனாற்கேட்டு நிச்சயித்தபொருளை ஸ்வப்னாவஸ்தையில் காணுதலாம். அதுபூதமாவது ஜாக்கிரதாவஸ்தையில் ஏதேனும்பொருள் புலனாற் அதுபவித்தபொருளை ஸ்வப்னாவஸ்தையிலும் அதுபவித்தலாம். ப்ரார்த்திதமாவது ஜாக்கிரதாவஸ்தையில் நாடியபொருளை ஸ்வப்னாவஸ்தையில் அடைதலாம். கல்பிதமாவது ஜாக்கிரதாவஸ்தையில் பிரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணங்களால் நிரூபித்தபொருளை ஸ்வப்னாவஸ்தையில் அடைதலாம். பாலிகமாவது ஜாக்கிரதாவஸ்தையில் இனி வாப்போகிற பலனைக்கருதி நிகழும் வழக்கு ஸ்வப்னாவஸ்தையில் நிகழக்காணுதலாம். தோஷஜமாவது வாத பித்த சபங்களால் உண்டாவதாம்.

நிஷ்பல ஸ்வப்னங்கள்.

முதலிற்கூறிய த்ருஷ்டம் முதலிய ஐவகை ஸ்வப்னங்களும் பலியாவாம்; தோஷஜம் தத்தந்தோஷங்களை அதுசரித்து நிற்கும். [தோஷஜமும் நிஷ்பலத்தையுடையதாம்.] பகலிற் காணும் ஸ்வப்னமும், மறதி ஸ்வப்னமும், நெடுநேரமாகாணம் ஸ்வப்னமும், குறுகிய ஸ்வப்னமும் பலியாவாம்.

பூர்வாத்நிரி ஸ்வப்னம்.

பூர்வாத்நிரியில் காணும் ஸ்வப்னம் நெடுநாள்கழித்து அற்பபலனைத் தரும். [பூர்வாத்நிரி=முன்கிராத்நிரி.]

கோஸ்கம் ஸ்வப்னம்.

கோஸ்கத்திற் காணும் ஸ்வப்னம் உடனே பலனைக்கொடுக்கும். [கோஸ்கம்=கிழக்கு வெளுக்குங்காலம்.]

சுபஸ்வப்னபலம்.

சுபஸ்வப்னங்கண்டபிறகு நித்திரைசெய்யாதிருக்கவேண்டும். இருக்கில் அது உடனே அதிகபலனைக் கொடுக்கும். சுபஸ்வப்னமாயினும் பிரதி கூலமான வாக்கினால் அது அற்பபலனைத்தருவதுமாம்.

அசுப ஸ்வப்னசாத்தி.

அசுபஸ்வப்னம் காணும் யமம் முதலியவற்றால் அற்பமாம். அசுபஸ்வப்னமுழுவில் சுபஸ்வப்னத்தானால் சுபபலனே யுண்டாம்.

யமமாவது சரீரமாத்நிரத்தில் தகமாநினைத்துத் தன்காலமுழுதும் செய்யத் தகுந்த அநிம்மை சத்தியம் முதலியபத்தமாம். இதனைப் போகமுன்வர ஏழாயிப் பூதங்காண்டீதுள், “தானென்ற வியமமாவது பத்தமாகும் தனித்ததோர் அநிம்மை சத்தியத்தினோடே, ஆனென்ற வார்த்தைப் பிரயங்கேனா ஆச்சரியந்தயவினோடாகேபு மாகும், கானென்ற கடிமையினோடு திருதிகுடக் கடிதான மிதாகாட்டுதலும், பானென்ற புத்தமேயியமமாச்சுப் பண்பான நிபமத்தைப் பகரக்கேள்” என்னுஞ் செய்யுளால்.

சுப ஸ்வப்னங்கள்.

தாயவர்கள், பிராமணர்கள், பசுக்கள், நிஷ்பங்கள், ஜீவனோடு கூடிவாழும் கினைகிதர்கள், அரசர்கள், புதமுடையோர், ஸத்புருஷர், கொழுந்து ட்டெரியும் அக்கினி, தெளிந்திருக்கும் நீர்நிலைகள், கன்னியர், கௌரிநிற் தையும் வெள்ளைவஸ்திரத்தையும் நல்லகாந்தியையும் உடைய சிறுவர்கள், பிரகாசத்தையும் சத்தத்திலைகளையுமுடைய சரீரத்தோடு கூடிய ராக்ஷஸர் ஆகிய இவைகளைக் காணுகின்றவனும்; குடை, கண்ணாடி, மாம்ஸம் ஆகிய இவைகளையடைகின்றவனும்; வெள்ளைவஸ்திரம், வெள்ளைப்பூ ஆகிய இவை களை யடைகின்றவனும்; அசுத்தமான ஆலேபனமுடையவர்களுள்ளும் சுப பலனையே அடைவார்கள். [ஆலேபனம்=பூசிக்கொள்ளுதல்.]

மலை மேலவிடு பறந்தருமாங்கள் சிங்கம் நான் பாணை என்னு மிவைகளின்மீது ஏறிவதாகவும், எருது குதிரை ஆகிய இவைகளின்மீது ஏறி யாத் திரைசெய்ததாகவும், நதம் மடு சமுத்திரம் ஆகிய இவைகளைக் கடந்ததாகவும், கீழ்த்திகையிலிருந்து வடதிசையை நோக்கிச்சென்றதாகவும், நீசஸ்திரீமுத

திரு. லக்ஷ்மன்.

ஆதிகாரம் வ

இங்ஙனம் சரீரத்தின் உத்பத்தி நாசங்களை விவரித்துச் சொல்லுதலால் இத்தஸ்தானம் காரீரமெனப்பெற்றது.

முத்திமய

சாரீரஸ்தானம் முற்றிற்று.

சிவமயம்

விளம்பரம்.

அஷ்டாங்கஹ்ருதயம்.

போகழனிவர் ஏழாயிரம்.

இரண்டாங்காண்டம் ... விலை ரூபா ௧. தபாற்செலவு அனா ௧.

114255

பதிப்பித் துவரும் புத்தகங்கள்.

ஆஷ்டாங்கம்ருதயம், ஸுத்திரஸ்தன முதலியனவும், தோஷமுனிவர்
ஏழாயிரம், துண்டுங்காண்ட முதலியனவும், சித்தவங்கல்-சாரீரஸ்தானமுமாம்.

ஊக்குறித்த புத்தகங்கள்-வேண்டியவர்கள் சென்னை புரசை காளத்தி யப்பமுதலிவிதி 36—39-வது நெம்பர் வீட்டிலிருக்கும், பா. கங்காதரதேவர் பேருக்காவது, சென்னை புரசை அவதானம் பாப்பையர்விதி 56-வது நெ. வீட்டிலிருக்கும், பா. லோகநாததேவர் (B.A.) பேருக்காவது எழுதிக் கொள்ளவும்.

வெளியூரார் மணியாட்டர் மூலமாக அந்தந்தப் புத்தகவிலைகளையும், தபாற்செலவுகளையும் சேர்ப்பித்துப் புத்தகங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.